

REFORMED & PRESBYTERIAN SEMINARY

RESTORERS

20th Anniversary Special Issue

December 2020

*“Renewing Minds
and Reforming
Churches”*

“दृढय परिवर्तन र मण्डली सुधार”

REFORMED & PRESBYTERIAN SEMINARY

VISION

We see Nepali Communities flourishing in the fruits of the Gospel through the labor of disciples who are yoked to Christ.

MISSION

To provide Christ-centered training to equip godly leaders for Christ's church among Nepali people, who are authentic in Christian character, competent in theological knowledge and equipped for ministry.

VALUES

We want to glorify God through upholding these values:

Reformed World and Life View
Christ-Centered Education
Missionary Spirit and Zeal
Gospel Transforming Community
Nurturing with Nepali Resources
Network of Christian Leaders
Covenant Spirituality
Servant Leadership
Holistic Human Development
Training for Vocational Ministry

ADMISSION REQUIREMENTS

To ensure excellent theological education. All applicants must fulfill all the requirements and qualifications in order to get admission at Reformed & Presbyterian Seminary (RPS).

General Requirements for both programs Master of Divinity (MDiv) and Bachelor of Theology (BTh)
Admissions:

Follow these steps to apply

- Step 1:** Fill the online pre-application available in Seminary *website* (www.rpsnepal.com).
- Step 2:** Seminary will contact with you via phone or email to submit your complete forms.
- Step 3:** Download the application form from website and fill the form completely and send it to the seminary office.
Or you can also take application from RPS office.
- Step 4:** Submit the application forms to office before July 15 (check the list of required documents when you submit application).
- a. Baptism Certificate, if no certificate, an official letter from pastor.
  - b. Transcripts and Certificates from all previous schools/institutions.
  - c. Letter of Recommendations—one from Pastor, and another from academic institution.
  - d. An essay recently written by you (200-350 words-only for MDiv.)

FOR MORE INFORMATION PLEASE CONTACT

REFORMED & PRESBYTERIAN SEMINARY

Lalitpur Metropolitan City, Ward No. 25

Phulbari Chowk, Bhaisepati

Phone: 977-1-5592987 | **Fax:** 977-1-559298

Postal: GPO 8975, EPC 1923 Kathmandu, Nepal

Email: rpseminary@gmail.com

Web: www.rpsnepal.com

Message *from* Founding Chairman

Dr. Kim Yeong Jeong
Founding Chairman

Renewing and Reforming: A Seminary that pleases God

First, from the bottom of my heart, I would like to congratulate the 20th anniversary of RPS. There are so many servants of God who have put forth their time and efforts to achieve what we have today. Respected board members of RPS: chairman Rev. Arbin pokharel, principal Dr. Birendra Shrestha, dean Rev. Chunamani Koilala, Rev. Jun Eo, faculty members, students, and alumni. Also, those who have supported our financial needs with prayer: Chicago Korean church, GZB, and many others too numerous to mention who share their love and provide help to the development of RPS.

When I first arrived in Kathmandu Nepal on June 1999, I met the Nepal Presbyterian Alliance (NPA) through Rev. Falgun Sunuwar, whom I met previously in Korea during my sabbatical. I gathered with the members every month to pray. During this time, there was a common prayer request that we shared: It was to educate and train with young men who wanted to be church planters through the teachings of the Reformed Theology. The teachers who would take on that mantle would be missionaries from India, Rev. Falgun Sunuwar and myself, and the members of NPA (Nepal Presbyterian Alliance).

In the beginning, securing finances to begin our plan was not an easy task. The worship hall of Asha Church became our first lecture hall, and our first students were brothers engaged in the local pastoral ministry in Kathmandu as we could not afford a dormitory system for our students. Frequent power cuts among other problems posed challenges to lectures and the learning environment but were championed through the passion for teaching and learning from both our students and teaching faculty.

Rev. Sunuwar and I proposed to the NPA the establishment of dormitories to accommodate students from anywhere in the nation, not just Kathmandu, to pursue their studies with us. The establishment of such facilities would

allow for students to study whenever they needed, day or night, and participate in early morning prayers. All the NPA members agreed with the idea, but no one stepped forward to spearhead the effort to raise funds for proposal. NPA member from North India said that they could not afford the finances to help. I took the burden upon myself, while asking them to keep me in their prayers. Through God's grace and our prayers, I found financial help through connecting with Korean churches and individual supporters in Christ. As a result, we were able to establish the facilities we needed and proceeded with our daytime curriculum. I still vividly remember the impressive admissions ceremony; NPA representatives, faculty members, and guests in attendance all welcomed and congratulated the first class of sixteen students.

Many years have passed, and God has truly blessed this ministry. Our founding principal Rev. Falgun Sunuwar left to pursue his studies in the United States, and has established a church ministry for Nepali immigrants and refugees. In his place, God has sent us Rev. Arbin Pokharel to lead RPS. Since then our seminary has seen great growth and development; our library of over 10,000 books, IT facilities, and co-ed housing for our students. In 2009 RPS became a member of the ATA. The director of RPS at that time, I aided in sending our students and faculty to Calvin Theological Seminary in the United States and ACTS or Torch Trinity Seminary in South Korea to study abroad. Among those sent abroad to study were Dr. Birendra Shrestha, Dean Chunamani Koilala,

Dr. Benjamin, Rev.Eo, Elder Amit, Miss.Menuka, Mr.Narbu, Mrs.Sabina, and Mr. Santos, all excellent and sincere servants of God.

Looking back on the History of RPS, God has blessed us in many ways. Whenever we were in need, he provided, whether it was faculty, staff, students, or resources. Although the founder, I have since left my ministry there and am living back in my home country of South Korea, Rev. Falgun Sunuwar continues his good ministry in the United States, and the North Indian Missionaries who prayed with us and helped us to first establish this seminary have returned to their respective mission fields. The second principal Rev. Arbin has now taken on the mantle of Chairman, while Birendra takes his place as Principal. Looking at how things have progressed I cannot help but think how grateful I am to God for helping us get to this point. No one individual deserves glory more than God, who has made this all possible for RPS through His divine grace.

However, we cannot ignore the hard work undertaken and sacrifices made by these servants of God. Their passionate efforts are deserving of the heartiest applause and greatest appreciation. They have done everything in their ability to fulfill God's purpose and great will. Additionally, we cannot ignore our graduates and their respective endeavors in their church-planting ministry, they are the pride and precious fruits of RPS. Through these passionate servants of God, RPS will continue to be a seminary that serves God and his divine plan.

I heard that the motto of our 20th anniversary is "Renewing Minds and Reforming Churches" A theme that has existed since the beginning of the church. The Bible says: "Do not conform any longer to the pattern of this world, but be transformed by the renewing of your mind. Then you will be able to test and approve what God's will is—his good, pleasing and perfect will." (Rom.12:2) It tells us to renew our hearts and minds. The need for the church to be reformed is further explained in the Book of Revelations. God willed the seven churches of Asia Minor to undergo a reformation: "You have persevered and have endured hardships for my name, and have not grown weary. Yet I hold this against you: You have forsaken your first love. Remember the height from which you have

fallen! Repent and do the things you did at first. If you do not repent, I will come to you and remove your lampstand from its place." The verse tells us to restore our forsaken first love.

How can we achieve this reformation? How can we renew our hearts and minds, restore our forsaken first love, and stand again as proper servants and churches that please God? For me, I was able to find the foundations of these answers in the scriptures.

First is earnest repentance. The Bible says, "Repent and do the things you did at first." (Rev.2:5) Earnest repentance earns God's mercy and heals our unclean hearts. Therefore, let us clean our hearts and minds and rid them of wicked ways and sin. "if my people, who are called by my name, will humble themselves and pray and seek my face and turn from their wicked ways, then will I hear from heaven will forgive their sin and will heal their land." (2Ch.7:14) Earnest repentance comes with diligent, honest, and sincere prayer.

Second is the word of God. The Bible says: "So the word of God spread. The number of disciples in Jerusalem increased rapidly, and a large number of priests became obedient to the faith." (Ac.6:7) The first churches were able to witness their growth through the power of God's words in the scriptures.

Third is guidance through the Holy Spirit. "Whoever has ears, let them hear what the Spirit says to the churches." (Rev.2:29) In order to hear what the Holy Spirit is telling us, we must adhere to the above two foundations of earnest repentance through sincere prayer and following of the scriptures. By listening, teaching, and obeying, we will receive the guidance of the Holy Spirit. The Holy Spirit is the spirit of wisdom and revelation. (Eph.1:17) Therefore the church must restore its first love and find reformation through the wisdom and ability granted through God and the Holy Spirit. We must return to the roots on which we first nurtured our faith for God.

I would once again like to congratulate the 20th anniversary of RPS from the bottom of my heart. I sincerely pray and hope that God will continue to bless us and the future of this great seminary.

अध्यक्षको सन्देश

नेपाली मण्डलीका पास्टर, अगुवाजन तथा विद्यार्थीहरूलाई मेरो जयमसीह छ ।

यस वर्ष हामी RPS को २०औं वार्षिकोत्सव मनाईरहेका छौं । यस अवसरमा परमेश्वरसँगको हाम्रो यात्रालाई नियाल्दै, आशिषहरू गन्दै, पछाडि फर्केर हेरेर अभि अगाडीको यात्राको निम्ति आत्मविश्वास अभिवृद्धि गर्दैछौं । निश्चय नै हाम्रो निम्ति यो एक अत्यन्तै महत्वपूर्ण क्षण हो ।

हाल विश्वव्यापी महामारीको रुपमा रहेको कोभिड-१९का कारणले हाम्रो सेमिनारीको क्रियाशिल जीवन “स्थगीत” भएको जस्तै अवस्था छ, यद्यपी शिक्षण प्रकृया रोकिएको भने छैन । हामी “जवर्जस्त शबाथ” वा विश्राममा रहन वाध्य भएका छौं । विद्यार्थीहरू आफ्नै घर ठाँउहरूमा सिमीत रहेका छन् । क्याम्पसमा कक्षा कोठाहरू खाली नै छन् । र सेमिनारीका शिक्षकहरू भर्चुवल क्लास (virtual classroom) को नयाँ यथार्थलाई अभ्यास गर्न प्रयासरत हुनुहुन्छ । यस समयमा हामी सबै अगुवाहरूले मनमा गुनिराखेका छौं, “कोभिड पछाडीको सेमिनारी र मण्डली सेवाकाई कस्तो हुने होला ?”

यस Restorers पत्रिकाको यो विशेष अंकमा हामी नेपाली मण्डली र ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाका मुख्य विषयहरू केन्द्रित कुराहरूलाई उजागर गरिरहेका छौं । यसलाई हामीले “हृदयको परिवर्तन, मण्डलीको सुधार” शिर्षक दिएका छौं । सेमिनारीका शिक्षकहरू, हामी विभिन्न मण्डलीका पास्टर र अगुवाहरू भएकाले, डाक्टरले विरामी व्यक्तिलाई जाँच गरे जस्तै, नेपाली मण्डलीको नाडी छाम्नी राखेका छौं । RPS एक “मण्डली स्कूल” को रुपमा रहेकोले मण्डलीको नाडी हाम्रो मुटुको धड्कन हो । जसै हामी नेपाली मण्डलीका लागि पास्टरिय अगुवाहरू निर्माण गर्दैछौं, हामी आफैलाई यो प्रश्न सोधिरहेका छौं : “के कुराले नेपाली मण्डलीलाई सुसमाचारको फलहरूले लटरम्मै बनाउँछ होला ?”

RPS मा हामी मण्डलीका हरेक पक्ष र सम्बन्धित विषयको समालोचना गर्दैछौं (म विद्यार्थीलाई भन्ने गर्छु, “कक्षा कोठामा मात्र हामीलाई यस्तो आलोचना

गर्ने छुट छ, जसले सिकन मद्दत पुर्याउँछ”) । यहाँ स्थानिय मण्डलीको लागि परमेश्वरको वचन र उहाँको दर्शन गहिरो रुपले खोज गरिन्छ । यहाँ हामी पवित्र आत्माको मन इच्छा र बाटो खुट्याउन सिक्दैछौं ।

अनि ती गुणहरूले मण्डलीलाई माया गर्ने र सेवा गर्ने अभिरुची भएका अगुवाहरू निर्माण गर्नु चरीत्र निर्माण, शिक्षा, र खुवीले सुसज्जित पार्न परिश्रम गर्दैछौं ।

खीष्टले आफू केन्द्रित रहने (Christ-centered) समुदाय संसारमा छोडेर जानु भएको छ, जुन समुदायले जीवनका प्रत्येक अवस्थामा उहाँलाई पछ्याइ रहन सिक्दछन् । सांस्कृतिक ईशाईपन (रितिरीवाजमा मात्र देखिने) हाम्रो समय को लागि ठूलो चुनौति र परीक्षाको रुपमा खडा भएको छ । व्यवहारीकता संहाल्न अगुवाहरू अस्तव्यस्त हुनुपरेको छ । ती समस्या र चुनौतिका माभ अगुवाहरूले मण्डलीलाई गैर सरकारी संस्थाको रुपमा होइन (किनकी एन. जी. ओ. वा अरु कुनै सामाजीक संगठन जस्तै नियोजित उद्देश्य प्राप्तीका लागि कतिपय मण्डलीहरू निर्माण भएजस्तो देखिन्छन्), तर खीष्टको शरीरको रुपमा मण्डली अगुवाई गरिनुपर्दछ । अगुवा जनहरू आफ्नो अनेक गतिविधिहरू को व्यस्तताबाट बाहिर निस्केर आफ्नो बगालको खास र भित्री खाँचोहरू, उनीहरूको प्राण र सर्वाङ्गीण विकास निर्माणमा परिश्रम गरिरहनु पर्ने आवश्यकता देखिन्छ ।

यसैकारण, यस पत्रिकामा समावेश गरिएका लेखहरूले कसरी ईस्वरशास्त्रीय शिक्षाले नेपाली मण्डलीमा सकारात्मक प्रभाव पार्न र अत्यावश्यक परिवर्तन ल्याउन सकिन्छ भन्ने कुराहरू केलाएर प्रस्तुत गरेका छौं । मेरो प्रार्थना छ, “परमप्रभु, हाम्रा महान गोठालाले तपाइ हरेक, मण्डलीका पास्टर अगुवाहरूलाई सशक्त बनाउनुभएको होस्, आमेन ।”

तपाईंहरूसंगै खीष्टको सेवामा,

रेभ. डा. अरविन पोखरेल, अध्यक्ष, RPS

Board Members

Chairman
Rev. Dr. Arbin Pokharel,
Pastor, Crossway Church, NRC

Rev. Dr. Mahendra Bhattarai
Pastor, Ashis Presbyterian
Church, NPA

Dr. Shashi Bhattarai
(Nepal Campus Crusade
for Christ, Emirates)

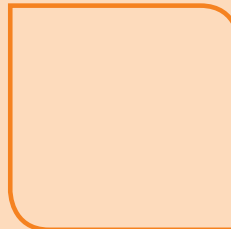
Rev. V. Lal Kima
Pastor, Mizoram
Presbyterian Church

Kailashman Shashankar
Attorney

Ms. Sita Gurung
(Former director of International
Nepal Fellowship - INF)

Jay Raj Gurung
Department of Mission
Studies, RPS

Rev. Hem Jargha
Moderator
Evangelical Presbyterian
Churches of Nepal - EPCoN

Rev. Dr. Birendra Shrestha
Principal, RPS

Rev. Balajiedlang Ramsiej
Pastor, PCN

Rev. Amit Karthak
Pastor, Crossway Church, NRC

Rev. Mani Koirala
Academic Dean, RPS

Roll of Principals

Rev. Phalgun Sunwar
Principal (2000-2004)

Rev. Dr. Arbin Pokharel
Principal (2004-2016)

Rev. Amit Karthak
Principal (2016-2017)

Rev. Dr. Birendra Shrestha
Principal (2017-Present)

प्रिन्सिपलको सन्देश

RPS को बिसौ वर्षको उपलक्ष्यमा उत्सव मनाउन पाएकोमा परमप्रभु परमेश्वरलाई धेरै धेरै धन्यवाद र प्रशंसा दिन चाहन्छु। उहाँले बिस वर्षसम्म यस सेमिनारीलाई आवश्यक पर्ने सबै कुरा जुटाइदिनुभयो र दिन प्रतिदिन प्रगतितिर जानको लागि पनि भरपूर सहयोग गरिदिनुभयो। उहाँको अनुग्रहको कारण आज RPS समुदायले धेरै खुसीका साथ उत्सव मनाउने अवसर पाएको छ। सुरुको अवस्थादेखि आजको अवस्थासम्म आइपुग्दा यस सेमिनारीले धेरै फट्को मार्न सफल भएको छ। ईश्वरशास्त्रमा स्नातक (B.Th.) तहबाट सुरु गरेको RPS ले हालसम्म आएर ख्रीष्टिय शिक्षा (Christian Education) र मण्डली सङ्गीत (Church Music) मा स्नातक तह पनि सुरु गरिसकेको छ। साथै मास्टर तहको कक्षा (M.Div.) पनि केही वर्ष अघिबाट पढाई सुरु भइसकेको छ। यसरी विभिन्न क्षेत्रमा यस सेमिनारीले सफलता हासिल गर्दैआएको छ।

सेमिनारीलाई सफलतातिर अघि बढ्न परमेश्वरले असल र सक्षम शिक्षकहरू दिनुभएको छ। M.Div. सम्म पढाउन सक्ने शिक्षकहरूले विभिन्न विश्वविद्यालयबाट एम. टि. एच. (Th.M.), डि. मि. (D.Min.), र पि. एच. डि. (Ph.D.) सम्मको शिक्षा हासिल गरेर आइसक्नुभएको छ। सेमिनारीको विकासको लागि यो एउटा ठूलो सफलता हो र यसले सेमिनारीलाई पढाईको क्षेत्रमा अगाडि बढ्न निकै

सहायता पुऱ्याएको छ। आउने दिनहरूमा पनि अझ धेरै शिक्षकहरूले उच्च शिक्षा हासिल गर्ने योजना भइरहेको छ। भविष्यमा परमेश्वरको अनुग्रहमा यस सेमिनारी एक नमूनाको रूपमा खडा हुने विश्वास लिएको छु।

यस सेमिनारीबाट विद्यार्थीहरूले असल शिक्षा प्राप्त गरी सक्षम अगुवाको रूपमा निर्माण भइरहेका छन्। नेपालको विभिन्न क्षेत्रबाट र विभिन्न सम्प्रदायबाट उच्च शिक्षा हासिल गर्न र सक्षम अगुवा बन्न यस सेमिनारीमा आउँदछन्। विभिन्न सम्प्रदायबाट विद्यार्थीहरू आउनु सेमिनारीको लागि यो ठूलो चुनौति भए तापनि हामीले यस चुनौतिलाई अवसरको रूपमा लिएर सहायता गर्दै आइरहेका छौं र सिकने मौका पनि पाइरहेका छौं। विभिन्न सम्प्रदायबाट आए तापनि अन्तिममा प्रभूमा हामी सबै एक हौं भनेर यस सेमिनारीबाट बुझ्ने अवसर पाएका छन्। यसको मुख्य कारणचाहिँ सेमिनारीले विभिन्न किसिमका तालिमहरूद्वारा विद्यार्थीहरूको हृदय परिवर्तन गर्नु हो। यदि विद्यार्थीहरू सेमिनारीमा आएर हृदय परिवर्तन भएन भने चार वर्षको पढाई व्यर्थ हुन्छ। त्यसैले तिनीहरूको हृदय परिवर्तन गर्नु नितान्त आवश्यक ठानेर आत्मिक, सामाजिक, शारीरिक, मनोवैज्ञानिक, र सांस्कृतिक पक्षमा परिवर्तन गरिरहेका छौं। विभिन्न क्रियाकलापहरूद्वारा विद्यार्थीहरूलाई समग्र रूपमा परिवर्तन हुनका लागि

यस सेमिनारीले हरप्रयास गरिरहेको छ र परिणाम सन्तोषजनक पाइरहेका छौं ।

यस सेमिनारीका विद्यार्थीहरूले नेपालको मण्डली निर्माण र विकासमा ठूलो टेवा दिएका प्रशस्त उदाहरणहरू पाइन्छन् । विद्यार्थीहरूले यस सेमिनारीबाट विभिन्न क्षेत्रमा सक्षम बन्ने, असल ज्ञान हासिल गर्ने, र असल अगुवा बन्ने अवसर पाएकाले नेपालको विभिन्न क्षेत्रहरूमा गएर मण्डली स्थापना गर्ने र मण्डलीहरूलाई असल तरिकाले सञ्चालन गर्दैआइरहेको उदाहरणहरू पाइन्छन् । विद्यार्थीहरूले मण्डलीलाई विकास गर्नका लागि शिक्षा क्षेत्रमा पनि निकै सहायता गर्दैआएका छन् । मण्डलीलाई बाइबलबाट सहि ज्ञान र बालबालिकाहरूलाई सानैदेखि परमेश्वरको वचनबाट असल शिक्षा दिदै आएका छन् । मण्डलीको सङ्गीत क्षेत्रमा पनि विद्यार्थीहरूले ठूलो सहायता गर्दैआएका छन् ।

अन्त्यमा परमेश्वरको आशिषले RPS दिन प्रतिदिन विद्यार्थीहरूलाई असल शिक्षा दिन र सक्षम अगुवा बनाउन सफल भएको कारणले सयभन्दा बढी विद्यार्थीहरूले नेपालको मण्डलीहरूमा प्रत्यक्ष रूपमा विकास गर्न भूमिका खेलिरहेका छन् । जसले गर्दा यस सेमिनारीको नेपालका विभिन्न मण्डलीहरूसँग प्रत्यक्ष सम्बन्ध विकास गर्न सम्भव भएको छ । वास्तवमा नेपालको मण्डलीहरूसँग मिलेर काम गर्नु र मण्डलीलाई असल अगुवाहरू निर्माण गरेर सहायता गर्नु नै यस सेमिनारीले मुख्य उद्देश्य हो । बिसौं वर्षको उपलक्ष्यमा परमेश्वर र सेमिनारीको लागि प्रार्थना, सहयोग, र दिनरात काम गर्नुहुने सबैलाई यस सेमिनारीको तर्फबाट हार्दिक धन्यवाद दिन चाहन्छु ।

डा. वीरेन्द्र श्रेष्ठ
प्रिन्सिपल, RPS

सम्पादकीय

RPS ले २० वर्षे यात्रा पुरा गरेको छ । यात्राका आधारभुत पक्षहरू भनेका प्रस्थान बिन्दु, चाल वा गतिविधिहरू र अन्तिम लक्ष्य हुन् । यसपालिको **Restorers** को यो अंकले यिनै पक्षहरूका सेरोफेरोमा रहेर विशेष प्रस्तुति दिने जमर्को गरेको छ । विशेषगरी अन्तिम लक्ष्यमा केन्द्रित रहेर, जहाँ परमेश्वरले आफ्नो विश्वसनियता RPS लाई प्रकट गराउनुभएको छ । उहाँकै अनुग्रहमा यो सेमिनारीलाई मानिसहरूका हृदय परिवर्तन र मण्डलीमा सुधार ल्याउनमा उहाँले प्रयोग गर्नुभएको छ । यिनै यथार्थताहरूलाई पुस्त्याई गर्ने सामाग्रीहरू यस अंकमा संग्रह गरिएका छन् ।

हाम्रो यो अंकको मूल विषय (यद्यपी RPS को सुरुवाती सँगै अपेक्षा गरिएको लक्ष्य) ‘हृदय परिवर्तन र मण्डली सुधार’ मा सम्बन्धित रहेर RPS का अध्यक्षदेखि अरु शिक्षक-शिक्षिकाहरूले यसको ‘चुरो’ खोतल्ने कार्य गर्नुभएको छ । RPS बाट दिक्षान्तित भएकाहरूको जीवन गवाही र सेवकाइ विवरणहरूले हामीले लिएको कार्यलक्ष्यमा पदारोपण गरेको आभास दिन्छ साथै भावी योजनाका निम्ति मार्ग चित्र पनि । RPS को २० वर्षे यात्रालाई ताजानुभुति गराउन यसको संक्षिप्त इतिहास, पूर्व-शिक्षकहरूको स्मरण र निरन्तर सहयोग र प्रार्थना गरिदिनु हुने विभिन्न

संघसंस्थाहरूको बधाइ सन्देशहरू यस अंकमा समाहित भएका छन् ।

जीवन र जगत चलायमान हुन्छन् । कुनै पनि कुरा स्थिर रहँदैन । हाम्रो निर्दिष्ट कार्यलक्ष्य प्राप्तिका लागि गरिने प्रयास र तरिकाहरू १०-२० वर्ष अगाडिका सँग भन्दा केहि फरक र नविन तौरतरिकाहरू विकास हुदै गएका छन् । गतिशिल संसारमा भइरहने परिवर्तन र उत्तर-आनुधिकवादका असरहरूसँग जुध्नलाई हाम्रा अभियानहरूमा सुधार गर्नलाई हामी तमतयार छौं, जसै १७ औं शताब्दिका नेदरल्याण्डका सेवक Jodocus van Lodenstei ले भनेका थिए, “The Church reformed, always reforming (ecclesia reformata, semper reformanda).” उनको भनाइको मतलब मण्डलीका वाह्य स्वरूप मात्र होइन तर हरेक मण्डलीका सदस्यहरूको हृदय परमेश्वरको वचन र आत्माद्वारा सुधारिएको हुनुपर्दछ । परिवर्तन भएको हुनुपर्दछन । यसर्थ परमेश्वरका वचन र आत्माद्वारा परिवर्तित खीष्टसँग नारिएका चेलाहरूको परिश्रमद्वारा सुसमाचारका फलद्वारा सुसज्जित भएका नेपाली समाजहरू देखिइरहने च्एक को ‘दर्शन’ मा हातेमालो गरिदिइ रहन सबैलाई अनुरोध गर्दछु ।

रेभ. मणि कोइराला
एकेडेमिक डिन, RPS

Editorial Committee

Editorial: Rev. Mani Koirala
Chairman Desk: Rev. Arbin Pokharel
Principal Desk: Rev. Birendra Shrestha
Assistant: Ps. Rameshwar Yadav

Advisor:

Rev. Arbin Pokharel
Rev. Jayraj Gurung
Rev. Amit Karthak

विषयसूची

क्र.स.	विषय	पेज
१.	Message from Founding Chairman	३
२.	अध्यक्षको सन्देश	५
३.	Board Members	६
४.	प्रिन्सिपलको सन्देश	७
५.	सम्पादकीय	९
६.	रिफर्मड र प्रेस्बिटेरियन सेमिनारी	१२
७.	Reformed & Presbyterian Seminary	१३
८.	रिफर्मड र प्रेस्बिटेरियन सेमिनारी (RPS) को २० वर्षे इतिहास	१४
९.	Sketch of RPS History	१७
१०.	Teaching-Learning Experience at RPS	२२
११.	Seeking to Follow Him Faithfully	२४
१२.	याकुब गुरुङ्ग, २००८-२०११	२५
१३.	Graduates	२७
१४.	International Relations	३४
१५.	Our Affiliation & Association	३६-३७
१६.	Seminars & Conferences	३८
१७.	Bachelor of Theology (B.Th.) Degree	४१
१८.	Bachelor of Theology (B.Th.) in Christian Education	४३
१९.	Bachelor of Theology (B.Th.) in Church Music Program	४५
२०.	Master of Divinity Program (M.Div.) Description	४७
२१.	हृदय परिवर्तन र मण्डली सुधार: RPS २०औं कोशेदुंगो विशेष	४९
२२.	ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाको विकासमा RPS को योगदान	५४
२३.	ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाको महत्त्व तथा भूमिका	५८
२४.	शालोमका लागि शिक्षण: RPS को विस वर्षे यात्रा	६२
२५.	तपाईंको बलिदानले के गर्‍यो, गर्‍यो	६४
२६.	The Hidden Curriculum: A Renewed Faculty	६५
२७.	ईश्वरशास्त्रीय शिक्षा र वचन प्रचार	६९
२८.	Missiological perspective on "Renewing Minds and Reforming Churches" through Theological Education	७१
२९.	ईश्वरशास्त्रीय शिक्षा, अगुवापन निर्माण र विकास	७५
३०.	Renewing Minds and Reforming Churches RPS 20th year Anniversary Reformation Day, 2020	७९
३१.	हाम्रो पुस्तकालय	८३
३२.	मेरो जीवनमा RPS को योगदान	८४
३३.	RPS को घुम्टिहरू धुम्दै अघि बढौं	८६
३४.	Memors	८७
३५.	RPS, एक घर	८९
३६.	तिता मिठा र अविश्वरणीय पलहरू	९०
३७.	RPS का रमाइला पलहरू	९२
३८.	अभिप्रेरणाको संगालो RPS	९३
३९.	RPS प्रति मेरो दुई शब्द: धन्यवाद र शुभकामना	९४
४०.	RPS संगै मेरो पनि सुरुवाती दिनहरू र शिक्षाहरू	९५
४१.	फर्केर हेर्दा RPS	९६
४२.	स्थानिय मण्डली र सेमीनारीको अन्तरसंबन्ध: एक चर्चा	९७
४३.	Field Ministry 2019-2020	१००
४४.	Our Faculty	१०३
४५.	Run for the Gospel	१०७
४६.	Our Activities	१०७
४७.	Our Valuable Assets	१०९

रिफर्मड र प्रेस्विटेरियन सेमिनारी

हामी मूल्य मान्यताहरू

हामी यी मूल्य र मान्यताहरूलाई आत्मसाथ गर्दै परमेश्वरलाई महिमा दिन चाहन्छौं ।

सुधारवादी (रिफर्मड) विश्व परिदृष्टि र जीवन दर्शन/दृष्टि: हामी सुधारवादी विश्व परिदृष्टि महत्व दिन्छौं किनकि सम्पूर्ण जीवन र संसार परमेश्वरको हो । यसकारण, हामी यी सबै कुराहरूमा खीष्टको प्रभुत्वलाई पुनः दावी गर्छौं ।

खीष्ट केन्द्रीत शिक्षा: हामी खीष्ट केन्द्रीत उत्कृष्ट ईश्वरशास्त्रीय शिक्षालाई प्रथम महत्व दिन्छौं । खीष्टको मण्डली र उहाँको राज्यको लीग हामी उत्कृष्ट ईश्वरशास्त्री शिक्षाको आदर्श चाहि खीष्ट केन्द्रीत, उहाँको वचनहरू र बिचारहरूमा अडिएका छन् ।

मिसनरी हृदय र जोस: हामी परमेश्वरको मिसनरी स्वभावलाई महत्व दिन्छौं । खीष्ट आफ्नो वचन र आत्माद्वारा हामीलाई, र हामीद्वारा हाम्रा छरछिमेकीहरूलाई आशिषित तुल्याउन देहधारण हुनुभयो ।

सुमाचारद्वारा रुपान्तरित समुदाय: हामी ज्ञान र आत्मिक अभ्यासहरूलाई महत्व दिन्छौं, जसले व्यक्तिको जिवनमा रुपान्तरण ल्याउँछ । यसकारण, सुसमाचार सुहाउँदो फलहरू फलाउन जन्मिएको व्यक्तिको परिवर्तित जिवनले सम्पूर्ण समुदायलाई परिवर्तन गर्ने प्रभाव ल्याउँदछ ।

नेपाली स्रोत साधनहरूद्वारा पालनपोषण: हामी विश्वास गर्छौं, परमेश्वरले हामीलाई बनाउनुभयो र उहाँले हामीलाई नेपालमा नेपालकै लागि प्रेम गर्नुहुन्छ । हामीलाई उहाँले व्यवस्थापक भण्डारेको रुपमा नियुक्त गर्नु भएको छ । यसकारण हामीलाई दिनु भएका स्रोत साधनहरूमा स्वभिमानी र विश्वासयोग्य भएको

चाहनुहुन्छ, चाहे ती उत्तराधिकारको रुपमा पाएको होस्, कमाएको वा उपहारको रुप पाएको होस् ।

खीष्टियन अगुवाहरूको सञ्जाल: हामी मण्डली र पाष्टरहरूसँगको हाम्रा सम्बन्धहरूलाई महत्व दिन्छौं । जोहरू हाम्रो आर पी एकको वोर्डमा हुनुहुन्छ, हाम्रो विधार्थीलाई शिक्षा दिनुहुन्छ, परिक्षणकालमा विधार्थीहरूलाई मेन्टोरिङ्ग गरी भावि अगुवाहरूलाई निमार्ण गर्न महत्वपूर्ण भूमिका खेल्नुहुन्छ ।

करारको आत्मिकता: परमेश्वरसँग करारको सम्बन्धमा रहन बोलाइएका हामी आत्मिक अभ्यासलाई महत्व दिन्छौं जसले व्यक्तिको व्यक्तिगत आत्मिक स्तर निमार्ण गर्छ र साथै यसले खीष्टिय समाजमा पनि, जसलाई परमेश्वरसँग करारको सम्बन्धमा रहन बोलाइएको छ ।

सेवक अगुवापन: हामी खीष्टिय गोठाले अगुवापनलाई महत्व दिन्छौं किनकि उहाँले अरुहरूलाई निमार्ण गर्न आफुलाई होच्याउनु भयो ।

सर्वाङ्गण मानविय विकास: हामी मान्दछौं कि सेवाकाईको लागि प्रशिक्षणमा आएको व्यक्तिको अवस्था जटिल हुन्छ । यसर्थ उसलाई प्रेमको आवश्यकता पर्दछ साथसाथै उसका सबै पक्षहरू (जस्तै शारीरिक, मानसिक तथा भावनात्मक) मा पालनपोषणको आवश्यकता पर्दछ, भनि सेवा दिन्छौं ।

(व्यवसायिक) सेवाकाई पेसागत बोलावटको लागि तालिम: खीष्टिय सेवाकाई चाहि परमेश्वरले आत्मिक बरदानहरूद्वारा सुम्पिएको बोलावट र करारीय कर्तव्य हो भन्ने हाम्रो मान्यता हो त्यस अनुरूपको निम्ति यहाँ तालिम दिइन्छ ।

Reformed & Presbyterian Seminary

Our Values

We want to Glorify God through upholding these values

Reformed World and Life-view: We value the Reformed worldview in that all of life and the world belong to God; therefore must be reclaimed back to the Lordship of Christ.

Christ-centered Education: We value theological education par excellence is centered in Christ, his words and thoughts for his church and his kingdom.

Missionary Spirit and Zeal: We value the missionary nature of God. The incarnation of Christ is to bless us through His Word and Spirit and send us out to bless our neighbors, wherever God places us.

Gospel Transforming Community: We value the knowledge and spiritual practices that must bring transformation in a person's life, and causes the effect on the transformation of the whole community borne with gospel fruits.

Nurturing with Nepali Resources: We value that God made us and loves us in Nepal, appointed us stewards, therefore wants us to be dignified people faithful with the resources entrusted to us – inherited, earned as well as endowed by others.

Network of Christian Leaders: We value our relationships with the churches and pastors who make up our board, teach, mentor students over internships are essential to create future leaders.

Covenant Spirituality: We value spiritual exercise that is formed in personal individual levels and equally in communities, which are called into a covenant relationship with God.

Servant Leadership: We value Christ-like shepherding leadership committed to self-denial to see others built up.

Holistic Human Development: We value that a person under training for ministry is a complex being, thus in need of love and nurturing in all aspects of their being, physical, spiritual, emotional, etc., thus seek to nurture with all available resources.

Training for Vocational Ministry: We value Christian ministry as a calling and a vocation, a covenant duty entrusted by God through Spiritual gifts.

रिफर्मड र प्रेस्बिटेरियन सेमिनारी (RPS) को २० बर्षे इतिहास (पहिले EPTS नामले परिचित)

यो RPS को जीवनमा २० वर्षसम्म परमेश्वरले देखाउनु भएको विश्वसनीयताको वृत्तान्त हो । हामी “हृदय परिवर्तन र मण्डली सुधार” को काम गर्दै २०औं वर्षमा पाइला टेकेका छौं । हामी “Restorers पत्रिका” को विशेष अंकमा हाम्रो संक्षिप्त इतिहास समावेश गर्न पाउँदा खुसी छौं । सन् २००० मा यसको स्थापना नेपाल मिसनको लागि दक्षिण कोरियाका मिसनरी डा. रेभ. याकुव किम र नेपाली अगुवा रेभ. फाल्गुन सुनवारले इभान्जेलिक प्रेस्बिटेरियन थिओलोजिकल सेमिनारी (EPTS) को स्थापना गर्नु भएको थियो । रेभ. फाल्गुन सुनवार सेमिनारीको संस्थापक प्रिन्सिपल हुनुहुन्थ्यो । यसको सुरुवात संध्याकालिन स्कूलको रूपमा गरिएको थियो । विद्यार्थीहरू आ-आफ्ना घर र कर्मथलोबाट पढाइको लागि आउने गर्थे । त्यसको प्राथमिक उद्देश्य काठमाण्डौं उपत्यकामा सेवाकाई गरिरहेका पाष्टरहरू र अगुवाहरूमा ईश्वरशास्त्रीय ज्ञान बढाउनको लागि तालिम दिनु थियो ।

सन् २००२ मा सेमिनारीको उद्देश्य (मिसन) लाई नेपाल प्रेस्बिटेरियन एलायन्स (एनपीए) को सुपरिवेक्षणमा पुनः स्थापित गरियो । सेमिनारीले Nepal Presbyterian Alliance (NPA) का पाष्टर र अगुवाहरूसँग मिलेर काम गर्दै सुसमाचार प्रचारकहरूलाई प्रशिक्षण दिएर मण्डली निर्माणको कामलाई विकसित गर्न गराउने आरम्भ गर्‍यो । त्यसपछि NPA का सम्पूर्ण प्रतिनिधिहरू र सेमिनारीका

केही प्राध्यापकहरू बोर्डका सदस्यहरू बने । रेभ. किम बोर्डको सहमतिमा सेमिनारीको पहिलो अध्यक्ष बन्नुभयो । त्यो वर्ष संध्याकालिन कक्षालाई दिवा कक्षामा परिवर्तन गरियो । विद्यार्थीहरूलाई आवासीय सुविधा दिन सुरु गरियो । सन् २००३ मा पहिलो सत्रका ११ जना विद्यार्थीहरूलाई ईश्वरशास्त्रमा स्नातक डिग्रीको (B.Th.) साथ दिक्षित गरियो ।

सन् २००४ मा, सेमिनारीको नेतृत्वमा फेरबदल भयो किनकि रेभ. फाल्गुन सुनवारले आफ्नो पद र अधिकार रेभ. अरविन पोखरेललाई जिम्मा दिएर थप अध्ययनको लागि अमेरिका जानुभयो । रेभ. पोखरेलले पनि पाएको जिम्मेवारीलाई गम्भिरताका साथ लिई सेमिनारीको कामलाई विश्वासयोग्य तरिकाले अगाडि बढाउनुभयो । उहाँको नेतृत्वमा यस सेमिनारीले स्थानियस्तर र विश्वभरि छरिएर रहेको नेपाली मण्डलीहरूको लागि सुहाउँदो अगुवाहरू निर्माण गर्न अहम भूमिका खेल्थे । त्यसैबीच अध्यक्ष रेभ. किम पनि Th.M. अध्ययनको लागि अमेरिका जानुभयो । अनि सेमिनारीको सम्पूर्ण जिम्मा रेभ. पोखरेलको काँधमा आयो तर उहाँलाई सघाउन रेभ. बेन्जामिन खड्काले डिन र वार्डेनको जिम्मेवारी लिई सेमिनारी सँचालन र व्यवस्थापनमा सहकार्य गर्नुभयो ।

रेभ. पोखरेलको नेतृत्वमा सेमिनारीको ढोका सबै खीष्टिय सम्प्रदायहरूको लागी खुल्ला गरियो । पुरूशललाई मात्र तालिम दिने यस सेमिनारीमा महिलाहरूको लागि पनि अध्ययनको लागि ढोका

खोलियो । त्यसैवर्ष सेमिनारीलाई पूर्ण रुपमा आवासीय बनाई सेमिष्टर प्रणालीमा अध्ययन अध्यापन सुरु गरियो । रेभ. किमले अध्ययन सिध्याएर आफ्नो जिम्मेवारीलाई पुनः सम्भाल्नुभयो । उहाँले पूर्णरुपमा सेमिनारीको विकासको काममा र अध्यापनमा लाग्नुभयो ।

नियुक्ति गरियो । यसैबीच डिनको जिम्मा रेभ. जेफ फिसरले लिनुभयो । सेसमनारीले थियोलोजिक बुक नेटवर्कबाट करिव १०,००० भन्दा बढी पुस्तकहरू उपहारको रुपमा प्राप्त गर्‍यो । यसपछि, RPS को पुस्तकालय नेपाल मै थियोलोजिकल पुस्तकहरू भएको दोस्रो ठूलो पुस्तकालय बन्न पुग्यो ।

A Glimpse of RPS Graduates' Data

A.D	Batcher of Theology (B.Th.)	Christian Education (CE)	Church Music (CM)
2003	11	-	-
2004	-	-	-
2005	-	-	-
2006	13	-	-
2007	-	-	-
2008	12	-	-
2009	5	-	-
2010	8	-	-
2011	-	-	-
2012	15	-	-
2013	13	-	-
2014	8	-	-
2015	-	-	-
2016	13	-	-
2017	14	6	3
2018	12	-	-
2019	4	5	3

सन् २००६ मा १३ जना विधार्थीलाई B.Th. डिग्रीद्वारा दिक्षित भए । थप अध्ययनको लागि रेभ. बेन्जामिन खडका पनि कोरिया जानुभयो । उहाँको जिम्मेवारी सम्भाल्न सुमन राई आउनुभयो । त्यसै वर्ष PTS मा अध्ययन गरेका यसवन्त दासलाई पुरुश होस्टलको वार्डेन र शिक्षकको रुपमा नियुक्त गरियो ।

सन् २००७ मा रेभ. विरेन्द्र श्रेष्ठको अगुवाइमा सेमिनारीलाई Asia Theological Association (ATA) आवद्ध गराउने प्रक्रिया अगाडि बढाइयो । सन् २००९ मा सेमिनारीले ATA बाट सम्बन्धन प्राप्त गर्‍यो । यो अवधिमा मेनुका मिश्रा, विजय सिंह टैगोर, सुचित्रा शर्मा टैगोर सेमिनारी परिवारमा सामेल भए । साथै अध्ययन सिध्याएर आएपछि रेभ. बेन्जामिन खडकालाई सहप्रधानाध्यापकको पदमा

सन् २०१० मा रेभ. ट्रोय डिनको रुपमा, एल्डर अमित कार्थक शिक्षकको रुपमा र रेभ. उमेश चेम्जोन रजिष्ट्रारको रुपमा जिम्मेवारी सम्भाल्न सुरु गर्नुभयो । यो समयमा नै रेभ. किम, रेभ. पोखरेल र रेभ. ट्रोयको अगुवाइमा सेमिनारीको दर्शन, कार्यलक्ष्य र मुल्य-मान्यताहरूलाई पुनः लेखन गरियो । फेरि रेभ. किम पिएचडी अध्ययनको लागि बिदा लिनुभयो । तर उहाँ अध्यक्ष रहि नै रहनुभयो ।

सन् २०१२ मा रेभ. किम अध्ययन सकाएर नेपाल फर्किनुभयो र सेमिनारीको जिम्मेवारी सम्भाल्नुभयो । रेभ. बेन्जामिनले आफ्नो पद त्यागेपछि सो पदमा एल्डर अमित कार्थकलाई नियुक्त गरियो । रेभ. संतोष कुमाललाई पनि सेमिनारीले शिक्षक र वार्डेनको रुपमा नियुक्ति गरियो ।

सन् २०१४ मा रेभ. जय बहादुर RPS को शिक्षक र SEC member रुपमा नियुक्त गरियो । त्यसै गरी डा.डेभिड किम चर्च म्यूजिक विभाग स्थापना गर्न सेमिनारीमा आवद्ध हुनुभयो । त्यसैवर्ष सेमिनारीले ख्रीष्टियन एजुकेशन र चर्च म्यूजिक अध्यापनको लागि ATA बाट सम्बन्धन प्राप्त गर्‍यो । रेभ. विरेन्द्र श्रेष्ठलाई सेमिनारीको प्रधानाध्यापकको रुपमा नियुक्त गरियो ।

सन् २०१५ को भयानक भुकम्पले सम्पूर्ण नेपाललाई शोकाकुल बनाइदियो । यसैकारण सेमिनारी पनि तीन महिनासम्म बन्द भयो । हाम्रा विद्यार्थी र शिक्षकहरू राहतको काममा व्यस्त भए । यसै हाम्रो सेमिनारी Dr. Abraham Saggu को अगुवाइमा स्थापना भएको Consortium को सदस्य बन्यो । सेमिनारीको १५औं वार्षिक समारोहपछि रेभ. डा. किमले अध्यक्ष पदको लागि रेभ. पोखरेलको नाम बोर्डमा प्रस्तुत गर्नुभयो ।

सन् २०१६ मा, रेभ. किमले आफ्नो सम्पूर्ण जिम्मेवारी र अधिकार रेभ. पोखरेललाई सुम्पेर आफ्नो देश फर्केर मण्डलीमा प्रमुख पाष्टरको रुपमा सेवा गर्दै हुनुहुन्छ । सन् २०१७ मा रेभ. विरेन्द्र श्रेष्ठ आफ्नो Ph.D. पूरा गर्न कोरिया जानुभयो र उहाँको अनुपस्थितिमा मेनुका मिश्रले कार्यकारी प्रिन्सिपलको जिम्मेवारीलाई सम्भाल्नुभयो । साथै सेमिनारीका डिन रेभ. द्रोप पनि PhD अध्ययनको लागि अमेरिका जानुभयो र

उहाँको स्थानमा डिनको रुपमा रेभ. मणि कोइराला आउनुभयो । सन् २०१७ अक्टुबर ३१ तारिखको दिन रिफोर्मेशन दिवसको अवसरमा Evangelical Presbyterian Theological Seminary (EPTS) को नाम Reformed & Presbyterian Seminary (RPS) मा परिवर्तन गरियो ।

सन् २०१८ मा सेमिनारीले स्थानिय मण्डलीका पाष्टर र अगुवालाई बाइबलीय शिक्षाबारे सुसुचित गराउन “Restorers” “अर्धवार्षिक पत्रिका” प्रकाशन गर्न आरम्भ गर्‍यो । Restorers को लक्ष्य भनेको उचित शिक्षाद्वारा निखारिएका र परिस्कृत गरिएका रत्नहरूद्वारा नेपाली मण्डलीको वृद्धि, विकास र फैलावटलाई मद्दत पुऱ्याउनु हो । अहिलेसम्ममा हामीले पाँचौं अंक प्रकासित गर्न लागेका छौं । रेभ. श्रेष्ठ पनि अध्ययन समाप्त गरेर पुनः आफ्नो कामलाई सम्हाल्न आउनुभयो । सन् २०१८ देखि सेमिनारीले M.Div. स्तरको अध्यापन पनि आरम्भ गर्‍यो ।

यसवर्ष (२०००) विशेषगरी हाम्रो सेमिनारी २० औं वर्षमा प्रवेश गरेकोमा हामी अति नै प्रफुल्लित छौं । यो अवसरमा परमेश्वरले गर्नु भएका कामहरूको स्मरण गर्दै मनाईरहेका छौं । २० वर्षसम्म परमेश्वरले देखाउनु भएको विश्वसनियतालाई उच्च कदर गर्दै, च्क्क ले अबै नेपाली मण्डलीहरूका विचमा स-सक्त रुपमा निभाउनु पर्ने भुमिकाको बोध भएको छ ।

Sketch of RPS History

(Previously known as EPTS)

This is a brief story of God's faithfulness throughout 20 years in the life of RPS with the movement "Renewing Minds and Reforming Churches" in the likeness of Jesus Christ. RPS is glad to share the history precisely in this special edition of "Restores Magazine." In 2000, RPS was founded by mission hearted leader from South Korea Rev. Dr. Yeonjeong Kim, and the Nepali church leader Pastor Falgun Sunuwar for the mission of Nepal with the name Evangelical Presbyterian Theological Seminary (EPTS). Rev. Kim was the founder chairman, and Pastor Falgun Sunuwar became the founding principal of the Seminary. It was started as a night school; students commute daily from their own homes and workplaces daily for classes. Its initial mission was to train pastors and leaders who wanted to enhance theological knowledge and for those who were already active in their ministry inside Kathmandu valley.

In 2002, the mission of the seminary was reinstated under the supervision of the Nepal Presbyterian Alliance (NPA). The senior pastors and mission-field secretary made up the first board of the Seminary, so they started working together as NPA pastors and Seminary leaders to develop EPTS (RPS) for training and producing future evangelists and new church planters for the ministers of NPA churches. Rev. Yeonjeong

Kim became the first Chairman of the Seminary by the approval of the board. That year, the Night School turned into a Day School and started housing students on the campus. In 2003, the first batch graduated with 11 students from the Night School with a Bachelor of Theology (BTh) degree offered by the Seminary.

In 2004, the first biggest leadership transition took place in the overall administration of the Seminary. The founding Principal Rev. Phalgun Sunuwar left the USA for further studies and he urged Rev. Arbin Pokharel to assume the full responsibility of the seminary. And Rev. Arbin, who had committed to only teaching a few courses, took on the responsibility as the Principal of the Seminary to develop the Seminary. He assumed that responsibility for the first 10 years and continues to lead the Seminary till the present, as it was his vision to train pastoral leader for Nepali churches. Meanwhile, Rev. Yeonjeong Kim also left for his further studies in the ThM program at Calvin Theological Seminary, while remaining as the Chairman of the Board and entrusted his responsibilities to Rev. Arbin (Principal) and Mr. Benjamin Khadka also worked under the supervision of Rev. Yeonjeong Kim in his absence. He was a dean and resident in-charge of a men's hostel as well as in-charge of the mess and campus. During that year, the primary mission of the Seminary was to train evangelists and church planters for NPA churches, all of which was revised under the leadership of Rev. Arbin Pokharel (New

Principal) and Rev. Yeonjeong Kim (Chairman). The scope of its theological education was also opened to all denominations in Nepal. Initially, the Seminary offered Theological Education only for male students, eventually, under the leadership of Rev. Arbin Pokharel and Mrs. Bimala Shrestha Pokharel strongly recommended that it offered theological education to the female students. The Seminary had become a fully residential school, on a semester basis. It also took active membership in the ATEN library. Rev. Yeonjeong Kim returned from his studies with a Master of Theology (ThM) degree and resumed his chairmanship in the fall of 2005 and started active involvement in the welfare and development of the Seminary as well as teaching the major courses.

In 2006, the Seminary moved from Bagdole, across the Ring Road to Ekentakuna still on the main road. The first year in the new campus, the second batch of 13 students graduated with a Bachelor of Theology (BTh) degree. The first minor leadership transition took place after Mr. Benjamin Khadka left for further studies and Eld. Suman Rai replaced in his position, who also served as a registrar for the Seminary. Mr. Jaywant Das, a PTS graduate also joined EPTS (RPS) as a full-time teaching faculty with a one-year commitment and also took the responsibility of the men's hostel in-charge that year.

In 2007, Seminary received Ms. Menuka Mishra as a full-time teaching faculty, and she was appointed also as women's dean and women's residential in-charge. Meanwhile, a couple from India Mr. Vijay Singh Tagore and Suchitra Sharma Tagore also joined EPTS (RPS) as full-time teaching faculty sent by Presbyterian Theological Seminary (PTS) for a one-year internship. In the same year, the Seminary became a member of ATA (Asia Theological Association) and started working towards ATA accreditation for the Bachelor of Theology degree program. Rev.

Birendra Shrestha (then part-time faculty) prepared reports under the supervision of Rev. Arbin Pokharel. In 2008, the third batch of 12 students graduated with a Bachelor of Theology (BTh) degree. In the fall semester, Mr. Benjamin Khadka returned from his studies and he was appointed as a Vice Principal of Administration.

In 2009, God showered triple blessing towards the Seminary. Firstly, we received Rev. Jeff Fisher as an Academic Dean for six-months (who was preparing for his PhD program). As an academic dean, he helped to develop the course curriculum; secondly, the Seminary was accredited with ATA (Asia Theological Seminary) for the Bachelor of Theology (BTh) degree and the fourth batch of 5 students graduated at the same time; and lastly, but not the least Seminary received about 10,000 plus books from Theological Book Network (TBN), then EPTS (RPS) Library became the second largest collection of Theological books in English in Nepal.

In 2010, the Seminary location changed to Saibu Bhaisipati, Ward No. 25 (present location), and from here, the fifth batch of eight students graduated with a Bachelor's degree. The second leadership transition took place, after Eld. Suman Rai, EPTS (RPS) registrar, and his family were granted asylum by Denmark Government for a third-country settlement, as they were Bhutanese refugees residing in Nepal. We also received Rev. Troy Bierma from the US as a full-time faculty and he was appointed as an Academic Dean appointed by the Seminary board. RPS also received Eld. Amit Karthak as a full-time teaching faculty and Mr. Umesh Chemjong as registrar of Seminary. During this year, Seminary Vision, Mission, and Values started to refine by SEC and faculty and staff of RPS. Meanwhile, Rev. Yeonjeong Kim (Chairman) took leave for doctoral studies in the Spring of 2011, but he remained as a chairman of the Seminary.

In 2012, the sixth batch of 15 students graduated with a Bachelor of Theology (BTh) degree. After completing the doctoral course works in 2012, Rev. Yeonjeong Kim returned to Seminary and started working on his dissertation from the Seminary for two years. The third leadership transition took place after Rev. Benjamin Khadka asked to resigned from his position at the Seminary SEC and the board for some personal reasons. Subsequently Eld. Amit Karthak was appointed as Vice-Principal of Administration by the SEC with approval from the board members. In his tenor, he worked hard to develop the Seminary Handbook for Students, Faculty, and Staff to run the Seminary administration smoothly with the guidance of SEC. At the same time, Mr. Santosh Khumal joined RPS as a full-time faculty with two other responsibilities men's hostel residential in-charge as well as the mess in-charge of the Seminary till present.

In 2013, the Seminary graduated the seventh batch of 13 students with a Bachelor of Theology (BTh) degree. At the same time, the Seminary received a refined and clear vision and mission with 10 values under the leadership of Rev. Yeonjeong (Chairman), Rev. Arbin (Principal), and Rev. Troy (Academic Dean), with all the teaching faculty and staffs. Eventually, EPTS (RPS) started integrating the vision, mission, and values into every course and curriculum, with holistic development for Nepal. During this year, Ms. Menuka Mishra took two years of study leave and began her Master of Theology in NT (ThM) program at Torch Trinity Seminary in Seoul, South Korea, as part of RPS faculty development.

In 2014, the eighth batch of Eight students graduated with a Bachelor of Theology (BTh) degree. EPTS (RPS) received Rev. Jun Kyoung Eo as a full-time faculty and one of the SEC members. Likewise, Dr. David Kim also joined hands to partner with RPS to develop the Church Music department. In this year only, the Seminary was reaccredited by ATA and started

two new programs, namely, Christian Education (CE) and Church Music (CM) in the Seminary. This year Rev. Birendra Shrestha was proposed as a Principal (understudies) and Eld. Amit Karthak worked also as an Acting Principal in the absence of the proposed Principal.

In 2015, Ms. Menuka Mishra returned from her studies and resumed her work as a full-time faculty with three different responsibilities: Dean of Women, women's hostel residential in-charge, as well as appointed as EPTS (RPS) Ministry Department Coordinator. On April 25, Seminary faced a devastating earthquake of 8.6 rectors, and Seminary had to close down for three months, and Seminary chapel hall became the storehouse to supply foods and useful materials for earthquake relief aid through World Renew, which later became an INGO. Our students and faculty were actively involved in volunteer work in partnering with World Renew. In the same year, the seminary became one of the consortium members of NTA/AGSTNP for the Master of Divinity and Master of Theology program. Amidst the difficulties of the year, the seminary celebrated the 15th Anniversary of God's Faithfulness and published a souvenir magazine of EPTS (RPS) as well as celebrated Rev. Dr. Yeonjeong Kim's doctoral degree. On this occasion, Rev. Arbin Pokhreal was proposed to become the Chairman of Seminary by EPTS (RPS) board members.

In 2016, the tenth batch of thirteen students graduated with a Bachelor of Theology (BTh) degree. This year the second biggest leadership transition took place. The founding Chairman of the Seminary Rev. Dr. Yeonjong Kim transferred all his leadership roles to Nepali leader Rev. Arbin Pokharel in the seminary, and he returned back to his home country to serve as the senior pastor of his home church. Thus, Rev. Arbin Pokhreal became the Chairman of the Seminary until the present. Eld. Amit Karthak, Principal and Vice-Principal of Administration left for

his further studies and Rev. Birendra Shrestha resumed as the Principal and served one year in this position. At the same time, Ms. Menuka Mishra was appointed as a Vice-Principal of the Seminary until the present.

For the Seminary, 2017 became one of the remarkable years. Firstly, the eleventh batch of twenty-three students graduated with a BTh degree (among them 6 from CE, & 3 from CM). This was the first graduation from Christian Education and Church Music departments. Secondly, the fourth leadership transition took place during this time. Rev. Birendra Shrestha left to finish his Doctoral studies for one more year. Ms. Menuka Mishra, who was now the Vice Principal, was asked to take the responsibilities as an Acting Principal of RPS. It was the first time such leadership was delegated to a woman candidate in the Seminary. At the same time, Rev. Troy Bierma (Academic Dean) left to pursue a PhD degree, and Rev. Mani Koirala, who had just returned after his studies at Calvin Seminary in the US, replaced his position as an Academic Dean of RPS until the present. **The third biggest transition was the change of the Seminary's name.** On the occasion of 500 years of Reformation Day (October 31, 2017) Evangelical Presbyterian Theological Seminary (EPTS) name changed to Reformed & Presbyterian Seminary (RPS) with the recommendations of the SEC, the board of directors approved the change of name.

In 2018, the twelfth batch of twelve students graduated with a Bachelor of Theology (BTh) degree. During the occasion of twelfth graduation, RPS launched the 1st edition of RPS bi-annual magazine called "Restorers." The goal of the magazine was to bring theological education, which RPS is committed to providing, to the pastors and leaders of the Nepali churches. It would address the contemporary challenges facing by the Nepali church. In August 2018, the

RPS Principal Birendra Shrestha returned with a PhD degree. He resumed his office as a full-time Principal of the Seminary. From the Academic year 2018-2019, RPS started a new program – Master of Divinity (MDiv) with the purpose "to equip students to become excellent intellectuals (critical thinkers) for Nepal, excellent Biblical scholars (academic), and excellent pastors who love the church."

In 2019, the thirteen batches of twelve students graduated with a Bachelor's degree in three concentrations: four with B.Th., five with Christian Education (CE), & three with a Church Music.

On the occasion of the graduation, RPS signed a Memorandum of Understanding (MoU) with ACTS/AUTC, South Korea, with a commitment to the development of faculty and students. At the same time, Rev. Amit Karthak (former Principal) was appointed as one of the board members of RPS with the recommendations of SEC (Seminary Executive Committee) approved by the RPS board members. He has been voluntarily teaching and helping the seminary through media ministry as an active member of the board. In this year only, RPS released the 2nd and 3rd editions of Restorer magazine with two important topics: "False Teachers and Teachings in Nepal" and "Christian Ethics: Marriage and Family."

In 2020, when RPS is celebrating 20th years of God's faithfulness with the theme of "Renewing Minds & Reforming Churches." Initially, RPS planned to celebrate throughout the year with

the above theme, but due to the COVID-19 Pandemic, most of the programs had to be canceled. However, the celebration is planned for having five days of virtual celebration with RPS alumni, current students, faculty, the international community, and the RPS family Christmas.

RPS's biggest achievements in 2020: At the beginning of the Spring Semester 2020 RPS was reaccredited with three bachelor's programs (Bachelor of Theology, Bachelor of Theology in Christian Education and Church Music) with ATA, and RPS also received a new accreditation for Master of Divinity (MDiv) degree program from the ATA. From March 23, 2020, due to COVID 19, Seminary sent all the student home and after few weeks started online classes for students and finished the spring semester with relative success. In May 2020 the RPS President of the board received his doctorate degree from Fuller Theological Seminary, USA. RPS published its 4th edition of the Restorers magazine, this time only a digital version, titled "Urgency of Theological Education in Nepal" keeping in mind the need of the Nepali church and twenty-years of our contributions to it.

With these great achievements, RPS started the Fall Semester on August 20, 2020, online through various mediums (ZOOM, FB Messenger, Google Classrooms, LOOM, etc.). During this Semester, RPS released the 4th edition of Restorers Magazine digitally. And the special 5th edition of RPS Restorers Magazine will be published with the topic "20 Years of Renewing Minds and Reformation Churches." On the final of the five-day-celebration, we plan a Christmas celebration as well as releasing of the 20th Anniversary magazine. The graduation of the 14th batch of eighteen students is postponed to May 2021 due to COVID 19 pandemic.

The above history recounts God's faithfulness towards the RPS as we put in our small efforts, reminding us that God is at work in all the affairs of the Seminary life and its future. Ultimately, God is the source and wisdom of RPS as a "church school" that seek to serve the church, and through our vision, mission, and values, we see God has been actively "Renewing Minds and Reforming Churches" across Nepal. We are certain, He will remain faithful. Amen.

Teaching-Learning Experience at RPS

Name: **Troy Bierma**, Teaching years: **2011-2017**
Current Designation: **PhD Candidate Vrije Universiteit**

1. Describe your life here at RPS.

Greetings in Christ to all of you at RPS. It's very hard to believe that it has already been more than three years since we were last in Nepal. I am a long-time friend of Rev. Arbin Pokharel and through that friendship finally we were able to come to Nepal in 2011 and help at RPS until 2017. I helped with some teaching, institutional development, and accreditation for the BTh program and early planning stages of the MDiv program. The most enjoyable part of life at RPS was getting to teach and know the students, to hear about their lives and ministries.

2. Tell us a couple of sweet/sour/fondest memories from your college days.

One of the enjoyable activities was weekly football matches with the male students. In addition to football, several retreats were very memorable and enjoyable times with students and staff.

3. Any individual in college that left a lasting impression on you?

I was always inspired by both the students and the faculty and staff at RPS who gave sacrificial examples of service to Christ.

4. What was your favorite hangout place in college?

For those who know me, they won't be surprised to hear that at least one of my favorite hangouts was in the garden. I loved to check on the growth of different plants and see what we could grow from our own RPS garden spaces.

5. What do you miss about college the most?

I miss getting to know the students and time instructing. I also miss my colleagues there and our friendship and encouragement to one another.

6. How has RPS education contributed to "Renewing (your) mind and reforming churches" and shaped your current ministry (a pastor/teacher/ evangelist/ trainer/ missionary/administrator)?

Currently I'm working on a PhD project that came about through the experiences I had at RPS in Nepal and other countries where I have lived and worked. I have a passion for connecting theology with our natural world and the processes of producing food.

7. What would you tell young men and women of RPS today? What advice would you offer to current/future students and church leaders who wish to be a part of RPS?

Study hard, learn well, enjoy your time in college and encourage each other in holiness and reverence for God. Always seek first the kingdom and righteousness of our Lord Jesus Christ. If you are interested in joining RPS studies, then share your interest with your friends and local church. Seek their prayers for affirmation and God's calling. Contact someone from RPS and see how they can advise you and encourage you, and if you can, come for a visit and meet the students, faculty, and staff. And may the Lord bless you.

In Christ
Rev. Troy Bierma

Teaching-Learning Experience at RPS

Name: **Rev. Jeff Fisher, Ph.D.**
Teaching years: **January - May 2009**

Our family moved to Nepal in January 2009 for both me and my wife, Wendy, to teach at what was then called Evangelical Presbyterian Theological Seminary. Wendy taught a course on Pastoral Care and Counseling. I taught two theology courses and served in the role of principal for a semester. Among many other things, I was able to assist the leaders at the seminary to get accredited with Asia Theological Association (ATA). While we only got to stay in the country for about six months, our time there had a significant impact on our lives.

I have a lot of great memories, from simply walking to the school each day to hiking in Pokhara to watch the sunrise during our Spiritual Life Retreat that year. But the most meaningful times were interacting with the students in the classroom, in our mentoring groups, and on the sidelines of volleyball and football (soccer) games! Since I was teaching a course on the Holy Spirit that semester, I often got asked questions and got to hear stories about experiences that students were having in their own lives and ministries. It was incredible to see and hear God so powerfully at work in and through the students and leaders.

Our oldest son turned two during our time at RPS, and we were pregnant with our youngest. The community of Cross-Way Church and RPS surrounded us with such great care and friendship. It was always fun to watch the students play with and enjoy our little guy (who is not so little any more). What I miss most about our time in Nepal is the pace of life that centers so much more around human interaction than tasks to be completed.

Since returning to the United States, we have remained in contact with many of you from Nepal, especially through social media. I also

began serving on the board that oversees the ministries of Rev. Arbin Pokharel. It has been so great to stay connected to what is happening at RPS and being able to support the mission in small, but important ways.

Personally, my time teaching at RPS confirmed the direction that God was calling me, which was to continue on in theological education and then become a full-time professor at Kuyper College in Grand Rapids, MI. However, the more significant impact from an RPS education is when I see those who were students when we taught there, now serving as pastors and leaders who wisely, courageously, and faithfully respond to the tragedies of earthquakes and the COVID-19 pandemic -- and they continue to minister and serve on a day-to-day, week-to-week basis to proclaim and live the good news of Jesus Christ.

To those currently studying at RPS, my words of encouragement to you are "remain faithful." You may see and experience many opportunities that could distract from your calling, especially in seasons of challenge and difficulty. And while things may not go as you would like or as you would have planned, you can know that our Triune God knows what he's doing and he will be faithful to you.

I believe that the Church has a tremendous future, and that it will be in places like Nepal, where the gospel is spreading and churches are growing at a significant rate that we will see the greatest impact. What is needed -- and what will continue to be needed -- is gifted pastors and leaders who have deep passion, deep character, deep theology, and a deep love for Jesus. Reformed & Presbyterian Seminary provides the opportunity for students to be trained in those exact ways in their own contexts and for the glory of God. Congratulations on 15 years of faithful service to the Lord!

Seeking to Follow Him Faithfully

From Stephen, Alice Heming and Joel

Greetings from UK – Congratulations on your 20th Anniversary

Stephen had the privilege in 2012-2014 of teaching two courses at Reformed & Presbyterian Seminary, College, Nakkhu, meeting and encouraging students called from all four corners of Nepal. The college was lively and very well organised with the staff providing holistic

care for the students to develop academically, socially and spiritually. We believe the large majority are now serving the Lord in different ways across Nepal.

We still keep in touch with several of them in our regular visits to Kathmandu & Nepal.

None of us can predict exactly what the future holds, except we know that the Lord is not locked down and He will continue adding to and building up His people, the eternal Bride, through the work of RPS and all the congregations in Nepal who are seeking to follow Him faithfully.

God Bless and Jay Masihi

▲ Students from Stephen's classes Dec 2013

नामः याकुब गुरूङ्ग

शिक्षण अविधिः २००८-२०११

वर्तमान संलग्नता: पाष्टर, नेपाली भाषी सामुदायिक मण्डली, ग्रान्ड रापिड्स, मिशनरन ।

१. RPS मा रहँदाको जीवन

मेरो सेवकाइको प्रमुख चरण, RPS बाट नै सुरु भयो । भखरै इण्डियाबाट M.Div. सकेर आएको काँचो व्यक्तिलाई RPS ले शिक्षणको जिम्मेवारी दिनु नै मेरो लागि महत्वपूर्ण थियो । पूर्णकालीन शिक्षक भएकोले, विहानै ६ बजे नै विद्यार्थीहरूलाई उठाउनु र आफु पनि प्रार्थनामा जानु, सबै गहुगो भोला बोकेर अफिसमा र कक्षामा पठाउन जानु मेरो दैनिकी थियो । शिक्षण अवधिको केहि समयसम्म पुरुषहरूको होस्टलमा नै बस्ने मौका पाए । यसले मलाई विद्यार्थीहरूलाई नजिकबाट चिन्ने मौका प्रदान गर्‍यो । RPS को अवधि मेरो लागि चरित्र, स्वभाव, शिक्षण शैली र आत्मिकी वृद्धिका लागि पनि एउटा प्रमुख समय थियो । मैले विद्यार्थीहरू प्रति कस्तो व्यवहार गरें, म कतिको तयारीका साथ कक्षा कोठामा गएँ, अनि म कसरी समकालीन प्राध्यापक साथीहरू र विद्यार्थीहरूसँग सम्बन्ध राखे भन्ने कुराहरू मेरो लागि अति महत्वपूर्ण थियो ।

२. तितो - मिठा पलहरू

RPS का सहजदार शिक्षकहरू डा. विरेन्द्र श्रेष्ठ, मणि कोइराला, रेभ. अरविन पोखरेल, उमेश चेम्जोङ्ग, सुमन राई, अनि मेनुका मिश्र, जसहरूलाई प्राय मैले दाजु, दिदी वा साथीको नाताले सम्बोधन गर्ने गर्थे । उहाँहरू सबैसँगको मित्रता मेरो लागि सबैभन्दा मिठा पलहरू हुन् । अफिसमा बसेर विभिन्न चिया पिउदै विभिन्न विषयमा खुल्ला रुपमा गफ गर्नु मेरो लागि एक परिवारीक वातावरण जस्तै थियो ।

सबै सरहरू र विद्यार्थीहरूसँग मिलाई Living Stone को धुले चउरमा बेलुकी-बेलुकी फुटबल खेल्ने गरेको

र मणि सरसँग बेस्सरी टेबल टेनिस खेलेका दिनहरू पनि मेरो लागि मिठो यादमा पर्छन् ।

व्यक्तिगत रुपमा सबैसँग असल सम्बन्ध भएको कारण खासै व्यक्तिगत तिता अनुभव छैनन् (कसैले मसँग लिएको हुन सक्छ भने कुरा छुट्टै हो) । तर संस्थागत रुपमा भन्नुपर्दा, पूर्णकालीन शिक्षकलाई उसको योग्यता र काम अनुसार पाउनुपर्ने सुविधा नभएको चाहिँ पक्कै हो । महिनाको अन्तमा, आर्थिकी अभावले कति पटक श्रीमान श्रीमतीले चाउचाउको तेलमा तरकारी पनि पकाउनु परेको थियो । अहिले जुन वर्तमान अवस्थामा म छु, यहाँबाट फर्केर हेर्दा, त्यो तितो लाग्छ तर नेपालको सन्दर्भमा त्यसबेला आर्थिक कुराहरू वा चलन चल्ति अनुसार ठिकै होला पनि । गुनासो पक्कै छैन तर पोखाउने मौका पाएर र यस्तो पनि हुन सक्छ भनेर सजगता अपनाउन मात्र भनेको हुँ । कतिपटक प्रशस्त हुनेले नहुनेको अवस्था बुझ्न सक्दैनन्, त्यस्तो अवस्था नहोस भनेर मात्र लेखेको हुँ ।

३. मेरो जीवनमा प्रभाव पारेको व्यक्तित्वहरू

विरेन्द्र सर - नम्र अनि सबै कुरा गर्न तयार । अनि गर्न पनि सक्ने ।

याकुब किम सर - मिशनरीहरूमा मध्ये नम्र र अवस्थालाई बुझेर काम गर्ने कुराको प्रभाव ।

अरविन सर - प्रत्येक हप्ताको मिटिंग मेरो लागि सिकने मौका थियो ।

मणि सर र उमेश सर - साथी र दाजुभाई । उहाँहरूसँगको सँगतले मित्रताको अभाव भएन । नैरश्याता आएन ।

मेनुका म्याम - सबैभन्दा सहन सक्ने । उहाँमा भएको सहन शक्तिको लागि म अहिले पनि प्रार्थना गर्छु ।

बेन्जामिन सर - मिजासिलो पना । सहायता गर्ने हृदय ।

४. मिस गर्ने कुराहरू

१. फुर्सदमा अफिसमा बसेर चिया पिउँदै विभिन्न विषयहरू, विशेषगरि कक्षाका, अनि विद्यार्थीका कुराहरू गरेको ।

२. Living Stone को फुटबल चउर ।

३. Chapel संगती ।

५. RPS ले वर्तमान सेवकाइमा कसरी/ कस्तो प्रभाव वा परिवर्तन गरेको छ ?

विभिन्न अवस्थाबाट आएका विद्यार्थीहरूसँग काम गर्ने क्रममा म विद्यार्थीहरूको सामाजिक, आर्थिक, मानसिक, भौतिक, बौद्धिक अवस्थाहरूसँग परिचित भए । यसले मलाई विभिन्न प्रकारका व्यक्तिहरूलाई सुन्न र उनीहरूको जुत्तामा आफु उभिएर हेर्ने मौका मिल्यो । यहि प्रकारको तर अलि भिन्न प्रकारले अहिले पनि पाष्टरीय सेवकाइमा गरिरहेको छु ।

त्यत्तिमात्र नभई, विद्यार्थीहरू प्रति मैले गरेको प्रतिक्रिया, वचन आदिले म को हुँ, मेरो सबल र दुर्बल पक्षहरू के छन् भनेर आफैलाई नियाल्ने मौका पनि मिल्यो । यस सेवकाइको अवधिमा आफैलाई धेरै थोरै चिन्ने मौका पनि मिल्यो ।

RPS मा हुँदा विभिन्न विषयमा पढाउने मौका पाए, त्यसमध्ये प्रवचन तयारी र प्रस्तुती थियो जुन अहिले पाष्टरको रुपमा प्रयोग गर्ने मौका मिल्यो ।

६. RPS का वर्तमान र भविष्यका विद्यार्थीहरूलाई के भन्नु चाहनुहुन्छ?

- सेमीनारीको शिक्षा मात्र शुरुवात हो । सेमीनारीले सबै कुरा सिकाएर, पोख्न बनाएर पठाउन सक्दैन । त्यसैले सेमीनारीबाट निस्कदा सबै जानेको छु भन्नेभ्रममा नपरो । बरु सेमीनारीको शिक्षाले, अहा अभै जान्नुपर्ने धेरै रहेछन्, अबको बाकी सेवकाइको दिनमा व्यावहारीका पक्षका कुराहरूमापनि ध्यान दिनेछु भनि सोच बनाएमा भविष्यको सेवकाइ सन्तुलीत हुनेछ ।
- सेवकाइप्रतिको तपाईंको दर्शनले परमेश्वरलाई पनि पसिना आओस (जस्तो तस्तै नलिनु होला) अर्थात परमेश्वरसँग ठूलो कुरा माग्नुहोस् । अनि बलियो भरोसा गर्नुहोस्, कडा मेहनत गर्नुहोस्, निस्वार्थ प्रेम गर्नुहोस्, आफुलाई होइन खीष्टलाई केन्द्रमा राख्नुहोस् र तपाईंको दर्शनलाई फक्रन परमेश्वरको समयलाई पर्ख्नुहोस् ।
- चेला निर्माण गर्न नछाड्नुहोस् । तपाइले रोप्नुभएको बिउ, अर्को बारीमा (तर परमेश्वरको नै) गएर फलन सक्छ । अर्थात, तपाइले हुर्काउनुभएको भाइ वा बहिनी अरुनै स्थान वा परिस्थितीमा फुल वा फलन सक्छ । यस्तो व्यवस्था, त्यो भाइ वा बहिनीलाई आशिष दिनुहोस् । यसले तपाईंको नम्रता, महानता र परमेश्वरको राज्य प्रतिको तपाईंको हृदयलाई देखाउछ । परमेश्वरको राज्य अभै तिब्र रुपमा वृद्धि हुन्छ ।

Graduates

1st Batch: Left to Right: Mr. Chetan, Mrs. Anju Karmacharya, Mr. Prabin Karmacharya, Mr. Dharma K.C., Mr. Dil Thapa, Mr. Babu Ram Himel, Mr. Bal Tamang, Mr. Hem Jarga, Mr. Milan Subba, Mr. Meg Gurung

2nd Batch: Left to Right: Mr. Manga Lama, Mr. Amos Gurung, Mr. Rajesh Panta, Mr. Khem Shahu, Mr. Rewat Ram Burawal, Mr. Maan Tamang, Mr. Mangal Shrestha, Mr. Sandesh Dahal, Mr. Tek Buramu, Mr. Kamlesh Khadka, Mr. Arjun Sunuwar, Mr. Narbu Sherpa, Mr. Bala Ram Sunuwar

3rd Batch: Left to Right: Mr. Ding Paite, Mr. John Maharjan, Mr. Dinesh Jarga, Mr. Thoma Pun, Mr. Ganesh Kumal, Miss. Sabina Thapa, Miss. Ruth Magar, Mr. Setu Gurung, Mr. Santosh Khatiwada, Mr. Shankar Khadka, Mr. Rajendra Pariyar, Mr. Resham Shahu.

4th Batch: Left to Right: Mr. Suraj Muktan, Mr. Prakash Rijal, Mr. Lakim Rai, Miss. Esther Rai, Miss. Nisha Tamang

5th Batch: Left to Right: Mr. Sanjay Maharjan, Mr. Bibek Rai, Mr. Sohila Gante, Miss. Sapna Rai, Miss. Babita Rana Magar, Miss. Naina Kala Rai, Miss. Min Kumari Gurung, Miss. Shobha Sunuwar

6th Batch: Left to Right: Mr. Kshetra Shahud, Mr. Khil Rana Magar, Mr. Mohamad Amjad, Mr. Bhup Sahu, Mr. Binod Giri, Mr. Khem Lama, Mr. Dipendra Chaudhari, Mr. Bishal Kumal, Mr. Prakash Sunuwar, Mr. Rakesh Magar, Miss. Karuna Khadka, Miss. Pushpa Tamang, Miss. Rojina Thapa, Mrs. Maiya Nepal, Mrs. Deepti Chemjong.

7th Batch: Left to Right: Mr. Lokendra Dangl, Mr. Badri Rana, Mr. Jiwan Gurung, Mr. Dilli Bahadur Bhandari, Mr. Upendra Sayaju, Mr. Yam Pradhan, Mr. Milan Magar, Mr. Ganesh Maan Shrestha, Mr. Basu Bagdas, Miss. Sarju Kumal, Miss. Rebecca Rai, Mr. Rajendra Niraula, Mr. Anil K.C.

8th Batch: Left to Right: Miss. Anjana Sunar, Miss. Kamala Magar, Mr. Basanta Rai, Mr. Dinesh Kandangwa, Mr. Ishwor Sunuwar, Miss. Rita Paudel, Mr. Kumar Khatri

9th Batch: Suresh Tamrakar, Shanti Shrestha, Mili Maharjan, Rupak Tamang, Jisong Sunuwar, Anita Sharma, Ashish Mishra, Himal GC

10th Batch: Akash Magar, Simon Shrestha, Suresh Magar, Rajkumar Sunuwar, Sajesh Maharjan, Yakub Tamang, Dilip Tamang, Barat Pandey, James Lepcha, Junu Gharti Magar, Shova Khanal, Prajila Rai

11th Batch: Ganga Rai, Ruth Mukhiya, Sofia Sunuwar, Maya Shrestha, Goma Thapa Magar, Sarita Karki, Gyatri Gurung, Prem Tamang, Tek Bahadur Praza, Bishwo Lama, Ranjit Magar, Mahendra Mal, Nigam Sundas, Mahatma Tharu, Rubin Shrestha, Binod Rokaya Magar, Pasang Sherpa, Pravin Sundas, Hannah Dutraj, Dhanraj Kumal, Aakriti Chaudhary, Mankaji Rai

12th Batch: Laxmi Devi Rai, Pramila Subedi, Rojina Magar, Bina Kumal, Peter Sunuwar, Youal Sanumaya Tamang, Yam Maya Thapa Magar, Keshar Sunuwar.

13th Batch: Mahesh Tamrakar, Dibraj Rai, Yakub Tamang, Arjun Shrestha, Rajendra Mharjan, Anil Tamang, Surdarsan Shrestha, Indira Thapa, Nayan Kumari Rai, Harimaya Nagarkoti, Pushpa Tamang, Ashish Dahal

Congratulations

Reformed and Presbyterian Seminary *on your 20th year!*

I extend greetings in behalf of the Asia Theological Association (ATA). RPS is a valued member of the ATA family which has grown to 361 institutions from 33 countries in Asia and beyond. We join you in thanking God for his faithfulness to RPS all these years!

I wish to take this opportunity to express my deep appreciation to your leaders, faculty, staff, and supporters for your dedication in pursuing God's calling and purpose for RPS. We in ATA are committed to come alongside RPS in equipping quality leaders for the church and society in Nepal.

We are living in difficult times but we press on knowing that our God is sovereign and is always faithful. He is the same yesterday, today, and forever (Hebrews 13:8)! May the stories of God's wonderful deeds in the past 20 years inspire the whole RPS community to continue trusting and serving him in the next 20 years and more.

Happy 20th anniversary!

Blessings,

Dr. Theresa R. Lua
General Secretary, Asia Theological Association

International Relations

MoU with Acts

Cultural Exchange

Professor, Columbia University

Our Affiliation & Association

ASIA THEOLOGICAL ASSOCIATION

CERTIFICATE OF ACCREDITATION

This is to certify that

**Reformed and Presbyterian Seminary,
Kathmandu, Nepal**

*has complied with the standards prescribed by the
Accreditation and Educational Development Commission
of the Asia Theological Association.*

Accreditation has been granted for the following degrees

**Bachelor of Theology
Bachelor of Theology in Christian Education
Bachelor of Theology in Church Music
Master of Divinity**

*For the period of 5 years
2020-2025*

Dr. Andreas Himawan
Chairperson of the Board

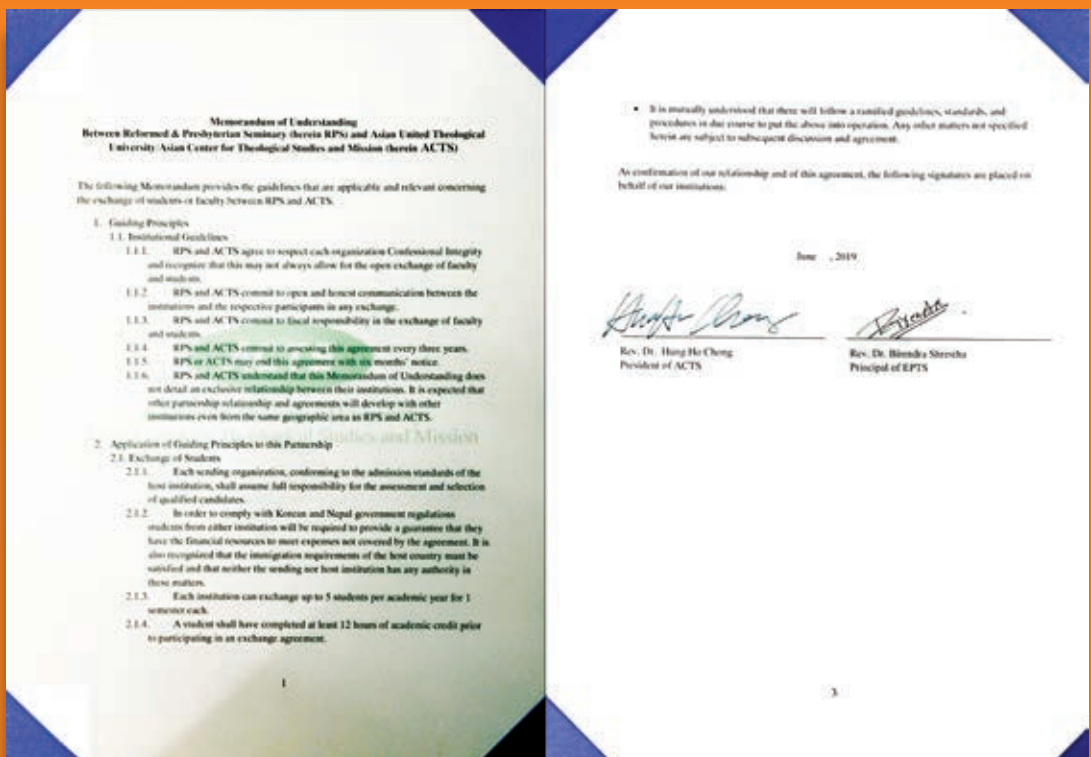
Shikai Ronnie Poon
Chairperson of the Commission

Dr. Theresa R. Lua
General Secretary

Our Affiliation & Association

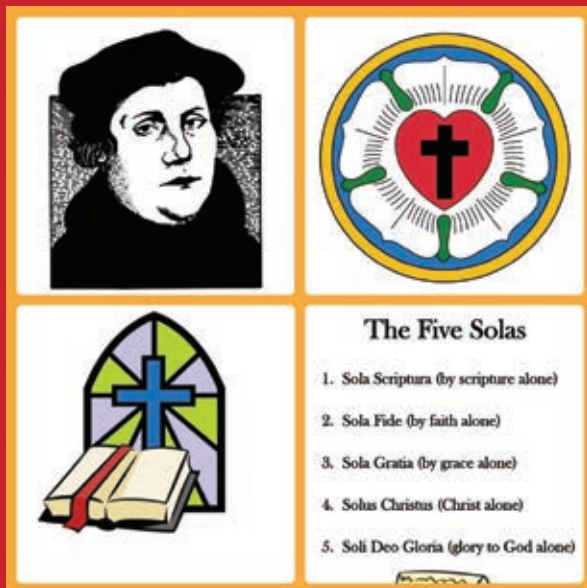
Seminars & Conferences

प्रदर्शनी (Reformation Day)

नयाँ कानून बहस

Easter Communion

Dear brothers and sisters,

The GZB wants to congratulate the board, the staff, the students and the alumni with the twentieth anniversary of the Reformed Presbyterian Seminary.

As a partner of RPS we have been walking together on this journey for many years. We have seen many changes and developments. RPS has become a well-known Theological Seminary, a place where people are trained and formed to become Christian leaders in the church in Nepal. We are grateful and thankful for our partnership, a partnership aimed at strengthening the churches in Nepal in their missional and diaconal role.

It is our prayer that RPS will continue to be a Theological learning center with high academic standard but also center where leaders are formed to become disciples in the church in Nepal.

We wish RPS many more years of serving in Gods Kingdom.

**GZB Board and Staff,
Marleen, Daan and Tim**

Message from GFM

Congratulations on the **20th anniversary of RPS** ! Over the last 20 years RPS has been blessed enough to send many equipped servants of Christ to different places in Nepal even though there were a lot of challenges. I hope that Nepal, which has been honored with the highest mountain in the world, and the origin of Hinduism and Buddhism, might be transformed through the faithful workers from RPS. I do pray RPS's 20th anniversary would spark a momentum for the spiritual blessings of Nepal.

**Rev. Yangkyu Nam
Chairman of GFM**

Congratulations

As the RPS family celebrates its twentieth anniversary establishment. I wish a very blessed ministry for the day to come and humble services for the nation.

Rev. V. Lal kima
Mizoram Presbyterian Church

ढुई ढसकसम्मको यात्रा
जतिसुकै कठीन र चुनौतिपूर्ण भए
पनि त्यो पूरा भएको छ,
र अबका वर्षहरू सहज,
सुखद र बनेर आऊन् -
शुभेच्छासहित प्रार्थना गर्दछौं ।

डा. बि.पी. खनाल
तथा नेपाल कोरिया इन्टरनेशनल
कलेज परिवार

Congratulation

to Entire Reformed Presbyterian Seminary family on the occasion of celebrating the Lord's faithfulness of two decades. You have created a wonderful historical memory through your service to God and things of the Lord and my wish for you all is that you have more years to enjoy the love of God as you continue to serve Him with his wisdom and resources.

NEHTS COLLEGE
+977-14312413

Gambhir Rai
Principal
NEHTS and
NEHTS Family

शुभ-कामना

RPS आज २० औं वर्ष पुगेको मा RPS परिवार लाई बधाई साथै आगामी दिनमा अझ धेरै परमेश्वरले आशिष दिउन भनि प्रार्थना सहित EPCoN र सृजना मण्डलीको तर्फबाट **शुभकामना** व्यक्त गर्दछु ।

Moderator, EPCON
पा. हेमराज जर्गा मगर

Program Introduction

Bachelor of Theology (B.Th.) Degree

Overview

RPS offers a Bachelor of Theology degree accredited by the Asia Theological Association (ATA). The purpose of the B.Th. program is to train and equip students to be qualified to function as key leaders and/or ministers in the church upon their graduation from RPS. Completing this program, the students will be prepared with essential knowledge, vigorous passion, and practical skills for the ministry specialized for Christian theological education in local churches, various Missionary and Christian organizations. Because this is full B.Th. the program, this program can qualify the graduates for the ordination to be a pastor by a church or denomination.

Vision

The Christian community in Nepal will be flourished by the ministers who are the fruits of B.Th. in Theology program of RPS with their gospel-centered discipleship yoked to Christ. As they bring the advanced service with their specialty in Christian Ministry, they contribute to nourishing the Christian community with well-grounded Christian Theology. With their service, the children, youth, and adults in Christian communities will be edified and guided well to live as sincere people of God testifying the glory of God to the world.

Mission

The mission of RPS is to provide Christ-centered training to equip godly leaders for Christ's church in Nepal, who are authentic in Christian character, competent in theological knowledge, and equipped for ministry. Following this vision statement, the mission of B.Th. Program in

Christian Theology is specialized for the service of Christian Education.

Key Benefits

- The objectives of the Bachelor of Theology program:
- To train men and women in the Bible and reformed worldview for the service in God's kingdom.
- To prepare pastor, teachers and leaders for God's church.
- To equip men and women socially, spiritually, physically, and mentally.
- Fully integrated of contemporary advanced knowledge of authentic Christian theology
- Fully combined theological core courses and Christian Theology courses in one program
- Fully qualified for the ordination to be a pastor in a church
- Various opportunities for future ministry covering from local churches

Purpose

There is a great need for Christian Theological Education in Nepal as churches are growing and opportunities to educate the believers for their growth in faith are increasing. Furthermore, there is also a great need for Christian educators in Nepal who are working in theological and educational organizations to be trained and equipped for the fruitful ministry. However, there are not enough formal and qualified programs for these needs and opportunities. As we have seen this situation and experienced God's guidance leading us to serve for it, RPS has launched the B.Th. in Theology from

2000. Our program is to train and equip the potential leaders especially for the needs of Christian Theological Education in Nepal. It is expected that they will make a breakthrough in Theological Education in Nepal and the Christian communities will be blessed through their contribution, and Christian Theology and its impact will bring transformation continuously in Nepal.

Target group is the people who are called and show gifts for Christian ministry and have vision for God's church in Nepal. They must come with some maturity in Christian faith, and with the required educational background.

Description

This program offers a total of 128 credits to complete. With this formation, the program is fully qualified for B.Th. degree, therefore, fully qualified for the ordination to be a pastor. The graduates of this program are fully equipped for any kind of ministry in a church or any Christian organization. However, because they are specially trained for Christian education, they are effective especially for educational ministry for a church or any Christian organization, or even for any Christian day school.

Courses

The courses offered at RPS are designed to equip students with a primary level of theological education for use in ministry.

Key Subjects

English

Theological Vocabulary

Bible Study Methods

Study Methods

OT Studies

NT Studies

Hermeneutics

Church History

Introduction to Missions

Church Planting

The Gospel and World Religions

Systematic Theology

Introduction to Reformed Theology

Reformed World and Life View

Practical Theology

Worship and Liturgy

Homiletics

Leadership Models for Christian Ministry

Church Polity and Management

Youth Ministry

Music, Sports, Computer

Program Introduction

Bachelor of Theology (B.Th.) in Christian Education

Overview

The B.Th. in Christian Education, a sub-program under the Bachelor of Theology program of RPS is designed to train the students who desire to serve in various Christian communities with the educational ministry. Completing this program, the students will be prepared with essential knowledge, vigorous passion, and practical skills for the ministry specialized for Christian education in local churches, various Christian organizations, and Christian day schools. Because this is full B.Th. the program, this program can qualify the graduates for the ordination to be a pastor by a church or denomination.

Vision

The Christian community in Nepal will be flourished by the ministers who are the fruits of B.Th. in Christian Education program of RTS with their gospel-centered discipleship yoked to Christ. As they bring the advanced service with their specialty in Christian education, they contribute to nourishing the Christian community with well-grounded education. With their service, the children, youth, and adults in Christian communities will be edified and guided well to live as sincere people of God testifying the glory of God to the world.

Mission

The mission of RPS is to provide Christ-centered training to equip godly leaders for Christ's church in Nepal, who are authentic in Christian character, competent in theological knowledge, and equipped for ministry. Following this vision statement, the mission of B.Th. Program in

Christian Education is specialized for the service of Christian Education.

Key Benefits

- Fully integrated of contemporary advanced knowledge of education and authentic Christian theology
- Fully combined theological core courses and Christian Education courses in one program
- Fully qualified for the ordination to be a pastor in a church
- Various opportunities for future ministry covering from local churches to the educational organizations including Christian day schools

Purpose

There is a great need for Christian Education in Nepal as churches are growing and opportunities to educate the believers for their growth in faith are increasing. Furthermore, there is also a great need for Christian educators in Nepal who are working in educational organizations to be trained and equipped for the fruitful ministry. However, there are not enough formal and qualified programs for these needs and opportunities. As we have seen this situation and experienced God's guidance leading us to serve for it, RPS has launched the B.Th. in Christian Education Program from 2014 spring. Our program is to train and equip the potential leaders especially for the needs of Christian Education in Nepal. It is expected that they will make a breakthrough in Christian Education in Nepal and the Christian communities will be blessed through their contribution, and Christian Education and its impact will bring transformation continuously in Nepal.

Description

This program offers a total of 128 credits to complete. Among the 128 credits, the students are required to complete 50 credit hours (about 40% of total credit hours) in Christian Education while they will complete 83 credit hours in theology. With this formation, the program is fully qualified for B.Th. degree, therefore, fully qualified for the ordination to be a pastor. The graduates of this program are fully equipped for any kind of ministry in a church or any Christian organization. However, because they are specially trained for Christian education, they are effective especially for educational ministry for a church or any Christian organization, or even for any Christian day school.

Key Subjects

Foundations of Christian Education

Theology and Theory of Christian Education

Teaching and Learning Process

Developmental Foundations and Faith Development

Spirituality and Spiritual Formation

Counseling and Mentoring (Theory and Practice)

Education Program and Curriculum Development (Theory and Practice)

Educational Ministry in Church

Children Ministry

Youth Ministry

Ministry to Adults

Teaching Methods and Material (Theory and Practice)

Christian Education Practicum (Theory and Practice)

Christian Education Administration

Christian Education in Christian Day School

Ethics in Christian Education

Teaching Cross-culturally (Cultural Anthropology and Christian Education)

"In The Mission of Transforming Lives"
Nepal Baptist Bible College
Nepal Baptist Theological Seminary, ATA

प्रिय, RPS परिवार, जयमसिंह तथा हार्दिक शुभकामना !

परमेश्वरको महान आज्ञालाई आत्मगत गर्दै उहाँको राज्य बिस्तार गर्ने यात्रामा बिसौ वसन्त पुरा गर्नुभएको हर्षित क्षणमा नेपाल बप्टिस्ट बाइबल कलेज परिवारको तर्फबाट यहाँहरूलाई शुभकामना । हामी विश्वस्त छौं कि आगामी दिनहरूमा तपाईंको शैक्षिक सेवाकाई मण्डलीहरूको लागि आशिषको स्रोत बन्नेछ । तपाईंको सेवाकाईमा परमेश्वरले निरन्तर आशिष दिऊन् ।

**जोन नारायण राई, प्रिन्सिपल
तथा कलेज परिवार**

हार्दिक बधाई

RPS को २० वर्ष पुरा भएको उपलक्ष्यमा महोत्सव मनाउन लागेको कुरा सुनेर म अत्यन्तै खुशी छु । यो पुनित अवसरमा उक्त आर. पि.एस.का प्रधानाध्यापक लगाएत सम्पूर्ण टिममा मेरो व्यक्तिगत तथा लिभिङ्ग स्टोन एकेडेमीको तर्फबाट **हार्दिक बधाई** दिन चाहन्छु । साथै विगत वर्षहरूमा भै आउँदा वर्षहरूमा पनि RPS बढ्दै जाओस् भन्ने हाम्रो शुभकामना छ ।

**राजु मोक्तान
प्रधानाध्यापक
लिभिङ्ग स्टोन एकेडेमी
नख्खु-४, ललितपुर**

Program Introduction

Bachelor of Theology (B.Th.) in Church Music Program

Overview

The B.Th. in Church Music, which is a sub-program under the Bachelor of Theology program of RPS, is designed to train students who desire to serve in various Christian communities with a musical ministry. Completing this program, the students will be prepared with essential knowledge, vigorous passion, and practical skills music for the ministry specialized for Church Music in local churches, various Christian organizations. Because this is full B.Th. program, the students are qualified to be a church music leader in local churches.

Vision

The Christian Community in Nepal will be flourished by the ministers who are the fruits of B. Th. in Church Music program in RPS with their well-trained capability. As they bring the advanced service in church music. With their service, the children, youth, and adults in Christian communities will be edified and guided well to live as sincere people of God testifying the glory of God to the world.

Mission

The mission of RPS is to provide Christ-centered training to equip godly leaders for Christ's church in Nepal, who are authentic in Christian character, competent in theological knowledge, and equipped for ministry. Following this vision statement, the mission of B. Th. Program in Church Music is specialized for the service of Church Music.

Key Benefits

- Fully integrated of contemporary advanced knowledge of music and authentic Christian theology.
- Fully combined theological core courses and church music courses in one program.
- Fully qualified for the ordination to be a church music pastor in the local church.
- Various opportunities from the local church to Christian musical organizations to serve as a Christian musician.

Purpose

The need for church music education is rapidly growing in Nepal as Nepali churches are growing. The church musicians in Nepal are required to be trained and prepared for the faithful ministry with their musical talent in the unique context of Nepal. However, there are not enough formal and qualified programs for these needs and opportunities. As we have seen this situation and experienced God's guidance leading us to serve for it, RPS has launched the B. Th. in church music program from 2014 spring. The goal of this program is to train and equip the leaders especially for the needs of church music in Nepal. It is expected that they will make a breakthrough in church music in Nepal. It is expected that the Christian communities will be blessed through their contribution, and church music will be developed continuously in Nepal.

Description

This program offers a total of 128 credits to complete. Among the 128 credits, the students are required to complete 64 credits in church music while they will complete 64 credits in theology. With this formation, the program is fully qualified for B. Th. degree, therefore, fully qualified for the church music leader. The graduates of this program will be fully equipped for the overall ministry of church music whether in a church or any Christian organization.

Key Subjects

Church Music

Church Music Administration

Theology of Church Music

Church Music Program

Hymnology

Christian Worship Music

Theology of Worship

Philosophy of the Church Music

Greetings to RPS

We wish to **congratulate Reformed and Presbyterian Seminary on its twentieth year of serving our Lord and savior and churches in Nepal.** Its mission to provide Christ-centered training to equip godly leaders for the Nepali churches has helped further the churches, leaders, and other training institutes throughout Nepal and Asia. The staff and faculty of the Reformed and Presbyterian Seminary continue to instill a missionary spirit in their students while developing the servant leaders necessary to transform the life of the church. We pray that the Reformed and Presbyterian Seminary continues to prosper under God's blessings for generations to come.

In His Service,
Arvis Raising, Academic Dean, KIT

शुभकामना

नेपाल मेथोडिष्ट चर्च (एनएमसी) र नेपाल मेथोडिष्ट थियोलोजिकल सेमिनारी (एनएमटीएस) को तर्फबाट २० औं वार्षिकोत्सवको अवसरमा आरपीएस परिवारलाई हार्दिक शुभकामना ।

शुभकामना प्रदान गर्ने सुअवसरको सदुपयोग गर्दै, नेपालमा ईश्वरशास्त्रीय शिक्षा प्रदान गर्नमा उत्कृष्ट योगदान पुर्‍याउनुभएको निम्ति र गत दुई दशकदेखि मण्डलीका अगुवाहरूलाई परमेश्वरको वचनमा सुसज्जित पार्न मण्डलीहरू सँगको साभेदारी निरन्तर अधि बढाउनुभएको निम्ति हामी आरपीएस कलेजको कदर गर्दछौं। आरपीएस सधैं नै एनएमटीएसको निकट मित्र भई रहदै आएको छ, र यसको निम्ति हामी परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छौं ।

यो वर्ष जसै तपाईंहरू २० औं वार्षिकोत्सव मनाई रहनु भएको छ, हामी तपाईंको आशिषमय उत्सव र भविष्यमा धेरै सफलताको कामना गर्दछौं ।

डा. सुमन गौतम
एनएमसी विशप

Program Introduction

Master of Divinity Program (M.Div.) Description

Vision

We see Nepali Communities flourishing in the fruits of the Gospel through the labor of disciples who are yoked to Christ.

Mission

To provide Christ-centered training to equip godly leaders for Christ's church among Nepali people, who are authentic in Christian character, competent in theological knowledge, and equipped for ministry.

Purpose and Nature

To equip students to become excellent intellectuals (critical thinkers) for Nepal, excellent biblical scholars (academic), and excellent pastors who love the church.

Overview

RPS offers Master of Divinity (M.Div.) program as a semester system, which only one seminary in Nepal. M.Div. is two years residential program for students with ATA accredited Bachelor of Theology degree and three years for non-ATA accredited B.Th. degree. We accept "Mature candidates" who are over 30 years of age and have five years of full time ministry experience. M.Div. is designed to equip students to become excellent intellectuals (critical thinkers) for Nepal. Excellent Biblical Scholars (academics), and excellent pastors who love the church. RPS is one of the AGSTNP consortium members for Master of Theology (Th.M.) degree under ATA since the beginning of consortium.

Financial Statements

Application form fee	Rs. 100
Admission fee	Rs. 7000
Security Deposit	Rs. 2000
Per Semester Tuition fee	Rs. 30,000 (6 months)
Monthly Tuition fee	Rs. 5000

Scholarship Scheme

- ***RPS actual monthly cost is Rs. 12500 per person.***
- RPS provides 60% of scholarship to all the MDiv students. It comes around (Rs.7,500) per month. Among these 60% scholarship: 40% (Rs. 5000) full scholarship and 20% (Rs. 2,500) it covers by Work Study Scholarship program.
- Students needed to cover only 40% of their monthly payment (Rs. 5000) from their local churches or parents.
- Students are required to maintain the GPA 2.00 and above out of GPA 4.00 to retain your 60% of Scholarship from EPTS. Those students who are failing to maintain GPA 2.00 need to pay 60 % of total actual amount Rs. 12500 per month. It comes Rs. 7,500 per month instead of Rs. 5000 per month. Students needed to understand that RPS doing this to motivate you to study hard while you are in Seminary. It is required to maintain at least cumulative GPA 2.00 and above.
- If, you maintain the GPA in the next semester then your scholarship will retain again.

- Students those who do not want to do “Work Study Scholarship” program then they can pay Rs. 7,500 per month and enjoy your extended study times. However, we prefer you to involve in “Work Study Scholarship” in-order to remain healthy and sound mind.

Library and Learning Resources

- Collection of about 10,000 titles that are relevant to the curriculum.
- Major periodicals in the fields of study included in the curriculum.

- Access to Internet resources.

Areas of Study

- Biblical Studies, Exegesis and Languages
- Church History
- Theology/Ethics
- Practical Theology: Ministry related courses, Pastoralia, Missions,
- Christian Education
- Religions, Culture
- A required thesis or field project is recommended

Course List

Core Courses

<p>Old Testament - 23 OT Introduction - 3 Interpreting the Pentateuch - 3 Interpreting the Historical books - 3 Interpreting the Poetical books - 3 Interpreting the Prophetical books - 3 Elementary Hebrew - 3 Hebrew Exegesis – 3</p> <p>Electives:</p>	<p>New Testament - 22 NT Introduction - 3 Interpreting the book of ACTS - 2 Interpreting the Pauline books - 3 Interpreting the Gospels - 3 Interpreting General Epistles – 3 Elementary Greek – 3 Greek Exegesis - 3</p> <p>Electives: Interpreting the book of Revelation</p>
<p>Systematic Theology - 9 Doctrine I – 3 (God and Creation) Doctrine II – 3 (Christology & Soteriology) Doctrine III – 3 (Ecclesiology, Eschatology, Pneumatology)</p> <p>Suggestive courses Intro. to Reformed Theology Biblical Theology Theological Ethics Apologetics Calvin Institute</p>	<p>Practical Theology - 17 Evangelism - 2 Preaching Theory and Method - 3 Preaching Practicum - 1 Pastoral Care and Counselling - 3 Hermeneutics – 3 Christian Leadership of Nepal Theological Research and Writing – 2 Polity and Management</p> <p>Electives: Spiritual Formation – 2 Educational Ministry of Church – 2 Theological Vocabulary Christian Marriage and Family</p>
<p>Historical Theology - 11 Early and Medieval Church History - 3 Reformation and Modern Church History - 3 Nepali Church History – 2</p> <p>Electives:</p>	<p>Mission Theology - 12 Theology of Mission - 3 Church Planting and Development – 3</p> <p>Electives: Cultural Anthropology – 3 Christian Engagement with World Religion - 3</p>

हृदय परिवर्तन र मण्डली सुधारः RPS २०औं कोशेढुंगो विषेश

Rev. Arbin Pokharel
Chairman, RPS

यो साल RPS को २० औं वर्ष गाँठ हो । हर्ष उल्लासका साथ २० औं वार्षिकी मनाउने हाम्रो योजना कोभिड १९ को कारणले रद्द हुन गयो । हाल अक्टोबर २०२० मा मैले यो लेख लेख्दै गर्दा पनि भाइसको सक्रमण नफैलीयोस् भन्ने सावधानीका साथ जिइराखेका छौं । हामी सबैले यो महामारीको गम्भिर असरहरूलाई भेलि नै रहेका छौं । हाम्रा मण्डली (केन्द्रित सेवाकार्यहरूमा कति चुनौती थपिएका छन् । तथापी हामी यी विषय परिस्थितिहरूका बावजुद सेवाकार्यहरूमा नयाँ अवसरहरू सृजना गरेर असल प्रभाव ल्याउने प्रयास गरिरहेका छौं, किनकि इतिहासले सावित गरेको छ कि मण्डली कठिन परिस्थितिहरू भएर जाँदा भन मौलाउँछ ।

१५ औं वर्षगाँठको अवसरमा मैले “EPTS को मण्डली सँग के सरोकार?” भन्ने शीर्षकमा एउटा लेख लेखेको थिएँ (अहिले हामी RPS नामले चिनिन्छौं) । त्यस लेखमा हाम्रो दर्शन, र कार्यलक्ष्य कसरी पूरा भएको छ भनि केही उदाहरणहरू दिएको थिएँ । RPS को कार्यलक्ष्य भनेको मण्डलीको कार्यलक्ष्य हो । मण्डलीको कार्यलक्ष्य भनेको येशूको कार्यलक्ष्य नै हो । RPS लाई “मण्डली स्कूल” भन्दा हामीलाई गर्वानुभूति महसुस हुन्छ किनकि हामी नेपाली मण्डलीलाई सेवा पुर्‍याउनलाई अस्तित्वमा आएका छौं । बीसौं वर्ष गाँठमा परमेश्वरको विश्वासनियतालाई उत्सवको

रुपमा मनाइरहँदा, यो वर्ष हामीले ध्यान केन्द्रीत गरेको विषय चाहिँ, नेपाली मण्डलीहरूमा ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाको आवश्यकतालाई सम्बोधन गर्ने हो (यस अगि प्रकाशन भएको रिस्टरर्स हेर्नुहोस्) । परमेश्वरले हामीलाई यति महान रुपले चलाउनुभएकोमा कृतज्ञताले भरिएका छौं र सेमिनारीको लागि प्रार्थना, र विभिन्न तवरले सहयोग गरिदिनुहुने सबैलाई हार्दिक आभार प्रकट गर्दछौं ।

मेरो यात्रा र मण्डलीहरूमा भेटघाट गर्दा, मानिसहरूले “नेपाली मण्डलीहरूको सबैभन्दा ठुलो खाँचो के हो” भनेर सोध्ने गरेका छन् । १५ वर्ष भयो, त्यस प्रश्नलाई विचार गरेको, र आफैले पनि एउटा मण्डलीलाई अगुवाई गर्दै आउँदा, मेरो जवाफलाई पटक पटक मुल्यांकन गरेर भन्नुपर्दा, पर्याप्त असल तालिम पाएका र पास्टरीय सेवाको लागि सुसज्जित भएका अगुवाहरू नै नेपाली मण्डलीहरूको प्राथमिक खाँचो रहेकोछ । पास्टरीय सेवामा आवद्ध भएका अगुवाहरूले परमेश्वरको वचनमा गहन रुपले अध्ययन गर्न रुचि नराख्नु र समर्पित नहुनु शायद मण्डलीहरूका लागि कोभिड १९ भन्दा पनि अझ ठुलो चुनौतीको विषय होला । चाँडै नै कोरोना विरुद्धको उपचार त आउला तर मण्डलीमा सिकाउने र अगुवाई गर्दै गर्दा, आफु चाहिँ अध्ययन गर्न नचाहने र आफ्नो स्वार्थको भकारी भर्ने अभिप्रायमा

गडेका चरित्र र आचरणहरूको लागि नता कुनै खोप छ, नता ओखती नै ।

एउटा उदाहरण : काठमाण्डौमा एन जि ओ सँगै स्थापना भएको एउटा मण्डली छ । समुदायको विकास गर्ने, र गरिब सिमान्तकृतहरूको सेवा गर्ने दृढता बोकेर धेरै मानिसहरू त्यस मण्डलीमा आबद्ध भए । उनीहरूले जोखिम र शोषणमा पर्न सक्ने महिलाहरूको सेवा गरे । जुन समूहका महिलाहरूलाई सेवा गर्थे उनीहरूको बाल बच्चाहरूलाई लिएर आधारभुत स्कुल र छात्रवृत्तिको कार्यक्रमहरू पनि सुरु गरे । ती सबै परियोजनाहरूले गर्दा मण्डलीका पास्टरहरू र एल्डरहरू हप्ताभरि नै अत्यन्तै व्यस्त रहन थाले । यतिसम्म कि कसले वचन प्रचार गर्ने, कसले आराधना अगुवाई गर्ने तथा गीतहरू कुन कुन गाउने भन्ने व्यवहारीक तवरका दुई घण्टे शनिवार आराधनाका कार्यसुचिहरू बिहान आए लगत्तै बनाउने गर्थे । मानिसहरू १० बजे भेला हुन्थे, गीतहरू गुन्थे, ठुलो स्वरमा प्रार्थना गर्थे, जोशको साथ आराधना गर्थे । प्रचारकहरूसंग मन्त्रमुग्ध पार्ने बाइबलका वचनहरू हुन्थे । प्रत्येक हप्ता धेरै नैतिक पाठहरू सिकाइन्थ्यो । मण्डलीमा चंगाई सभाहरूका कार्यक्रमहरू आयोजना हुन्थे । धेरै मानिसहरू आफ्ना रोगहरू लिएर निको हुने आशामा आउँथे । उनीहरूका आफन्तहरू, अनि साथीहरू पनि बडो उत्सुकताका साथ मण्डली आउन थाले । मानिसहरूले, मण्डलीले प्रदान गरेका आश्वासनहरू, चंगाई, र अन्य सम्भावनाका संकल्पहरूका कारण आकर्षित भएर उनीहरू मण्डलीमा आबद्ध भए । हरेक हप्ता मण्डली खचा खच भरिन थाल्यो । मण्डली छिटो र व्यापकरूपमा बढ्न थाल्यो । मण्डलीमा विभिन्न परियोजनाहरू र सम्भावनाका तरंगहरू र अन्य कृयाकलापहरू प्रशस्तै थिए । कृयाकलापहरूको प्रभाव र सफल कार्यक्रमहरूले गर्दा, मण्डलीलाई “गतिशिल” मण्डली भनेर चिनिन थालियो ।

सचेत र समर्पित चेलापनका धारावाहिक कार्यक्रमहरू नभएको हुँदा, केही समयको अन्तराल पछि, शुरुवाती दिनमा भएका ती सबै उत्सुकताहरू विस्तारै हराउन

थाल्यो । फलस्वरूप पुराना र नयाँ विश्वासीहरूको विश्वास, जरा गहिरोसंग नगाडिएको रुख जस्तो हुन थाल्यो । विभिन्न कृयाकलापहरू, बहदो बजेट, र अन्य अवसरहरूको कारणले आफुले निर्माण गरेको भकारी भरि भरि हुन थाल्यो : तर कसैको हिस्सामा धेरै पर्यो तर कसैको हातमा थोरै वा पर्दै परेन । यसले गर्दा, मण्डली भित्र एक आपसमा द्वन्द्वको सृजना भयो । सतह मुनीका द्वन्द्वहरू पछि क्रमशः भाँगिदै गए, यतिसम्म हुन थाल्यो कि, एउटा अगुवाले अर्को अगुवाको विरोध गर्ने, प्रतिस्पर्धाप्रति उग्र हुनथाल्यो । अगुवाहरू राजनैतिक होडबाजीमा मुछीन लाग्ने । शक्ति नाफा, बहत्तोरिको चलखेल हुनथाल्यो । पद र परियोजना कसले हात पार्ने भन्ने प्रतिस्पर्धामा तँछाड मछाड हुन थाल्यो । इगो अहंमताले गर्दा, अगुवाहरू एक आपसमा सँगै काम गर्न नसक्ने वातावरण बन्न पुग्यो । एक जना अनुभवी पास्टरले मण्डली फुटाए र आफुले नै नयाँ मण्डली सुरु गरे । बरिष्ठ पास्टरहरूमा आवेग र मानसिक असन्तुलनहरू देखापर्न थाल्यो । तर कसैले स्वीकार गर्न वा उपचारको सहायता खोज्न चाहेनन् । शुरुवाती दिनका ती सबै जोशहरू बिलाउदै गए । के यो दुष्ट शैतानले गर्दा हो? राजनिती शक्ति लालचले ? आन्तरिक स्वार्थ वा मानसिक समस्याले ? वा मानव अहंमताले ? कसलाई दोष दिने ? के कुराले मण्डलीलाई स्वस्थ र मण्डलीको सेवाकार्य प्रभावकारी बनाउछ होला ?

धेरै नेपाली मण्डलीहरू विभिन्न प्रकारका कृयाकलापहरूमा अत्याधिक व्यस्त भएको पाइन्छ, जस्तै: आराधना, वचन, सुसमाचार प्रचार, अरु एन जि ओसँगको सेवाकार्यहरू, वा एन जि ओ बिना सामाजिक कार्य, राहत, अनुदानको कामहरू, मिडिया उत्पादन र वितरण, अनाथलय, खीष्टिय शिक्षा, छात्रवृत्ति, चेलापन तालिम, दयाको काम (कृपा र दया), भवनको परियोजना, कोष निर्माण, मण्डलीहरूलाई सहायता गर्ने, तथा अन्य स्थानीय गाउँहरूमा आउने परियोजनाहरूमा अस्त व्यस्त देखिन्छन् । अब प्रश्न उठ्छ, कुन कुरा बढ्ता महत्वको छ ? अझ महत्वपूर्ण प्रश्न, “मण्डली के को लागि बोलाइएको हो”? तसर्थ, यस लेखमा मैले

सम्बोधन गर्न खोजेको मुद्दा चाहिँ यो छ : पास्टरीय अगुवाहरूलाई ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाको अत्याधिक आवश्यकता छ, त्यसैले शीर्षक राखिएको छ : “हृदय परिवर्तन र मण्डली सुधार”। अगुवाहरूले सामना गर्नुपर्ने मुख्य चुनौती भनेको नेपाली मण्डलीहरूमा भर्खरै गरेको संस्कृतिक इसाईमत हो । जस्तै : शिघ्र आशिषहरू र चंगाई प्राप्त गरीने सतही आश्वासनहरूदेखि लिएर कलिला विश्वासीहरूलाई झुटा शिक्षाहरू र शक्तिहरूले प्रलोभनमा पारेका छन् । यदि यो मात्र भनए, समकालीन सतावट त छँदै छ । त्यसको साथ साथमा संसारमा तिब्र गतिमा अघि बढेको शिक्षा र प्रविधिको मागले अगुवाहरूलाई थप चुनौती पनि पुगेकै अवस्था छ ।

पास्टरहरूलाई ईश्वरशास्त्र शिक्षाको खाँचो छ भने मण्डलीहरू अब सुधार हुनुपरेको छ । मण्डलीलाई भ्रष्ट राजनिती, शक्तिमा हुनेहरूलाई फाईदा पुऱ्याउन स्थापित संरचनाहरू र प्रणालीबाट बचाएर परमेश्वरको वचनको मापदण्डमा फर्काएर ल्याउने, सोह्रौँ शताब्दीको प्रोटेस्टेण्ट रिफोर्मसन, वा सुधार अभियानको बोलावट थियो । त्यति बेला मानिसहरू विस्तारै बरालिँदै गएका थिए तर परमेश्वरले उहाँको आफ्नै समय र तरिकामा मण्डलीलाई सुधार तर्फ धकेल्नुभयो । इतिहासले यस कुराको गवाही दिएको छ ।

जोन क्याल्भिन्का विचार र सिद्धान्तहरू संसारमा युरोपियन जीवन शैलीको लागि एक कुनै ढुंगो साबित भयो । क्याल्भिन् एक पास्टर, इश्वरशास्त्री र उन्नति पथमा लम्कँदै गरेको जेनेभा शहरको न्यायिक अधिकारीहरू मध्येका थिए । उनले मुख्य गरि १६ औँ शताब्दिमा युरोपमा शरणार्थीहरूको एक समुदायलाई पास्टरीय सेवा प्रदान गरे । प्रोटेस्टेण्ट मण्डलीको ईश्वरशास्त्रलाई सही आकार र आधारहरू दिन उहाँको योगदान अपूर्व र अतुलनिय छ । उहाँद्वारा संरचित बाइबलीय ढाँचा रुपरेखाहरू र अवधारणाहरूको आधारमा निर्माण भएका शिक्षा प्रणाली र मण्डली प्रशासन अभ्यास गर्ने मण्डलीहरूलाई नै रिफोर्म र प्रेस्बिटेरियन मण्डलीहरू भनिन्छ । एङ्ग्लिकन, एपिस्कोपल मण्डलीहरू लगायत अन्य धेरै

मण्डलीहरूले उहाँको विचारहरू र शिक्षालाई अनुकरण गर्ने गरेका छन् । उहाँको दैनिक वचनहरू, र शिक्षाहरू, टिप्पणीहरू, (लगभग, प्रकाशको पुस्तक बाहेक बाइबलका प्रत्येक पुस्तकहरूमा उहाँले टिप्पणी लेख्नुभएको छ), ईन्स्टिच्युट अफ ख्रीष्टियान रिलिजन, (*Institute of Christian Religion*) र अन्य धेरै पत्रहरू उहाँका मुख्य योगदानहरू हुन् । यिनीहरूले प्रोटेस्टेण्ट रिफोर्म थियोलोजिलाई मात्र होईन, तर परमेश्वरको संसारमा कसरी जीउने र राष्ट्र संचालन प्रणालीमा के कस्ता नितिहरू तय गर्ने भन्ने विषयहरूमा पनि, अझ विस्तृतमा ख्रीष्टिय विश्वपरिदृश्यलाई नै आकार दिएका छन् ।

आज, ५०० वर्ष पछि, जोन क्याल्भिन्ले बुनेको संरचनात्मक थियोलोजीको ढाँचामा (systematic framework) नै मण्डलीहरू निरन्तर बढिरहेका छन् । प्रेस्बिटेरियन मण्डलीहरूले प्रयोग गर्ने वेष्ट मिनिष्टर धार्मिक शिक्षा, (Westminster Catechism) र रिफोर्म मण्डलीहरूले प्रयोग गर्ने हाइडल बर्ग धार्मिक शिक्षाहरू, (Heidelberg Catechisms) क्याल्भिन् कै शिक्षाहरू र लेखहरूलाई आधार मानेर विकास गरिएका शिक्षण सामग्रीहरू हुन् । समय बित्दै जाँदा, मण्डलीहरू बढ्दै गए र संसारभरि छरिए र मण्डली स्थापना गर्ने पास्टर अगुवाहरूलाई तालिम दिई सुसज्जित बनाउने कामको जिम्मा चाहिँ सेमिनारीहरूको काँधमा आईपुग्यो । तर सेमिनारीहरू पनि शैक्षिक रूपमा व्यवस्थित हुँदै आए, र शैक्षिक कुराहरूलाई बढि महत्वको साथ हेरिन थालियो भने मण्डलीको अभ्यासहरू (पास्टरीय सेवाकार्य, आराधना, आत्मिकी अनुशासन, समुदाय, ईत्यादि) लाई तुलनात्मक रूपमा कम महत्वले हेरिँदै जान थालियो । यो दुखद थियो ।

लामो समयसम्म पश्चिमेली मण्डलीहरूमा पास्टरीय निर्माणको प्रकृयालाई जाँचबुझ गरेका ब्रायन विलियमको तर्क यस्तो छ: “वर्तमान मण्डलीहरू सयौँ वर्ष अगाडी शिक्षा पद्धतिको बन्धक भएका छन्”। दुःख प्रकट गर्दै उहाँ भन्नुहुन्छ कि पास्टरीय सेवाको लागि तयारी गर्न एकेडेमिक संस्थाहरूको

जिम्मा लगाइएको छ, जसले पुस्तकीय बुद्धिजिवीहरू निर्माण गरेतापनि गोठाला सेवकहरू तयारी गरेको छ भनि भन्न सकिँदैन । उहाँले दावाको साथ भन्नुहुन्छ “पास्टरीय सेवामा मानिसहरूलाई तयारी गर्ने काम एक स्थानिय मण्डलीसँगको सहकार्यमा गर्नुपर्दछ । अझ भन्नुपर्दा, अनुभवि पास्टरहरूको साथ साथमा नगरिकन, सेमिनारीहरू र विश्वविद्यालयहरूलाई सुम्पिइनु, यो होशियारीताको ईश्वरशास्त्रीय विवेचना भन्दा पनि, इतिहासको एक दुर्घटना हो” । यो प्रकारको अभ्यासले धेरै आधुनिक मण्डलीहरूले क्षति बेहोरेका छन् । विलियम भन्नुहुन्छ “पास्टरीय सेवाकार्यको लागि तयारी एक ईश्वरशास्त्रमा दिक्षान्त भएपछिको अर्को चरण होईन, अभिषेक लिने कुरा पनि होईन, परिवर्तन, अथवा व्यक्तिगत इच्छाको कुराहरू पनि होईनन् । बरु, अरुहरूको साथ साथमा निर्माण हुँदै जाने र एक बोलावट हो” । पास्टरीय निर्माण प्रकृत्यामा शैक्षिक संस्थाले प्रदान गर्ने किताबी ज्ञान वा जानकारी हासिल गर्नुभन्दा अझ अरु धेरै कुराहरू महत्वका हुन्छन् । यसमा समुदायबाट सोसेर बटुलिएको साझा बुद्धि चाहिन्छ । सिकाईको प्रकृत्या चाहिँ एक अभ्यास गर्ने समुदाय भित्र नै असल हुने गर्छ र आराधनाको समुदायमा पास्टरीय निर्माण प्रकृत्या अझ प्रभावकारी हुन्छ । पास्टरीय सेवाको तयारी र निर्माण प्रकृत्यामा एक व्यक्ति कुनै एउटा समाज संस्कृतिको सन्दर्भ भित्र जिएर जीवनको धेरै ऋतुहरू पार गरेको हुनुपर्छ सोच विचार पुर्‍याएर विविध व्यक्तित्वहरूको साथ साथमा सिकने र वृद्धि हुने प्रकृत्या हो ।

त्यसो हो भने, हामीले अत के गर्ने ?

RPS को दर्शन “हामी देख्छौं, नेपाली मण्डलीहरू सुसमाचारका फलहरूले लटरम्मै फस्टाएका, जव खीष्टका चेलाहरूले उहाँसँगै नारिएर सेवाको काम गर्दछन् ।” र यसको कार्यलक्ष्य : नेपाली मण्डलीका आत्मिक अगुवाहरूलाई खीष्ट केन्द्रीत तालीम दिनु हाम्रो लक्ष्य हो, खीष्टिय चरित्रमा, धर्मशास्त्रको ज्ञानमा र मण्डली सेवाकार्यको निम्ति सयुक्त हुनेछन् ।

एक शैक्षिक संस्थान भएर यदि हाम्रो दर्शन र तार्किक बोलावट यो हो भने, हाम्रा कर्तव्यह यी हुन् :

१) शिक्षाको क्षेत्रमा निरन्तर उत्कृष्ट हुदै जाने ।

सिकाई एक प्रकृत्या हो । यो एउटा काम, सहभागी हुने कार्यक्रम, वा प्रमाण पत्र हाँसिल गर्ने चरण तथा तक्माको निम्ति पार गर्ने खेल पनि होईन । तर सिकाई हृदयको अवस्था र कार्यप्रणाली हो जुन प्रकृत्यामा निरन्तर चलिरहन्छ । तर असल विद्यार्थीले शिक्षा र अनुभव मुल्यांकन पनि गर्दछ । हामी यो कुरा पनि मानिलिन्छौं कि सेमिनारी मात्र ईश्वरशास्त्र सिकाईको माध्यम होईन । हामी प्रणालीगत खाका, ईश्वरशास्त्र अध्ययन गर्ने पुर्वाधारहरू जुटाउँछौं ताकि ती खाका पुर्वाधारहरूमा रहेर पास्टरीय सेवाकार्य गर्ने अगुवाहरूले जीवन भरि सिकदै जान सक्नुहुनेछ ।

२) परमेश्वर र आफ्नो छिमेकीलाई प्रेम गर्न अभ्यास गर्नु ।

“ज्ञानले घमण्ड ल्याउँछ” पावल भन्नुहुन्छ, “तर प्रेमले निर्माण गर्छ” (१ कोरिन्थी ८:१) । ज्ञान नै हाम्रो उद्देश्य होईन, तर प्रेम चाहिँ हो । मण्डलीको लागि ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाको लक्ष्य यही हो कि हामी परमेश्वरलाई प्रेम गरौं र त्यै आधारमा छिमेकीलाई पनि । परमेश्वरलाई प्रेम गर्न, एक व्यक्तिले परमेश्वरलाई उहाँ आफु स्वयं प्रकट भए अनुसार चिनेको हुनुपर्छ (परमेश्वरको स्वयं प्रकाश), जसको लागि एक विद्यार्थीले आजिवन परमेश्वरको बचन अध्ययन गर्न आफूलाई लगानी गरेको हुनुपर्छ । हाम्रो छिमेकीलाई असल प्रकारले प्रेम गर्न, एक विद्यार्थीले (पास्टरहरू, र अगुवाहरू सहित) उनीहरूका आवाजहरूलाई पर्याप्त सुन्नुपर्छ । उनीहरूलाई के कुराले परमेश्वरले दिनुभएको अनुग्रहमा वृद्धि हुन सहायता (संवृद्धिको आधार) पुर्‍याउँछ ती कुराहरू थाहा गर्नुपर्छ ।

३) स्थानीय मण्डलीको कदममा कदम मिलाएर हिडौं ।

मण्डलीको विद्यार्थीले मण्डलीलाई प्रेम गर्न सिकनुपर्छ । यदि ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाले एक विद्यार्थीलाई ज्ञान हाँसिल गरेर मण्डलीको आलोचना गर्न र मण्डली बाट अलग हुन धकेल्छ भने, त्यति बेला यसको उद्देश्य नै माटोमा मिल्न जान्छ । डिग्रीहरू हाँसिल गरेपछि अवसरहरू ढोकैमा आउँछन् । तर, जसको हृदय साँचो थियोलोजिकल शिक्षाले भरिएको छ, त्यस्तो व्यक्तिले मण्डलीलाई प्रेमगर्दै जोशको साथ सेवा पुर्‍याउँदछ । युहन्ना २१:१५ देखि १९ मा, येशूको शिक्षामा पत्रुसाले तीन वर्षसम्म तालिम लिएर मण्डलीलाई रेखदेख गर्ने जिम्मा पाए जस्तै, एक पास्टर अगुवाले परमेश्वरको बगाललाई स्थानीय मण्डलीद्वारा वास्ता गर्नको निम्ति उ तयार हुनुपर्दछ ।

येशू ख्रीष्ट संसारमा हुँदा एउटा समुदाय, संस्कृति, र सन्दर्भमा रहेर जीउनुभयो । यी हरेक क्षेत्रहरू उहाँले दिने वचन, शिक्षा बुझ्न औधी महत्वका छन् । परमेश्वरको राज्यको सिद्धान्तहरूलाई बुझ्न, अर्थ लगाउन येशूको शिक्षा सुन्दै गर्दा, उहाँको चेलाहरूले उहाँलाई नजिकबाट नियालेर हेरे । जति उनीहरूले बुझ्न सके, यद्यपि पूरै कुराहरू त बुझेनन् होला, तर पक्कै पनि उनीहरूले निरन्तर उहाँमा रहेर र उहाँको वचन शिक्षा सुने र आफु आफुलाई सुनेको देखेको कुराहरू धारण गरि अभ्यास गर्नमा समर्पित गरे । उनीहरू ले (प्रेरितहरू) ख्रीष्ट केन्द्रीत मण्डलीहरूको स्थापना गरे र येशूले सिकाउनुभएको शिक्षा, र गर्नुभएको कामहरूको आधारमा मण्डलीको अभ्यासहरूलाई शुरू देखि नै आकार दिए ।

एक सन्तुलित अभ्यास बिधि

येशू ख्रीष्टकै नमुना हेरिसकेपछि, हामी निष्कर्षमा भन्न सक्छौं कि, मण्डली एक ख्रीष्टको शरीर भएकाले ठीक प्रकारको शिक्षाहरूले बनिएको हुनुपर्छ र एक समुदायमा हामीले सिकने कुराहरूको उचित मूल्यांकन सहित अभ्यास पनि गरिनुपर्छ ।

यो मामलामा, पास्टरीय तालिम तलका दुईवटा तत्वहरूले सन्तुलित रूपमा बनेको हुनुपर्दछ : १) निरन्तर सिक्ने: अध्ययन गर्ने, र २) एउटा करारको समुदायभित्र समर्पित भएर अभ्यास गर्ने । यी कुराहरू हुनको लागि थियोलोजिकल शिक्षा अति आवश्यक छ, साथै पास्टरीय मेन्टोरींग (सिकारु) प्रकृयाको क्रममा आउनु पनि त्यतिनै आवश्यक हुँदछ । मण्डली दुई वटा खुट्टाहरूले हिँड्छ, ती हुन् : १) वचन, र २) आत्मा । एक सन्तुलित मण्डलीले यी दुईवटा कुराहरूको राम्रो कदम वा ताल मिलाएको हुनुपर्छ । नयाँ नियम पढाउने एक शिक्षक जेफ्री वाइमाले भन्ने गर्नुहुन्थ्यो “यदि तिमी वचनले मात्र भरिएका छौ भने, तिमी सुख्खा हुन्छौ, यदि तिमी आत्माले मात्र भरिएका छौ भने तिमी बेलुन जस्तै उड्छौ” । एक सन्तुलित मण्डली यी दुईवटा कुराहरू: वचन र आत्मामा संतुलीतरूपमा निमार्ण भएको हुनुपर्दछ ।

निष्कर्षमा

दोस्रो विश्व युद्ध ताका बोनहफरले फाल्कनवाल्डमा “भूमिगत सेमिनारी” चलाएका थिए । उक्त सेमिनारीमा बोनहफरलाई भेट गर्न जर्मनीको राजधानी शहरमा भइरहेको घटनाहरू र हिटलरको योजनाबारे ताजा प्रतिवेदन दिन उनका एक मित्र आए । उनले भने “यति धेरै शिक्षाहरू हाँसिल गरेर, राम्रो हैसियत र खान्दानी घरनाका बोनहफर, तिमी यस्तो दुर दराजमा किन आएर समय बर्बाद गरिराखेका छौ ?” ती दुई साथीभाई, नजिकै पहाडतर्फ हिँडेर पारि भुभाग तिर गए । जाँदै गर्दा बोनहफरले साथीलाई हिटलरका नयाँ नयाँ युद्धको सामग्री उपकमणहरू देखाउँदै भने “मण्डली यो मेसिनहरू भन्दा पनि शक्तिशाली हुनुपर्नेछ” (उग्र ईमान्दारी, माईकल भान डाइक) । संसारमा मण्डली ख्रीष्टको कार्यलक्ष्य पुरा गर्न निमार्ण भएको समाज हो, जसले पाप र दुष्टको हरेक शक्तिमाथि प्रबलता कायम राख्छ, यहाँ सम्म कि मृत्युलाई पनि । यसैको निम्ति येशू ख्रीष्ट आउनुभयो र मण्डली जो उहाँ आफ्नै शरीर स्थापना गरेर जानुभयो । आमेन ।

ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाको विकासमा RPS को योगदान

Role of RPS in Developing Theological Education in Nepal

डा. तीरेन्द्र श्रेष्ठ
Principal, RPS

परिचय

नेपालमा दिनप्रति दिन मण्डलीहरूको सङ्ख्या बढ्दै गएको अवस्थामा बाइबलीय सेमिनारीहरूको सङ्ख्या पनि वृद्धि हुँदै गइरहेको छ। तीव्र गतिमा वृद्धि भएका मण्डलीहरूका लागि सक्षम अगुवाले मात्र बाइबलबाट सही तरिकाले शिक्षा दिन सक्ने भएको हुनाले सेमिनारीहरूको सङ्ख्या वृद्धि हुनु सकारात्मक पक्ष हो। नेपालमा धेरै सेमिनारीहरू स्थापना भए तापनि सक्षम अगुवा निर्माण गर्ने सक्ने सेमिनारीहरू कमै पाइन्छन्। सक्षम अगुवाहरू निर्माण गर्नका लागि ईश्वरशास्त्रीय शिक्षामा विशेष ध्यान दिनु जरुरी छ। ईश्वरशास्त्रीय शिक्षा भन्नासाथ शिक्षामा मात्र नभई आत्मिक, भौतिक, शारीरिक, सामाजिक, सांस्कृतिक, व्यवहारिक र मानसिक पक्षहरूमा पनि ध्यान दिनु नै ईश्वरशास्त्र शिक्षाको विकासमा ध्यान दिनु हो। यसरी नै विद्यार्थीहरूको हृदय वा समग्र रूपमा परिवर्तन गर्न सकिन्छ र परिवर्तित विद्यार्थीहरूले सहज र सक्षम भएर मण्डलीहरूलाई विकास गर्नमा प्रत्यक्ष सहायता गर्न सकिन्छ वा गरिरहेका उदाहरणहरू प्रशस्त पाइन्छ। विद्यार्थीहरूको समग्र विकास वा हृदय परिवर्तन अपरिहार्य भएकोले यस सेमिनारीले गर्दै आएको क्रियाकलापहरूका बारेमा तलका खण्डहरूमा विस्तृत व्याख्या गर्ने छौं र साथै मण्डलीहरूको विकासमा पुऱ्याएको बारेमा पनि संक्षिप्त रूपमा विश्लेषण गर्ने छौं। विद्यार्थीहरूको समग्र विकासअन्तर्गत विद्यार्थीहरूको शैक्षिक स्तर, आत्मिक, शारीरिक, सामाजिक, सांस्कृतिक र व्यवहारिक पक्षहरू पर्दछन् र ती विषयहरूमा मुख्य ध्यान दिने छौं।

क. शैक्षिकस्तरमा सेमिनारीको योगदान: येशूले सभाघरहरूमा सिकाउँदै र राज्यको सुसमाचार प्रचार गर्दै हिँड्नुभयो (मती ४:२३)। मण्डलीहरूमा असल शिक्षा दिनु नै मण्डलीहरूको आत्मिक र सङ्ख्यात्मक वृद्धि हुनु हो। असल शिक्षा दिनका लागि सेमिनारीहरूले सक्षम अगुवाहरू निर्माण गर्दै आएको छ। RPS मा नेपालको विभिन्न क्षेत्रहरूबाट असल शिक्षा प्राप्त गर्न विद्यार्थीहरू आउँदछन् र तिनीहरूलाई यस सेमिनारीले शैक्षिक स्तरमा दिँदै आएको योगदानहरूका बारेमा सङ्क्षिप्त रूपमा हेर्ने छौं। विद्यार्थीको पहिलो उद्देश्य भनेको परमेश्वरको बारेमा ज्ञान प्राप्त गर्नु हो। यस सेमिनारीले विद्यार्थीहरूलाई योग्य, अनुभवी र उच्च शिक्षा हासिल गरेका शिक्षकहरूद्वारा शिक्षा दिँदै आएको छ। शिक्षकहरूले कक्षा कोठामा मात्र नभई अन्य समयमा पनि धेरैभन्दा धेरै समय दिएर विद्यार्थीहरूलाई सक्षम बनाउन लागि परिरहेका छन् जसले गर्दा विद्यार्थीहरूले धेरैभन्दा धेरै ज्ञान आर्जन गर्ने मौका पाएका छन्। यस सेमिनारीबाट पढाइ सकेर आ-आफ्नै मण्डलीमा वा अन्य क्षेत्रहरूमा सही तरिकाले काम गर्दैआएको अगुवाहरू प्रशस्तै छन्। लूका २:४६-५२ अनुसार मन्दिरमा येशूले शिक्षकहरूका धर्मशास्त्रीय ज्ञानका कुराहरू सुन्दै र सिकाउँदै उनी बुद्धि र समझशक्तिमा वृद्धि हुँदै गए। त्यसरी नै यस सेमिनारीमा विद्यार्थीहरूले परमेश्वरको बारेमा प्रशस्त बुद्धि प्राप्त गरेर आफ्नै मण्डली र समाजमा यसको सदुपयोग गर्ने मौका पनि पाएका छन्।

यस सेमिनारीमा अध्ययन गरेका विद्यार्थीहरू मण्डली, तालिम केन्द्र, र सेमिनारीमा सक्षम शिक्षक र अगुवा भएर सेवा गरिरहेका छन् । कतिपय विद्यार्थीहरू विदेशमा उच्च शिक्षा हासिल गरेर आएका उदाहरणहरू पनि प्रशस्तै छन् । यस सेमिनारीले ATA द्वारा मान्यता प्राप्त Bachelor of Theology (B.Th.), Bachelor in Christian Education, Bachelor in Church Music, Master of Divinity (M.Div.) का कक्षाहरू सञ्चालन गर्दै आएको छ । जसले गर्दा विद्यार्थीहरूलाई मण्डलीमा सेवाकाई गर्न साथै उच्च शिक्षा अध्ययन गर्न पनि सहायता पुग्दछ । यसरी नेपालको मण्डलीहरू, सेमिनारीहरू, र तालिम केन्द्रहरूलाई सफलताको मार्गमा लान RPS का विद्यार्थीहरूले धेरै सहायता पुऱ्याइरहेका छन् ।

ख. आत्मिक क्षेत्रमा सेमिनारीको योगदान: १ शमूएल २:२६ अनुसार शमूएलले परमप्रभुको मन्दिरमा पूजाहारी एलीको सहायतामा हुर्कन र बढ्ने मौका पाए र उनी त्यस ठाउँबाट परमप्रभु र मानिसहरूका निगाहमा बढ्दै गए । सेमिनारी परमेश्वरद्वारा नै स्थापना गरिएको हुनाले शैक्षिक शिक्षाका साथै विद्यार्थीहरूले कसरी परमप्रभुको निगाहमा हुर्कनु पर्दछ भनेर RPS ले विशेष ध्यान दिएको छ । सेमिनारीमा विद्यार्थीहरूको शैक्षिक स्तर मात्र नभई आत्मिकी स्तरमा पनि वृद्धि हुनु नितान्त आवश्यक भएकोले विभिन्न कार्यक्रमहरू गर्दैआएका छौं । यस सेमिनारीमा नियमित पढाइका अलावा प्रभुमा नजिक भएर जिउनका लागि हरेक बिहान प्रार्थना संगती, हप्ताको एक पटक आराधना सेवा र एक पटक शिक्षकद्वारा वचन र प्रार्थनाको कार्यक्रमहरू हुँदैआइरहेको छ । कतिपयले सेमिनारी पढाइको चापले गर्दा आत्मिक रूपमा वृद्धि गर्न कठिनाई भएको भनेर पनि भन्ने गरेको पाइन्छ । तर वास्तवमा दैनिक रूपमा बाइबल अध्ययन र प्रार्थनाले विद्यार्थीहरूमा सकारात्मक तरिकाले प्रभुमा नजिक हुन सजिलो भएको छ । त्यसैले सेमिनारी बाइबलीय ज्ञान मात्र होइन आत्मिक क्षेत्रमा पनि वृद्धि गर्ने ठाउँ हो जसले गर्दा विद्यार्थीहरू फर्केर आफ्नै मण्डलीमा विश्वासीहरूलाई वचन र व्यावहारद्वारा आत्मिक

भोजन दिन सक्षम भएको पाइन्छ । लूका २:४६-५२ मा येशू मन्दिरमा गएर शिक्षकहरूसँग कुराकानी गर्दै जाँदा बुद्धिमा र परमेश्वरको अनुग्रहमा बढ्दै गएको पाउँदछौं । RPS सेमिनारी यस्तो ठाउँ हो जहाँ विद्यार्थीहरूले बुद्धि र परमेश्वरको अनुग्रह वा प्रभुमा नजिक भएर जिउने मौका पाएका छन् ।

ग. शारीरिक वृद्धिमा सेमिनारीले गरेको भूमिका: यूहन्नाले गायसलाई स्वास्थ्य र आत्मिक जीवन ठीक रहनको लागि कामना गरेको पाइन्छ, किनभने जब जीवन स्वस्थ र तन्दुरुस्त हुन्छ, शैक्षिक स्तर र आत्मिक स्तरमा वृद्धि गर्न मुख्य भूमिका खेल्दछ (३ यूह १:१-२) । स्वस्थ जीवन रहनको लागि व्यायाम, सन्तुलित भोजन, आनन्द र खुसीको हृदय हुनु अत्यन्तै आवश्यकता पर्दछ (१ तिमो ४:८, हितो १७:२२, प्रे २७:३४) । RPS सेमिनारीमा विद्यार्थीहरू तीनदेखि चार वर्षसम्म समय बिताउँदा बुद्धि र आत्मिक क्षेत्रमा मात्र नभई शारीरिक पक्षमा पनि वृद्धि गर्नका लागि यस सेमिनारीले सबदो सहयोग गर्दैआइरहेको छ । वास्तवमा बुद्धि र आत्मिक जीवनमा वृद्धि गर्नका लागि विद्यार्थीहरूले स्वास्थ्यमा ध्यान पुऱ्याउनुपर्ने हुन्छ । त्यसैले RPS ले यस क्षेत्रलाई ध्यान दिएर सेमिनारी भित्रै निरन्तर रूपमा व्यायाम, सन्तुलित भोजन, र रमाइलो वातावरणको अवस्था सिर्जना गरेको छ ।

यस सेमिनारीले विद्यार्थीहरूलाई स्वस्थ जीवन र तेजिलो दिमाग निर्माणका लागि विभिन्न खेलकुदहरू जस्तै: फुटबल, भलिबल, ब्याटमिन्टन, टेबल टेनिस, र अन्य खेलहरू खेल्ने अवसर प्रदान गरिएको छ । खेलहरूका अतिरिक्त विद्यार्थीहरू सेमिनारी भित्र र छात्रवासमा सरसफाई तथा मर्मत कार्यहरूमा पनि सहभागी हुँदैआएका छन् । उत्पत्ति ९:३ मा परमेश्वरले नोआ र तिनका सन्तानलाई खानेकुरा उपलब्ध गराइदिनुभएको जस्तै यस सेमिनारीले विद्यार्थीहरूको स्वस्थ जीवनको लागि सन्तुलित भोजन र शुद्ध पानीमा विशेष ध्यान दिँदैआएको छ । यसले उनीहरूले सबै पक्षहरूमा वृद्धि हुने मौका पाएका छन् ।

घ. विद्यार्थीहरूको सामाजिक विकास: १ कोरिन्थी १:१० मा सबैजना विभाजित नभई एकै मन र एकै विचारमा रहन पावले कोरिन्थीका मण्डलीलाई आग्रह गरेको छ । नेपालमा विभिन्न भाषा, संस्कृति, विचार, वर्ग, र जातहरूमा मानिसहरू हुँदै आएका छन् । सेमिनारीमा पनि विभिन्न क्षेत्रबाट विद्यार्थीहरू आउने गरेको हुनाले तिनीहरूको विचार र मन एकै भएको पाइँदैन । त्यसमा पनि कोही गरीब र कोही धनी र कोही शैक्षिक स्तरमा कमजोर पनि हुन्छन् । यसर्थ विद्यार्थीहरूलाई येशू ख्रीष्टमा एकै मन र एकै विचार भएर रहन यस सेमिनारीले सहायता गर्दै आएको छ । विद्यार्थीहरू बीच एकले अर्कोलाई पढाइ, आर्थिक अभाव, र विभिन्न समस्यामा परेकाहरूलाई पनि मद्दत गर्ने वातावरण यस सेमिनारीले सिर्जना गरेको छ (१ थेस ५:१४) ।

विद्यार्थीहरूले असल सामाजिक व्यावहारहरू सिकेर आफ्नो मण्डली र समाजमा गएर बोली र व्यावहारद्वारा अरुलाई सिकाउन सक्नु नै सेमिनारीको मुख्य उद्देश्य हो । विद्यार्थीहरूको व्यावहारमा वृद्धि गर्न एकअर्काको प्रेम र आदर गर्न अत्यन्तै आवश्यक पर्दछ (रोमी १२:१०) । सानोले ठूलोलाई मात्र आदर गर्ने समाजमा हामीहरू हुर्कदैआएको अवस्थामा यस सेमिनारीले मानवजाति सबै समान छन् र एकले अर्काको चाहिँ ठूलोले सानोलाई वा सानोले ठूलोलाई आदर र प्रेम गर्नुपर्दछ भन्ने वातावरण सिर्जना गर्ने गर्दै आइरहेका छौं । विद्यार्थीहरूले सामाजिक व्यावहारमा विकास गर्नु मण्डली र समाजको लागि निकै लाभदायक हुन्छ । एक जनाबाट मण्डली वा समाजलाई नै परिवर्तन गर्नसक्दछ । त्यसैले यस सेमिनारीमा समय बिताएका विद्यार्थीहरूले ईर्ष्या, डाह, गुटबन्दी, स्वार्थीपन र भैँभगडालाई त्यागेर एक अर्काको प्रेम र आदर गर्ने शिक्षा सिकेको पाइन्छ । धेरै विद्यार्थीहरूले आफ्नो जीवनलाई पूरै परिवर्तन पनि गरेको छ । ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाको विकासमा सामाजिक व्यावहार पनि एक महत्वपूर्ण पक्ष हो ।

ड. व्यावहारिक क्षेत्रमा सेमिनारीको योगदान: १ शमूएल २:२६ अनुसार बालक शमूएल कदमा तथा परमप्रभु र मानिसहरूका निगाहमा बढ्दैगए । यसको अर्थचाहिँ पक्कै पनि शमूएलको व्यावहारमा परिवर्तन र समाजलाई सन्तुष्टि दिने व्यवहारमा वृद्धि भएको हुनुपर्छ । केही विद्यार्थीहरू आफ्नो घरमा केही काम पनि नगरेको पाइन्छ र क्षमतामा पनि कमजोर रहेको पाइन्छ । त्यस्ता विद्यार्थीहरूको व्यावहार सेमिनारी आएपछि धेरै परिवर्तन भएको पाइन्छ । सेमिनारीमा आएर सरसफाई गर्नुपर्दछ, आफूले खाएको थाल आफैं माज्नुपर्दछ, हप्तामा एकपटक खाना आफैं पकाउनुपर्दछ, र लुगा धुनेदेखि अन्य कामहरू आफैंले गर्नुपर्ने भएकोले विद्यार्थीहरू परनिर्भरतामा जिउनुपर्दैन, तर आत्मनिर्भर हुन्छन् ।

त्यस्तैगरी कतिपय विद्यार्थीहरू समूहमा बोलन नसक्ने, लाज मान्ने, रिस देखाउने, इत्यादी स्वभाव भएकाहरू यस सेमिनारीमा आएपछि परिवर्तन भएको पाइन्छ । पढाइको अन्तिममा वचन बाँड्न सक्ने, समूहमा प्रश्न गर्ने र उत्तर दिन सक्ने, आफूलाई नम्र बनाउनेजस्ता कार्यहरू सिकेका छन् । विद्यार्थीहरूले शैक्षिक र आत्मिक स्तरमा वृद्धि गर्न नम्रता एक महत्वपूर्ण भाग हो भन्ने सिकेका छन् । त्यसैले विद्यार्थीहरूको व्यवहारमा परिवर्तन ल्याउन यस सेमिनारीले विशेष ध्यान दिँदैआएको छ ।

च. मानसिक क्षेत्रमा सेमिनारीको योगदान: “परमेश्वरले हामीलाई डरको आत्मा होइन, तर शक्ति, प्रेम र आत्मसंयमको आत्मा दिनुभएको छ” (२ तिमो १:७) । परमेश्वरले उहाँका जनहरूलाई समस्या समाधान गरेर वा जुध्न सक्ने क्षमता दिएर आनन्द र प्रेमको हृदय दिनुहुन्छ । सेमिनारी यस्तो ठाउँ हो जहाँ कतिपय विद्यार्थीहरू पारिवारिक, सामाजिक, आर्थिक, भौतिक, तथा शैक्षिक समस्याहरूसँगै आएका हुन्छन् । ती कारणहरूले गर्दा तनावमा जीवन बिताइरहेका हुन्छन् । त्यस्ता विद्यार्थीहरूलाई तिनीहरूका समस्याहरूबाट समाधान गर्न र जुध्न RPS ले परामर्श र mentor-mentee को

व्यवस्था पनि गरेको छ । यसमा दुई हप्तामा एकपटक करिब एक घण्टा संगै बसेर एकअर्काका कुराहरू सुन्ने र प्रार्थना गर्ने वातावरणको सृजना गरेको छ । Advisory Group मा एउटा शिक्षकले पाँचदेखि दश जना विद्यार्थीहरूलाई दुई हप्ताको एकपटक विद्यार्थीहरूका समस्या बुझेर प्रार्थना गरिदिने र परामर्श दिने गर्दैआएको छ । यी क्रियाकलापहरूले विद्यार्थीहरूको शैक्षिकस्तर र आत्मिकस्तरमा वृद्धि गर्न उनीहरूको तनावलाई बुझ्न, र समस्या समाधान गर्न महत्वपूर्ण भूमिका खेलेका पाइन्छ । जुन हाम्रो सेमिनारीको एउटा महत्वपूर्ण कर्तव्य हो ।

निष्कर्ष

“येशू बुद्धिमा, कदमा र परमेश्वर र मानिसहरूको अनुग्रहमा बढ्दैजानुभयो” (लूका २:५२) । येशू खीष्टले आफ्ना चेलाहरूलाई सधैं सँगगँगै राखेर शिक्षा दिनुका साथै सामाजिक, भावनात्मक, मानसिक, र शारीरिक पक्षहरूमा चेलाहरूलाई सहयोग पुर्याउनुभयो । शैक्षिकस्तर, आत्मिक, सामाजिक, शारीरिक, मानसिक र व्यवहारिक क्षेत्र एकअर्कामा सम्बन्धित भएकाले यी सबै क्षेत्रमा सेमिनारीले ध्यान दिन सकेमा मात्र सेमिनारीको विकास हुनसक्दछ । तसर्थ RPS ले सक्दो रूपमा सबै क्षेत्रलाई ध्यान दिएर अगाडि बढिरहेको छ । जसले गर्दा RPS का दिक्षान्तित विद्यार्थीहरूले मण्डलीहरू, सङ्घ-संस्थाहरू, स्कूल र तालिम केन्द्रहरूमा सफलतापूर्वक काम गर्दैआएको छ । यसर्थ विद्यार्थीहरूको सबै पक्षहरूमा विकास हुनु नै ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाको साथै मण्डलीहरूको विकास हुनु हो ।

ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाको महत्व तथा भूमिका

सन्तोश कुमार

आज नेपालमा मण्डलीको वृद्धि र विस्तार सँग सँगै ईश्वरशास्त्रीय शिक्षा मण्डलीको आवश्यकताको रूपमा महसुस गरिएको छ । “हृदयको परिवर्तन र मण्डली सुधार” का लागि नभइनहुने यो यथार्थलाई महसुस भर्खर आएर गरिन थालिनु हिलै भएपनि राम्रो हो । मण्डलीमा आएकाहरूलाई बाइबलबाट असल शिक्षा दिने उद्देश्यले दिन प्रतिदिन बाइबल स्कूल (कलेज) स्थापना हुनुको साथै, अध्ययन गर्नेहरूको संख्या पनि अधिक बढ्दै गएको पाइन्छ । तर कतिको मनमा यी प्रश्नहरू उठ्न सक्छन् :- के बाइबल कलेज अध्ययन (तालिम) प्राप्तले मात्र सेवकाई गर्न सक्छन् ? के बाइबल कलेज वा तालिमबाट मात्र असल सेवक निर्माण हुन्छन् ? के बिना तालिम सेवकाई गर्न वा सेवक हुन सक्दैनन् ? आज के नेपालका मण्डलीहरूमा सबै सेवकहरू बाइबल कलेज वा तालिम प्राप्त गरेर मात्र सेवा गरिरहेका छन् ? कुनै तालिम वा अध्ययन बिना पनि गाँउमा राम्रोसँग सेवा गर्ने सेवकहरू छैनन र ? येशूका कुन चेलाहरू बाइबल कलेज पढेका थिए ? भनेर प्रश्न गर्नेहरूको ठूलो जमात पनि हाम्रो समाजमा कम छैन ।

यदी कुनै मण्डलीले ईश्वरशास्त्री शिक्षालाई बेवास्ता गर्दै अधि बढ्ने प्रयत्न गर्छ भने, भोलिका निम्ति सर्वमान्य हुने छैन । किनकि मण्डलीले ठूलो मूल्य चुकाउनु पर्ने छ । मण्डली आत्मिकी दुर्घटनामा पर्नेछ, कमजोर हुनेछ, एक सृजनशील, बौद्धिक,

उर्जाले भरिएको, सेवा गर्ने जोस भएको यूवा पुस्ता गुम्राहमा पर्नेछ र त्यसको लेखा मण्डलीले दिनु पर्ने हुन्छ । तर यहाँ एउटा गम्भिर प्रश्न छ:- नेपालका बाइबल कलेज वा तालिम केन्द्रहरूबाट दीक्षीत विद्यार्थीहरू कहाँ छन् र के गर्दैछन् ?

‘नेपालमा इसाई मिसन विकाशको विश्लेषण’ नामक पुस्तकमा एक ग्रामिण पास्टरको दुःखेसो यसरी पोखेका पाईन्छ, “जवान भाइ बहिनीहरूलाई सहरमा बाइबल तालिम वा कलेजमा पढन पठाएर के गर्नु ? बाइबल कलेज वा तालिम प्राप्त गरिसकेपछि उनीहरू उतैतिर भासिन्छन् र त्यताबाट विदेश जानको लागि अवसरको खोजी गर्दछन् वा संघ-संस्थाहरूको पछि लागेर मण्डलीतिर फर्कन चाहना नै गर्दैनन् ।” यो विचारमा पास्टरहरूको एक मत छ भनी लेखकले स्पष्ट पारेका छन् ।

यस्तो हो भने यो चुनौतीको विषय हो । यस विषयमा गम्भिर भएर आत्मा समिक्षा गर्नु नै पर्छ । व्यक्ति, मण्डली वा बाइबल कलेज को, कहाँ, किन, र कसरी चुक्यो ? बाइबल कलेज तथा बाइबल तालिम दिने संघ-संस्थाहरू बेरोजगारी उत्पादन गर्ने थलो होइनन् बरु एक जीवित परमेश्वरको राज्यको निम्ति हृदय परिवर्तन भएका समर्पित सेवकहरू निर्माण गर्ने, नेपाली मण्डली सुधारको निम्ति परमेश्वरको वचनमा सु-सज्जित तुल्याई, उहाँको स्वरूपमा बदल्ने साँचोहरू हुन् । भुटा शिक्षाहरूले नेपालका मण्डलीहरूलाई

ठुलो चुनौती दिइरहेको अवस्था छ । यस्तो प्रतिकूल परिस्थितीको सामना गर्न ठीक प्रकारले बाइबलबाट शिक्षा दिन सक्ने अगुवाहरूको खाँचो टड्कारो छ, जसको लागि ईश्वरशास्त्रीय शिक्षा अपरिहार्य हुन्छ । दिन प्रतिदिन शिक्षित व्यक्तिहरू मण्डलीमा प्रवेश गरिरहेका छन् र तिनीहरूलाई ठीक प्रकारले जवाफ दिन तथा बाइबलबाट शिक्षा दिन, तिनीहरूको आत्मिक आवश्यकता पुरा गर्न ईश्वरशास्त्रीय शिक्षा भन्ने आवश्यक ठानिएको छ । तसर्थ **“हृदय परिवर्तन र नेपाली मण्डली सुधारको”** निम्ति ठीक प्रकारबाट दिइने ईश्वरशास्त्रीय शिक्षा आजको अवश्यकता हो । आज ईश्वरशास्त्रीय शिक्षा प्रतिको धारणा र यसको भूमिका अझ स्पष्ट होस् भनी विभिन्न काल खण्डमा भएको शैक्षिक अभ्यास र नेपाली मण्डलीको परिवेशलाई समेत यस लेखले प्रष्ट पार्ने प्रयास गरेको छ ।

(क) बाइबल धर्मशास्त्र

येशुले भन्नुभयो ‘...जाओ र सबै देशका जातिहरूलाई चेला बनाओ ... आज्ञा पालन गर्न सिकाओ’ (मत्ति २८:१९-२०) । यस भनाईमा ईश्वरशास्त्रीय शैक्षिक संस्था (बाइबल कलेज) स्थापना गर भनेर भनिएको छैन तर आशय भने लुकेको छ । येशुले आफ्ना चेलाहरूलाई आफु सँग तीन वर्ष भन्दा बढि समय सम्म संग-संगै हिडाउनु भयो, बसाउनुभयो, खुवाउनु भयो, र आफ्नो जीवन, वचन, र कर्मबाट सिकाउनु भयो जुन ईश्वरशास्त्रीय शैक्षिक संस्थाले दिने तामिल भन्दा फरक थिएन । फरक थियो त केवल आजको जस्तो सभ्य र आधुनिक शैलीमा सिकाउने सुविधा सम्पन्न भवन र प्रविधीको अभाव मात्र । पावल प्रेरित भन्छन् “सम्पूर्ण पवित्रशास्त्र परमेश्वरको प्रेरणाबाट भएको हो, र यो सिकाउनलाई, अर्ती दिनलाई, सच्चाउनलाई, धार्मिकतामा तालीम दिनलाई लाभदायक हुन्छ, ताकि परमेश्वरको जन हरेक सुकर्ममा पूर्ण रुपले सुसज्जित भई सिद्ध भएको होस्,” २ तिमोथी ३:१६-१७ । यस भनाइको सारमा ‘ईश्वरशास्त्रीय शिक्षा’ परमेश्वरको जनको लागि लाभदायक छ भन्नु नै हो । पावल आफै शिक्षित र तालिम प्राप्त व्यक्ति थिए । व्यवस्थाका पण्डित गमालिएलको अधिनमा रहि धर्मशास्त्र

अध्ययन गरेका थिए । पावल आफु धार्मिक शिक्षाको तालिम ठीकप्रकारले प्राप्त गरेकोमा गर्व गर्दछन् र भन्छन् “...गमालिएलका चरणमा हुर्किएको हुँ । हाम्रा पुर्खाका विधिअनुसार मैले ठीक-ठीक शिक्षा पाएको हुँ, “ प्रेरित २२:३ । यसर्थ ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाको अपरिहार्यता बाइबलमा स्पष्टसँग बताइएको पाउँछौ ।

यसो भन्दै गर्दा ईश्वरीय वोलावटलाई कम महत्व छ भन्ने बुझाई होइन । पावलको वोलावट आफैमा अद्वितीय त छदै छ तर पनि पावल धार्मिक शिक्षा पाएकै कारण, प्रेरितहरूसँगको संगत र सिकाईले उनको हृदयको परिवर्तन र मण्डली सुधारमा खेलेको भूमिका मनन योग्य छ । पावल भन्छन् “म पावल येशू ख्रीष्टको दास ..।” “ मेरो निम्ति जिउनु ख्रीष्ट हो, र मर्नु लाभ हो, फिलिप्पी १:२१ ।” “ तर जति कुरा मेरो निम्ति लाभदायक थिए, ति त मैले ख्रीष्टको खातिर हानी नै ठाने, फिलिप्पी ३:७ ।” “यसकारण कोही ख्रीष्टमा छ भने त्यो नयाँ सृष्टि हो । पुरानो बितिगएको छ, हेर, नयाँ आएको छ । २ कोरिन्थी ५:१७ ।” यी भनाईले पावलको परिवर्तित हृदयलाई बुझ्न सकिन्छ । कोरिन्थीको मण्डलीमा मतभेद र विभाजनको अवस्थामा पावलले मण्डलीमा सुधार आएको होस्, भनेर भन्छन् “रोप्ने र पानी हाल्ने एकै समान हुन् । हरेकले आफ्ना- आफ्नै मेहेनतअनुसार आफ्नो ज्याला पाउनेछ । किनकी हामी परमेश्वरका सहकर्मी हौं, तिमीहरूचाहिँ परमेश्वरका खेत हौं, परमेश्वरका भवन हौं, १ कोरिन्थी ३:८,९,१ ।” मण्डली शुद्धताको निम्ति भुटा प्रेरितहरूबाट सचेत गराएका छन् २ कोरिन्थी ११:४, साथै मण्डली सुधार गर्ने अधिकार ख्रीष्टबाट पाएको छ भनेर गर्व गछन्, २ कोरिन्थी १०:८ ।

(ख) मण्डली इतिहास

अपोस्टोलिक पिताहरूले (Apostolic Fathers) येशूका चेलाहरूद्वारा धर्मशास्त्रको शिक्षा र दर्शनमा अगाडि बढ्ने प्रेरणा पाएका थिए । सन्यासवाद जो चौथो शताब्दी तिर सुरुवात भएको ख्रीष्टियन धार्मिक अभियान थियो । यस अभियानमा स्थापना भएका मोनास्ट्रीहरू (Monasteries) ले ख्रीष्टियन अगुवाहरू निर्माण गर्ने ‘ईश्वरशास्त्रीय शैक्षिक’ केन्द्रको रुपमा

ठूलो भूमिका खेलेका पाउँछौ । हिप्पोका अगस्टिन, ग्रेगरी द ग्रेट र बासिल जस्ता विख्यात ख्रीष्टियन अगुवाहरू मोनास्ट्रीहरू कै प्रतिफल थिए । मार्टीन लुथर जो सुधारवादका संस्थापक हुन् उनले अगस्टीनिएन मोनास्ट्रीबाट धर्मशास्त्रको राम्रो ज्ञान हासिल गर्ने अवसर पाएका थिए । त्यो Monastery प्रख्यात ईश्वरशास्त्रीय स्कूल थियो । लुथरले सन् १५१२ मा थियालोजीमा विद्यावारधी (Doctor Degree) पनि हासिल गरे र ख्रीष्टियन मण्डली इतिहासको मध्यकालिन युग जसलाई अन्धकारको युग पनि भनिन्छ, त्यस युगबाट, लुथरले आधुनिक युग तर्फ डोच्याउन सफल भए । विलियम केरी जसलाई आधुनिक मिशनका पिता भनिन्छ । उनले सेराम्पुर बाइबल कलेज सन् १८१२ मा स्थापना गर्नुभयो र आज यस अन्तर्गत धेरै सेमिनारीहरू आवद्ध रहेका छन् । यी उदाहरणहरूबाट विगतमा ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाको आदान-प्रदान जे जसरी भएपनि यसको महत्व भने आजको भन्दा कम थिएन भनी आड्कल गर्न सकिन्छ ।

मण्डली इतिहास हेर्दा ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाले हृदय परिवर्तन र मण्डली सुधारमा नै प्रमुख भूमिका खेलेको पाउँछौ । मोनास्ट्रीहरूको ईश्वरीय शिक्षाले गर्दा नै संसारप्रतिको मोह भन्दा आध्यात्मिकतामा वढी लिप्त भएका मण्डलीका सन्तहरू पाउँछौ । मानव सेवामा निस्वार्थ रुपमा समर्पित, दीन दुःखीको सेवामा आनन्दित, तथा ब्रह्मचारी जीवनयापन गर्ने सन्तहरू हृदय परिवर्तनका उदाहरणीय पात्रहरू हुन् । ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाको प्रभावले गर्दा नै मण्डलीमा भाँगिएर रहेका विकृति र विसंगतीबाट सुधारको मार्गतर्फ मण्डली उन्मुख भएको छ । जब ख्रीष्टियन मण्डली बाइबलीय शिक्षालाई व्यवस्था गरेर अगाडि बढिरहेको थियो, त्यस समय मण्डलीमा अन्धविश्वास र परम्परागत सोच र विचारले प्रभावित भएको थियो । आत्मिकी खडेरीपन, अनैतिकता, दुष्टता, शारीरिक अभिलाषा जस्ता संसारिक कुराहरूमा रुमलिएको अवस्था थियो । मण्डली जीवनरहित अवस्थामा थियो । यस्तो अवस्थामा मार्टीन लुथर, जोन काल्भिन, अल्बिच जुंग्ली जस्ता ईश्वरशास्त्रीहरूले मण्डली सुधारमा महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गरेको

ज्वलन्त उदाहरण पाइन्छ । यसले के स्पष्ट पार्छ भने, मण्डली इतिहासमा ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाले हृदयको परिवर्तन र मण्डली सुधारमा अतुलनीय योगदान पुर्‍याएको छ ।

ग) नेपालको मण्डली

नेपालमा अग्रज पास्टरहरूले पनि बाइबल कलेजको अध्ययन गरेको पाइन्छ । नेइम ज्ञानेश्वर चर्चका पास्टर रोवर्ट कार्थक सन् १९५९ मा बाइबल अध्ययन गर्न बेलायत जानुभएको र अध्ययन पश्चात नेपाल फर्की सेवा गर्दा धेरै ठूलो सहायता र सेवकाई प्रभावकारी भएको अनुभव गर्नु भएको छ । बेथशालोम पुतली सडक चर्चका पास्टर देव क्षेत्री पनि भारतबाट बाइबल कलेजको अध्ययन पुरा गर्नु भएको छ । पाटन कोइनोनिया चर्चका पास्टर डा.मंगलमान महर्जन ईश्वरशास्त्रको अध्ययन फिलिप्पिन्स तथा दक्षिण कोरियाबाट सम्पन्न गर्नु भएको छ । आज यी अग्रज पास्टरहरूको मण्डलीको सेवकाई, जीवन शैली र प्रभुप्रतिको भक्ति नेपाली मण्डली सेवकाईको लागि उदाहरणीय मानिन्छ ।

यी सेवकहरू बाइबलीय शिक्षाले मात्र सुसज्जित भएका छैनन् तर बाइबलको शिक्षाले ल्याउने हृदयको परिवर्तन र मण्डलीको सुधार पनि उनीहरूको जीवन र सेवकाइबाट स्पष्ट देख्न सकिन्छ । RPS (रिफर्मड ७ प्रेस्बिटेरियन सेमेनारी) मा अध्ययनरत विद्यार्थीहरू आफ्नो गृहकार्यको निम्ति पास्टर डा. मंगलमान महर्जनसँग अर्न्तवार्ता लिन गएका थिए । जसको लागि, एक निश्चित समय तोकिएको थियो । यसकारण, पास्टर डा. मंगलमान महर्जन निर्धारित समयमै अर्न्तवार्ता दिने स्थानमा पुगिसक्नुभएको थियो तर विद्यार्थीहरू भने समयमा पुग्न सकेनन् र क्षमा माग्न थाले । तर उहाँ बडो धैर्यताकासाथ पर्खिरहेको बताउनुभयो, र खुसीसाथ अर्न्तवार्ता दिनुभएको कुरा विद्यार्थीहरूले गवाही बाँडेका थिए । यो घटना, एक सेवकको हृदय परिवर्तनको उदाहरण हो । माथि उल्लेख गरिएका सेवकहरूको मण्डलीको सेवकाईलाई नियालेर हेर्दा दिन प्रतिदिन भन्नु-भन्नु आत्मिकी रुपमा बढ्दै गएको र एकतामा बलियो हुदै गएको पाइन्छ । यो मण्डली सुधारको स्पष्ट सुन्दर रुप हो ।

अतः ईश्वरशास्त्रीय शिक्षा आजको मण्डलीको आवश्यकता हो । यसो भन्दै गर्दा बाइबल पढेका सबैले राम्रो सेवाकाई गर्दछन् भन्ने होइन नत नपढेकाले गर्न सक्दैनन् भन्नु हो । यस लेखको उद्देश्य ईश्वरशास्त्रीय शिक्षा प्रति सकारात्मक सोच बनाई मण्डलीको सेवामा समर्पित हुन चाहनेहरूलाई उत्साह दिनु मण्डलीको कर्तव्य हो भनि सुचित गराउनु हो । हृदय परिवर्तन र मण्डली सुधारमा यसको प्रमुख भूमिका छ भनी उद्घोषणा गर्नु हो ।

‘नेपाल इसाई मिसन विकासको विश्लेषण’ नामक पुस्तकमा भनिएको छ, “नेपालमा सुरु भएका तालिमहरू र बाइबल कलेजहरूले अगुवा निर्माण गरी सु-समाचार र मण्डली स्थापना गर्ने कार्यमा योगदान पुर्याएका छन् । यसले अगुवाहरूलाई परमेश्वरको

कार्यको बोझ र दर्शनको बोध गरायो । मण्डली बृद्धि र बिस्तारमा सहयोग पुर्यायो ।” यसकारण बाइबल कलेजमा अध्ययन गरेका एकाध विद्यार्थीहरूको अपरिपक्व जीवन शैली र दर्शनरहीत समर्पणतालाई हेरी सम्पूर्ण ईश्वरशास्त्रमा दिक्षीत विद्यार्थीहरूलाई आक्षेप लगाउदा सही न्याय हुने छैन । ईश्वरशास्त्रीय शिक्षा (बाइबल कलेज तथा तालिम) को योगदान नेपाली इसाई जगतमा अतुलनिय रहेको छ र यसको महत्व तथा भूमिकाको विषयमा मण्डलीमा दुईमत नभएको होस किनकी हृदय परिवर्तन र मण्डली सुधारका लागि ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाको विकल्प छैन । समय परिवर्तनशील छ र भोलीका दिनले यो शिक्षालाई अझ उच्च उचाईबाट हेरी मूल्याङ्कन गर्ने नै छ । आमेन ।

Dear Reformed and Presbyterian Seminary family,

Congratulations **RPS** *on your 20th anniversary!*

I, on behalf of Asia Graduate School of Theology, Nepal, a consortium of eight theological colleges and seminaries in Nepal rejoice with you as you count the blessings the Lord has showered on you and enabled you to cross many milestones in the last 20 years. On this special occasion, I would like to express our deep-felt appreciation for being a valued partner in the consortium. Your systematic functioning as a seminary offering Bachelors and Masters programs in theology, Christian Education, and church music disciplines are valued with much appreciation! It is our prayer that as we sojourn together in this noble task of training young men and women, may we achieve our task till our Master comes again.

May the Lord continue to do the good work in and through Reformed and Presbyterian Seminary for "such a time as this" as you cross the 20th milestone! May you grow from strength and strength and scale greater heights for the glory of God by greatly serving the church at large in Nepal!

With God's richest blessings on you and your board, faculty, staff, and students!

Dr. Abraham Saggi, Dean, AGST Nepal

शालोमका लागि शिक्षणः RPS को विस बर्षे यात्रा Educating for shalom: RPS' Journey of 20 years

रेम. मणि कोइराला
एकेडेमिक डिन, RPS

संसारमा हरेक मानिसहरूले खोजिरहेको मुख्य कुरा भनेको पूर्ण शान्ति वा आनन्दको अवस्था हो । यसको मतलब कोही पनि पूर्ण शान्तिको अवस्थामा छैनन् । विभिन्न धर्म-दर्शन र विचारहरूले पूर्ण शान्ति प्राप्तिका उपायहरूका बारेमा आ-आफ्ना संस्करणहरूको प्रवाह गरेका छन् । तर पनि संसारमा शक्तिशाली रूपमा दन्किरहेका अशान्तिका लप्काहरू (वाह्य र आन्तरिक) ले सबै खरानी त बनाउने होइन भन्ने आशंकाका बादलहरू मडारिरहेका छन् । भन् 'जैविक युद्ध' नै भएजस्तो हालको यो कोरोना कालले आगोमा घिउ थपेको छ । के यस्तै नै हो त 'वोरो?' हैन । यो संसारमा रहुन्जेल अशान्तिलाई निर्मूल पार्न नसकिए तापनि अशान्तिका बीचमा शान्ति सम्भव छ किनकि बाइबलअनुसार हाम्रो परमेश्वर 'शान्ति हुनुहुन्छ' (न्यायकर्ता ६:२४), येशू प्रभु 'शान्तिका राजकुमार' हुनुहुन्छ (यशैया ९:६) र पवित्र आत्माको फल 'शान्ति र आनन्द' हो (गलाती ५:२२) । यसर्थ यस लेखमा शान्तिको बारेमा बाइबलिय दृष्टिकोण र शान्ति यात्रामा च्यक् ले खेलेको भूमिकालाई संक्षिप्त रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ ।

शालोम अर्थात् शान्ति

यहूदी र ख्रीष्टियहरूको प्राचीन तर प्रिय शब्द 'शालोम' बाइबलमा २०० पटक भन्दा धेरै आउँदछ । शालोम शब्दको शाब्दिक अर्थ शान्तिरआनन्द, युद्धविराम वा युद्धको अन्त्य भएको अवस्था हो । अझ विस्तृत रूपमा हेर्ने हो भने यो शब्दले मित्रता, पूर्ण सन्तुष्टि, न्याय सम्बृद्धि तथा सुरक्षित इत्यादि अवस्थालाई पनि संकेत गर्दछ । तर पवित्रशास्त्र बाइबलले प्रस्तुत गर्न खोजेको 'शालोम' को अवधारणा केवल 'मानसिक' शान्ति वा 'युद्धविराम' को अवस्था मात्र होइन । प्रशिद्ध दर्शनशास्त्री तथा ईश्वरशास्त्री Cornelius Plantinga Jr. का अनुसार बाइबलअनुसार शालोम भनेको "असिम प्रसन्नता र सम्बृद्धिको अवस्था जहाँ मानिस, सृष्टि, र परमेश्वरसँग वाह्य र आन्तरिक रूपमा स्वस्थ सम्बन्ध रहन्छ । वाह्य सम्बन्धहरू

आन्तरिक वा हृदयबाट मात्र प्रस्फुटन हुँदछन्" (Educating for Shalom, 2015) ।

तर दुःखलाग्दो कुराचाहिँ यो छ कि धर्मशास्त्रले बताएअनुसार संसारमा पापको प्रवेशले परमेश्वर, मानिसजाति, र सृष्टिसँगको सुमुधुर सम्बन्धलाई दुषित तुल्यायो । शान्तिमा खलबल भयो । तर परमेश्वर चुप लाग्नु भएन । येशू प्रभु यस धर्तिमा आउनुभयो र शैतानका हरेक शक्ति र योजनामाथि विजय प्राप्त गर्नुभयो । नयाँ सृष्टि गर्नुभयो पूर्ण शान्तिका लागि । यो हाम्रो निम्ति आशिष हो, अनुग्रह हो र यो केवल उहाँबाट मात्र आउँछ । यो हाम्रो कोशिसले आउने कुरा होइन । उहाँले दिने कुरा हो (यशैया २६:३), युहन्ना १५:२६) । हामी त केवल वाहक मात्र हुन् सक्छौं, हाम्रा आन्तरिक र वाह्य अभ्यासद्वारा ।

RPS को शालोम यात्रा

येशू ख्रीष्टको संसारिक सेवकाइको चरमोत्कर्ष बिन्दु भनेको मण्डली स्थापना थियो जसलाई उहाँको शरीर भनिन्छ (१ कोर १२:२७)। यो केवल उहाँ स्वयम् येशूको दर्शन बोकेर हिड्ने चेलाहरूबाट मात्र सम्भव हुन्छ जसले सुसमाचारको घोषणा गर्दछन्। सुसमाचारले केवल व्यक्तिगत उद्धार वा मुक्तिको (पापबाटको छुटकारा) कुरालाई मात्र सम्बोधन नगरेर समग्रतामा मानिसजाति, सृष्टि, र परमेश्वरसँगको उथलपुथल भएको सम्बन्धलाई ठीक र व्यवस्थित पार्दछ। जुन अवस्थामा मात्रै हामीले पूर्ण शालोमको अनुभूति र अभ्यास गर्न सक्दछौं। यसका अभियानकर्ताहरू केवल पवित्र आत्माका फलले सु-सज्जित भएका येशूका चेलाहरूबाट सम्भव हुन्छ। चेलापन एउटा क्रमिक सिकाई प्रक्रिया हो जहाँ केवल धर्मशास्त्रमा लेखिएका वचनहरूलाई पवित्र आत्माको सहायताद्वारा उचित तालिम, र मेन्टोरिङ र सिकाइद्वारा सम्भव हुन्छ। यसको अन्तिम लक्ष्य भनेको “येशू” जस्तै हुनु हो। RPS ले पनि परमेश्वरको राज्य (शान्तिको राज्य) विस्तारका लागि विगत २० वर्षदेखि चेलापन निर्माणमा मुख्य भूमिका खेल्दै आएको छ। यो २० वर्षे यात्राका केही पक्षहरूलाई हामि तल हेर्ने छौं।

१. प्रस्थान बिन्दु

सन् २००० मा RPS (तत्कालिन EPTS) का तत्कालिन अग्रजहरूले सेवकाइमा तल्लिन रहेका सेवकहरूलाई ईश्वरशास्त्रिय शिक्षाको पर्याप्त तालिमको अत्यावश्यकतालाई महसुस गरेर संध्याकालिन कक्षाहरू सञ्चालन गर्नुभयो।

२. चाल/गतिविधिहरू

एकदमै सीमित श्रोत साधन र जनशक्तिहरूबाट सुरु भएको RPS ले विस्तारै स्थिरता र व्यवस्थित प्रणाली उन्मुख हुँदै गयो। नेपालमा रहेका विभिन्न प्रेसविटेरियन अनि रिफर्म्ड समूहको आधिकारिक सेमिनारी हुन पुग्यो भने २००९ सम्म आईपुग्दा चर्क को पुस्तकालयमा दस हजार जति पुस्तकहरू संग्रहित भए। यसै वर्ष Asia Theological Association (ATA) ले RPS लाई आधिकारिक मान्यता पनि दियो। सन् २०१३ मा आएर चर्क को दर्शन, कार्यलक्ष्य,

र मूल्य-मान्यताहरूको संस्करण सहित पुनः लेखन भयो। जसले गर्दा RPS को स्पष्ट नक्सा देख्न सकियो। यसैगरी मण्डलीलाई प्रेम गर्ने उत्कृष्ट पास्टर र चिन्तकहरूलाई सु-सज्जित गराउन सन् २०१८ देखि Master in Divinity (M.Div.) का कक्षाहरू पनि सुरु भएको छ। आज RPS ले विसौ वर्ष पार गर्दा हामी अति प्रसन्न छौं। यात्राका चालहरू त्यति सरल र सहज थिएनन्। राजनैतिक तथा सांस्कृतिक प्रतिकूल त हुँदैथिए, प्रयाप्त श्रोत-साधन र दक्ष जनशक्तिको अभाव प्रमुख चुनौती थिए र अभै पनि छन्। तर यी अभवाका बाबजुत पनि हामीलाई यहाँसम्म डोहोर्याउनुहुने विश्वासयोग्य परमेश्वरलाई धन्यवाद।

३. अन्तिम लक्ष्य

RPS को दर्शन: ख्रीष्टसँग नारिएका चेलाहरूको परिश्रमद्वारा सुसमाचारका फलहरूद्वारा समृद्धि भएका नेपाली समाजहरू।

कुनै पनि यात्राको अन्तिम लक्ष्य भनेको गन्तव्यमा पुगनु हो। के हामी RPS ले देखेको अन्तिम लक्ष्यमा अवतरण गर्यौं त? हो गर्यौं र गरिरहने छौं। हालसम्म RPS बाट दिक्षान्ति भएकाहरूको संख्या लगभग १७० हो। प्रायःजसो मण्डलीद्वारा गरिने सेवाकाइमा प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित हुनुहुन्छ भने अरुहरू विभिन्न संस्थामा रहेर सेवकाइ गरिरहनुभएको छ। तर हामीले देखेको दर्शन भनेको वडेमाका पास्टरहरू र संस्थाका हाकिमहरू उत्पादन गर्न होइन। तर हृदय परिवर्तन भएकाहरू जसले धर्मशास्त्रले सिकाएअनुसार सुव्यवस्थित रूपमा मण्डलीमा सुधार गर्न मद्दत गर्न सकून् र शालोमको सन्देशवाहक हुन सकून्।

प्रतिनिधि गवाही

१) म सेमिनारी आउनु अगाडि पनि मण्डलीमा जवानहरू र आराधना भुण्डसँग काम गर्थे। तर मण्डली नेतृत्वप्रति धेरै गुनासा, असन्तुष्टि र गनगनहरू थिए। म देखावटी रूपमा मात्र सेवा गर्थे। तर जुन म सेमिनारीमा आएँ अनि व्यवस्थित रूपले ईश्वरशास्त्रिय शिक्षा अध्ययन गर्न थाले

तब मैले यो महसुस गरे कि समस्या ममा रहेछ । धर्मशास्त्रअनुसार त मण्डलीलाई प्रेम गर भनेको रहेछ । मेरो मन परिवर्तन भयो । आज पनि म त्यहि मण्डलीमा सेवकाइ गर्दैछु तर गनगन र असन्तुष्टिका विचमा होइन तर परमेश्वर प्रति धन्यवादी भएर ।

२) म सेमिनारीमा आउनुभन्दा अगाडि विभिन्न विषयमा ज्ञानको अभाव त छँदै थियो तर विशेषगरी मण्डली प्रतिको ईश्वरशास्त्रिय ज्ञानको । जब मैले सुधारवादी दस्तावेजहरू पढें तब मलाई थाहा भयो कि येशू प्रभुको रगतले किन्तु भएको पवित्र मण्डली कति विशिष्ट रहेछ भनेर । आज म भन् मण्डली प्रेमी भएको छु र जिम्मेवार पनि ।

यी दुई प्रतिनिधि गवाहीहरू हाम्रा RPS यात्राका रत्नहरू हुन् । येशू खीष्टको धार्मिकता यी दुई व्यक्तित्वहरूको जीवन र अभ्यासबाट प्रकट भएका छन् यसर्थ यिनीहरू शान्तिका वाहक भएका छन् ।

उपसंहार

हामी यात्रामा निरन्तर लागिरहेका छौं । यात्राका मिठा-मिठा अनुभवहरूका बावजुद वर्तमान र भविष्यका चुनौतिहरूलाई आंकलन गर्ने र त्यसलाई सम्बोधन गर्ने कोशिस गर्दैछौं र गरिरहने छौं । विद्यार्थीहरूको सर्वाङ्गिक विकासमा मद्दत पुग्ने पाठ्यक्रमहरूको परिमार्जन र सुधार समय सान्दर्भिक बनाउँदै जाने छौं । हाम्रो बिस वर्षे यात्राले हामीलाई निरासा तिर धकेल्दैन । परमेश्वरले आफ्नो विश्वासनियतता हामीलाई प्रकट गर्नुभएको छ । हाम्रा दिक्षान्तित विद्यार्थीहरूले खीष्टसँग नारिँदै परिश्रम गरेर सुसमाचारका फलहरू फलाएका छन् । फलाउँदै जानेछन् । विषरूपी पापको औषधीको उपचार केवल सुसमाचार हो जसले मात्र मानिस जाति र सृष्टिको छटफटाहटबाट शान्ति दिँदछ । यो शान्ति एउटा व्यक्तिमा मात्र सिमित रहन्न । तर परिवार, समाज, देश अनि सम्पूर्ण सृष्टिमा । शान्तिको गौरवान्ति अवस्था भनेको परमेश्वरसँग टुटोको सम्बन्ध फेरि जोडिनु हो – सबै कुराको व्यवस्थित रूपमा पुनःस्थापना हुनु हो जहाँ रमाहट र पूर्ण शान्ति हुने छ । शालोम ।

तपाईंको बलिदानले के गऱ्यो, गऱ्यो

पा. नर्बु शेर्पा

म त पापी मान्छे, धर्म जानेर पनि नगर्ने, पाखण्डी जस्तो, म त दुःखी मान्छे, सुख खोज्दै दुःखमा अताल्लिएको जस्तो, धर्मी भई, पापीहरूको निम्ति मर्नुपऱ्यो तपाईंको यो बलिदानले त, के गऱ्यो-गऱ्यो पापी म, धर्मी हुन पाउँदा दुःखी म, अनन्त शान्ति पाउँदा धन्य हौ प्रभु, तपाईं कति धन्य हौ सदा तपाईंकै महिमा होस !

म त बिद्रोही मान्छे, मिलेर बस्नलाई पनि बिद्रोह गर्ने खालको म त प्रेमविहिन मान्छे, प्रेमै नै चाहिने, प्रेमसँग अपरिचित जस्तो बिद्रोहीलाई मिलापमा ल्याउन, आफै मर्नुभयो तपाईंको यो अपार अनुग्रहले त के गऱ्यो-गऱ्यो ! बिद्रोही म, मिलापमा रहन पाउँदा प्रेमविहिन म, प्रेमलाई चिन्दा धन्य हौ प्रभु, तपाईं कति धन्य हौ सदा तपाईंकै महिमा होस !

म त टुक्रिएको मान्छे, जोडिन खोज्दा भन चोइटिने खालको म त अपूर्ण मान्छे, पूर्ण हुन खोज्दा, भन अपूर्ण देखिने खालको नटुक्रिएको, नचोइटिएको जीवन नै टुक्रिनु पऱ्यो तपाईंको यो बलिदानले त के गऱ्यो-गऱ्यो ! हराइएको मैले, भेटाईँदा, मूल्यहीन मैले, मूल्य पाउँदा, धन्य हौ प्रभु, तपाईं कति धन्य हौ सदा तपाईंकै महिमा होस !

म त तिर्खाएको मान्छे, पानी खोज्दै खोज्दै छटपटाए जस्तो, म त समुद्रको जहाज, चढ्दै गर्दा, दिशा बिराएको जस्तो, मानिसै भई, आफू कष्टमा जल्नुपऱ्यो तपाईंको यो असिम प्रेमले त, के गऱ्यो-गऱ्यो ! तिर्खा मेट्ने, पानी मैले पाउँदा अन्धकारमा हुनेले, ज्योति पाउँदा धन्य हौ प्रभु, तपाईं कति धन्य हौ सदा तपाईंकै महिमा होस !

The Hidden Curriculum: A Renewed Faculty

Ms. Menuka Mishra

Introduction

The theme of RPS 20th Anniversary is “Renewing the Minds and Reforming the Churches.” To fulfill this anniversary’s theme and the purposes of RPS, the roles of the faculty are very essential because the faculties are the hidden curriculum for RPS, every seminary, and university throughout the universe. Thus, this article would focus on the character and education of the faculty, who are the co-works of God with the help of the Holy Spirit. They use the word of God that is profitable for teaching, for reproof, for correction, and for training in righteousness, that man of God (future pastors, leaders, and educators) may be competent, equipped for every good work. After getting ready for every good work, he/she works to reform and build the local churches and communities in the likeness of Jesus Christ. Also, for the pupils, the faculty are the role model and they imitate their teachers as well as follow the steps of their teachers. For three years, the GATE seminar has been emphasizing this topic more because theological seminaries and colleges are failing to produce authentic character leaders for the local churches and

communities in the past years.¹ As Glenn Geher said that “the future of this Nation depends on teachers.”² So, the future of our local churches and communities depends on the faculties of theological seminaries who are the co-workers of God to build the churches of Christ. Therefore, there is no doubt that theological institution plays a vital role to generate future qualified pastors, leaders, and educators for our local churches and communities. Also, the purpose of this article is to comprehend the importance of recruiting qualified faculty in the theological seminary who are equally competent in their character and holistic educational professionals. And finally, the conclusion will follow with the implication for seminaries in Nepal and beyond to recruit qualified faculty both in character and educational profession for the training of future pastors, leaders, and educators for their local churches and communities.

The Character of the Teachers of the Scripture

The character of the teachers of the Scripture depends on their calling and commitment, and

¹ Asia Theological Association (ATA) and Global Associates for Transformational Education (GATE) have been hosting training for Theological Educators for three years in Kathmandu, Nepal.

² Glenn Geher, “The Future of Nation Depends on Teachers,” *psychologytoday.com*, <https://www.psychologytoday.com/us/blog/darwins-subterranean-world/201704/the-future-nation-depends-teachers>.

morality, and love for their profession. Thus, firstly this section will discuss the calling and commitment of the teachers of the Scripture. And secondly, it will discuss the morality and love for their profession as the teachers of the Scripture.

Calling and Commitment

As the teachers of the Scripture, we are called to know, profess, practice, and then commit to teaching the truth from the Scripture and through our lives. It is vital to understand first our calling as a teacher of the Scripture. Precisely, the love for the divine author of the Scripture and his Words authenticate your calling and commitment as a teacher of the Scripture.

The love for the divine author of the Scripture and His Words depends on how much you know him and his Words personally. Even, Jesus told to the teachers of the Scripture that "Isaiah was right when he prophesied about you hypocrites; as it is written: These people honor me with their lips, but their hearts are far from me. They worship me in vain; their teachings are merely human rules" (Mark 7:6-7). Indeed, what we can observe from this statement of Jesus is that they love their profession as a teacher of the Scripture but they have forgotten to love the divine author of the Scripture and his Words in the Scripture; and they twisted his Words into their own selfish human rules to please themselves and to judge others.

The commitment of the teachers of the Scripture to teach the truth depends on how personally you know God, profess your faith in God and his Words, and follow and live according to God's Word to inspire and influence your pupil. For instance, Jesus Christ as a teacher taught the Scripture with authority not like the Pharisees and the teacher of the law (Mark 1:21-22, 27) because he personally knew his Father, his Words, followed and lived according to his Father's Words until his ascension and became

one of the inspirational and influential teachers for his disciples and his followers of all ages. Thus, the calling and commitment of the faculty are vital for their character as a teacher of the Scripture.

Morality and Love for the Profession

The morally qualified and love for their profession as the teachers of the Scripture is vital and in high demand of the twenty-first century Theological Institutions. Often, the local churches are looking for "Theological Institutions" to produce their future authentic character, theologically competent, and ministry-minded pastors, leaders, and educators who love their local churches and communities unconditionally. As Geher said that "the future of this Nation depends on teachers,"³ so this article wanted to focus on the future of our local churches and communities depend on theological seminaries and colleges teaching faculty. Thus, the statement "Faculty as a Curriculum" is an important and crucial issue to deal with.

The moral and ethical character of the teaching faculty is important because they are the mirror and reflection of the future moral pastors, leaders, and educators of our local churches and communities. However, reluctantly we are failing in this area as per GATE seminar observations and evaluations. Thus, it is important to recruit morally and ethically qualified faculty for the Theological Seminary and Colleges. The following are proposed for the moral and ethical qualifications of the teaching faculty learned from Jesus Christ and prescribed by the apostles in the Scripture: the individual who have the reputations and honor in and outside of their local churches and communities (1Tim. 3:7, 11; 2 Tim. 2:15-17; Titus 1:6-9), who loves the church (Matt. 16:18; John 21:15-17; Acts 2:42-47), who pray, read and meditate the Scripture daily (Acts 2:42; 5:42; 6:2,4;), who preach, teach and live according to the Scripture (Acts 2:41-42;), and

who involve in local church ministry in various capacities, such as the pastor, elder, leader, educator (for adult, youth and children), etc.

Our Lord Jesus Christ became the best model of moral and ethical character teacher who loved his profession (mission) to build his church through his disciples and followers (Matt. 16:18; John 21:15-17); and his disciples or apostles took that profession (mission) after his ascension mentioned in the book of Acts and all the Epistles in the New Testament as the role model for the upcoming generation of the local churches. Thus, the apostles always emphasize their local churches to imitate them because they are imitating Jesus Christ in all the sphere of their lives (1 Cor. 11:1; 4:16; Eph. 5:1-2; Phil. 3:17; 1Thess. 1:6). So, the teaching faculty should be the role model to be imitated or followed by his pupils to partake or collaborate in the mission of Christ to build His church (Matt. 16:18; John 17:1-26; 21: 15-17) for that calling and commitment, and morality and love for their profession as a teaching faculty of Theological Seminaries and colleges matters.

Faculty: Holistic Educational Professionals

The twenty-first-century theological education system is adopting the model which claims that faculty should be the hidden curriculum of the Theological Institutions. This article has proposed that the hidden curriculum needed to include adequate learning in four areas of their life: academic, spiritual, physical, and social; to develop them holistically for their future ministry. Thus, the Theological Institutions have a responsibility for the holistic development of future pastors, leaders, and educators for being a hidden curriculum for them.

Academic and Spiritual Qualification

An academic (theologically competent) and a spiritual qualification of the faculty is essential for the healthy development of their pupil's theological knowledge to comprehend academically and to internalize it spiritually. Firstly, this process should be proceeded from the teaching faculty himself/herself by showing their academic qualifications – earned degrees and specializations in a particular area of teachings, the confidence in their area of teaching, preparedness in their subject matters, clear in their expositions of the subject matters, and extra knowledgeable in their area of teachings to inspire and influence the pupils beyond majors by providing them resources to think, analyze and explore more for further learnings. Besides these, the faculty should follow time management strictly for the wellbeing of himself and his pupil.

And secondly, by showing the spiritual discipline of faculty through their way of living – spending time with God in prayer and meditation of the Scripture personally, investing time in the spiritual formation of their pupils by being with them in their daily prayer and devotion time, showing compassion and pastoral care in their difficult times, learning and practicing patience and humbleness in their problems, and equipping them for their present and future ministry by teaching in the classes and practicing it by actively participating in the local church and its ministry.

Physical and Social Qualification

The physical and social development of the pupil is equally necessary as the academic and spiritual for holistic development. Indeed, this article has mentioned that faculty is the mirror

---

³ Gleen Geher, "The Future of Nation Depends on Teachers," *psychologytoday.com.*, <https://www.psychologytoday.com/us/blog/darwins-subterranean-world/201704/the-future-nation-depends-teachers>.

and reflection of our future pastors, leaders, and educators. Thus, it is vital to be a role model for our pupils by teaching them physically and socially by sharing, building, and mentoring. Firstly, sharing our past experiences and living in present by doing and learning with our students. The well-known English proverbs say that "the best teacher is the experience." So, as a teacher, we need to bring our past experiences in our teaching lessons for students to teach them confidently. And living in a present by doing and learning together with students motivates and influences them to follow in the footsteps of their teachers. Secondly, building healthy relationships and creating healthy boundaries with students is vital because these will help teachers and students to know each other personally. Specifically, teachers will be benefited to develop them holistically in spite of their weaknesses in some areas. However, being a teacher need to be wise in keeping healthy boundaries also with students for their personal growth and benefit in order to discipline them (for needed time) and not to take any advantages from teachers. Finally, mentoring them to relying on future uncertain ministry by planning, praying, and trusting God completely. Mentoring is a crucial part of any Theological education system. So, every teaching faculty should be a good mentor for their students, and students may also learn to be a mentor. As we are the teachers of Theological seminaries, institutions, and colleges then mentoring future pastors, leaders, and educators is our responsibility to guide them in the ways of the Lord. Specifically, to mentor them for their seen or unseen future uncertain ministry by

motivating them to plan, pray and trust God for everything while they are physically present in the seminary because sometimes students are confused and tend to fall away from their vision and mission of their seminary and their sending (local) churches. Thus, mentoring helps them to keep their focus on the Lord Jesus Christ and His mission to love the church which is also the vision and mission of the seminary and their local churches.

Conclusion

This article has motivated the Theological Institutes, Seminaries, and Colleges to wait, pray, and look for a qualified faculty as a hidden curriculum to train and reproduce future pastors, leaders, and educators for our local churches and communities by renewing their minds to reform their churches in the likeness of Jesus Christ. Likewise, the local churches have also the responsibility to recommend and send prospective future pastors, leaders, and educators to be trained in the Theological Institutes, Seminaries, and Colleges that have qualified faculty in character and educational professions for holistic development. Thus, this article would like to challenge the Theological Institutions to recruit qualified faculty in character and educational profession for healthy growth and development of the local churches and communities because the qualified faculty is the mirror and reflection of leadership for the future local churches and communities. Therefore, the future of the local churches and communities depends on Theological Institutions and their hidden curriculum (qualified faculty in character and educational profession).

ईश्वरशास्त्रीय शिक्षा र वचन प्रचार

Theological Education and Preaching

एल्डर उमेश चेम्जोङ

सठिक ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाले नै मात्र मानिसको हृदय र मण्डली परिवर्तनमा प्रभुख भूमिका खेल्न सक्छ । ईश्वरशास्त्रीय शिक्षा र वचन प्रचारले प्रत्येक मानिस, र समाजमा परिवर्तन ल्याएको छ, साथै त्यसले हाम्रो हृदय र सोचाईमा पनि परिवर्तन ल्याएको छ ।

असल शिक्षाले विकास र सुधारको मार्गतिर लैजान्छ भने, ईश्वरशास्त्रको शिक्षाले पनि मण्डलीको सुधार अनि विकास प्रणालीमा मद्दत पुऱ्याउँदछ । साथै एउटा असल विश्वासी हुनको लागि हृदय र सोचाईमा पनि परिवर्तन ल्याउँदछ । तसर्थ, संसारको मण्डली इतिहासलाई फर्केर हेर्दा ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाले मण्डलीमा मात्र नभएर समग्रमा परिवर्तन र धार्मिक सुधार गरेको देख्दछौं ।

नेपालको सन्दर्भमा, सन् १९५० मा प्रजातन्त्र आएपछि, नेपालमा विस्तारै ईश्वरशास्त्रीय शिक्षा केन्द्रहरूको स्थापना हुन थाले तापनि यिनीहरूले सैद्धान्तिक र व्यावहारिक धार्मिक शिक्षाहरू दिएर नेपालको मण्डलीहरूको विकासमा ठूलो योगदान पुऱ्याएको छ । ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाले मण्डलीको व्यवस्थापन, वचन प्रचार गर्ने शैली र आत्मिक उन्नतिमा “सुनमा सुगन्ध” थपेको जस्तै भएको छ । यसले विश्वासीको समाजिक, व्यक्तिगत र आत्मिक जीवनमा पनि सुधार पुऱ्याएको छ ।

नेपालमा १६ औं र १७ औं शताब्दीमा मात्र केही जेसुइट र कापुचिन फादरहरू आए पछि मात्र नेपालमा इसाई विश्वासको सुरुवात भएको मान्न सकिन्छ । पछि, यिनै फादरहरूद्वारा नेपालमा इसाई विश्वासको प्रचार र बृद्धि भयो तर राजा पृथ्वीनारायण शाहको राज्यकालमा केही ब्राह्मणहरूको ईर्ष्याको कारण, ती फादरहरूको विरुद्धमा राजालाई कुरा लगाएर देश निकाला गरे । राजाले फादरहरूलाई मात्र नभएर त्यस समयमा नयाँ विश्वास अपनाएका लगभग १५ परिवारलाई पनि देश निकाला गरिदिए । त्यसपछि ख्रीष्टियनहरू र विदेशीहरूको लागि नेपालको ढोका बन्द गरियो । लगभग २०० वर्षका ती काला वर्षहरूपछि राजा त्रिभुवनद्वारा राणाकालको अन्त्यसँगै सन् १९५० बाट देशको ढोका जो सुसमाचार र विदेशीहरूको लागि बन्द गरिएको थियो खुला भयो । त्यही समय भारत र नेपालको सिमानाहरूमा रहेका धेरै विदेशी मिसनरी र संघसंस्थाहरू नेपाल भित्र प्रवेश गरे । संघसंस्थाको साथसाथै नेपालमा बाइबलीय शिक्षा र ज्ञान पनि नेपाल प्रवेश गर्‍यो । जसले नेपालका मानिसहरूको हृदय मात्र परिवर्तन मात्र नभएर देशको रुप परिवर्तन गर्न पनि मद्दत पुऱ्याएका छन् । ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाले विस्तारै मानिसहरूको हृदय र जीवनमा परिवर्तन ल्याउनुको साथै मण्डलीका अगुवाहरूको शिक्षा दिने शैली र वचन प्रचारमा पनि परिवर्तन भएको छ । यस ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाले मण्डलीमा बाहिरी सुधारको

साथ-साथ आत्मिक सुधारमा पनि योगदान पुऱ्याएको छ ।

ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाको तृष्णाले गर्दा हाम्रा अग्रजहरू कोसौ माईल टाढा पैदल यात्रा गरेर तालिम लिन भारत देश पुग्दथे । केही नेपाली अग्रज विश्वासीहरूले भारतको नौतनुवा, रक्सौलमा गएर विदेशी मिसनरीहरूले सुरु गरेका अस्पताल र सामाजिक संस्थाहरूमा रहेर छोटो समयको लागि बाइबलीय शिक्षा र ज्ञान हासिल गर्थे । धेरै हाम्रा अग्रजहरूले दार्जिलिङबाट नेपालमा सुसमाचार भित्राउने प्रयास गरे । बाइबलीय शिक्षा र तालिमको अभाव भए तापनि हाम्रा अग्रजहरूले जानी-नजानी मिसनरीबाट सिकेका प्रभुको वचन प्रचार गरे र सिकाए । उनीहरूले सुसमाचार प्रचारमा अग्रिम भूमिका निभाएको र योगदान पुऱ्याएको देखिन्छ ।

नेपालका मण्डलीहरूमा ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाले विशेष जवान संगती, बाल संगती, आमा तथा दिदिबहिनी संगती, घरेलु संगती, र आराधना संगतीहरूमा परिवर्तन ल्याएको छ । साथै, ईश्वरशास्त्रको ज्ञानले विशेष मण्डलीको विकास र विस्तारमा परिवर्तन ल्याएको छ । ईश्वरशास्त्रको ज्ञानले नेपालका मण्डलीहरूले विभिन्न ठाँउमा मिसनरीहरू पठाउन सफल भएका छन्, समाजसेवाको काम गर्न सफल भएका छन् भने विशेष मण्डलीको पवित्रतालाई बचाईराख्नमा सफल भएका छन् । सठिक ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाले समाज र देश विकासमा टेवा पुऱ्याएको छ ।

पहिले गाउँघरका मण्डलीका अगुवाहरूमा राम्रो तालिम र धार्मिक शिक्षा प्राप्त गर्नबाट वञ्चित भएका थिए । तर अहिले यो समयमा धेरै अगुवाहरू धार्मिक शिक्षा अथवा ईश्वरशास्त्रमा पोख्त र तालिम हासिल गरेका छन् । ईश्वरशास्त्रीय तालिमले उहाँहरूको सेवकाइ, जीवन, चरित्र, र विशेष वचन प्रचार गर्ने

शैलीमा ठूलो परिवर्तन ल्याएको छ । साथै हृदय र विचार परिवर्तनले मण्डली, समाज र परिवारमा पनि परिवर्तन ल्याएको छ । सहरी क्षेत्रमा पनि धार्मिक शिक्षाको कारणले गर्दा, मण्डलीका अगुवाहरूमा वचन प्रचार गर्ने शैली पहिले भन्दा धेरै परिवर्तन र सुधार भएको छ । नेपालका मण्डलीहरू विकासका क्षेत्रमा आफूमा मात्र सिमित नभएर समाजको विकाशमा पनि अग्रसर छन् ।

अहिले २१ औँ शताब्दिमा नेपालमा विशेषगरी काठमाण्डौँ उपत्यकामा नै ४०-५० भन्दा बढी ठुला साना धार्मिक शिक्षण संस्थाहरू छन् । जहाँ धेरै जवान भाईबहिनीहरूले तालिम लिन्छन् । कति दिक्षान्तितहरू आफ्ना गाउँ ठाउँमा सेवकाइको लागि फर्कन्छन् भने कति शहरमा नै सेवकाइको मौका खोजिरहेका हुन्छन् । ती तालिम प्राप्त भाईबहिनीहरू वचन प्रचार गर्ने शैलीमा पनि परिचित हुन्छन् । समय र मौका दिएमा राम्रोसँग वचन प्रचारको सेवकाइ गर्न सक्छन् । तर दुःखको कुरा कतिपय मण्डलीहरूमा ती धार्मिक शिक्षा प्राप्त भाईबहिनीहरूले वचन प्रचारको समय र मौका पाउँदैनन् ।

ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाले मण्डलीको विकास र वचन प्रचार गर्ने शैलीमा सर्पले काचुली फेरेको जस्तै गरी परिवर्तन ल्याएर ठूलो योगदान पुऱ्याएको छ भने यसले विश्वासी अथवा अगुवाहरूलाई सही वा गलत शिक्षा छुट्याउनमा मद्दत पुऱ्याएको छ । साथै ईश्वरशास्त्रीय शिक्षा अध्ययनद्वारा वचनलाई सठीक प्रकारले व्याख्या गरेर वचन प्रचार गर्नमा सिपालु पनि भएका छन् । येशू खीष्टले आफ्नो सेवकाइको अवधिमा आफ्ना चेलाहरूलाई सेवकाइको तालिम दिएर पोख्त बनाइ ती चेलाहरूलाई सेवकाइको लागि पठाउनुभयो । आज सोही भुमिका नेपालका ईश्वरशास्त्रीय शिक्षा केन्द्रहरूले निभाइ रहेका छन् र आभै प्रगाढरूपमा निभाउनु पर्ने आवश्यकता छ ।

Missiological perspective ON “Renewing Minds and Reforming Churches” through Theological Education

Jayraj Gurung,
Department of Mission Studies

It is crucial for a theological institute to clarify why it exists and what it intends to accomplish. (Shaw 2014, 19) This is not only for organizational success. The world witnesses the soaring complexity and confusion in contemporary post-modern context throughout the globe. This context challenges theological institutes bringing doubts and distractions to their authentic goals, values, and practices. The theological education stands in such an endangered place like the tip of the cliff. To avoid the tragic derailment caused by the challenges, theological institutes should refresh the authentic grounds for who they are and what they do.

As it celebrates the 20th anniversary, RPS picks “renewing minds and reforming churches” for its highlighting phrase looking back at the past and prospecting the future. While this celebration is an occasion of cheerful congratulation, it is at the same time an opportunity to discern and reaffirm its identity and task. From this point, “renewing minds and reforming churches” is the phrase that works as the touchstone discerning and reaffirming the identity and task of RPS.

Renewing Minds and Reforming Churches as *Missio Dei*

Before the innovative rediscovery of its fundamental nature, the mission had remained to be only a partial area in what the church should make progress until its fulfillment. In this traditional view, the mission belongs to human responsibility by nature and depends on human capability for its fulfillment. After the horrible devastation swept Europe, then Christian civilization in the world, in WWI and WWII, the great frustration on human achievement spread out in Europe. In this context, a strong suspicion was raised against the mission as the task of human responsibility.

A breakthrough has happened at the International Missionary Conference at Willingen, Germany, in

1952 where the revolutionary concept of *missio Dei* was conceived to reshape missiological thinking. In this concept, the core of the mission shifted from human responsibility to God's character and initiative. After its first emergence, the term and concept of *missio Dei* were interpreted and applied by some theologians in different ways while some remained with their skeptical view. However, over decades, *mission Dei* has been received widely as many scholars found its legitimacy from the scripture. (Ott, Strauss, with Tennent 2010, 61-65)

In the evangelical circle, *missio Dei* became the ground for further theological development that seeks to make a renewal movement – recovering the “missional” nature of the church. In this development, the mission is regained as primarily

God's work for the world, *missio Dei*, which happens in always in the church herself so that the missional character of God would be embodied in the church and flown to the world. This idea has been elaborated to form the missional hermeneutics and missional ecclesiology. This emerging theological horizon intends to regain the very missional nature of the Bible and the church. In this view, the mission is not only one among the various themes of the Bible but the ultimate key that can unlock the narrative of the Bible. In the same way, the mission is not only one among the various tasks of the church but the core nature of the church being embodied and worked out for the advancement of God's mission. (Wright 2006, 40-41)

In this perspective, "renewing minds and reforming churches" is to be understood that implies God's mission to keep on in his people. God works to renew the mind and heart of his people to be His agents first. This is the absolute prerequisite for God to work through them to extend His mission in the world. In the same way, God reforms the churches to be the missional community that can embody God's reign first amidst of it then expand God's kingdom through the community and throughout the generations.

Renewing Minds and Reforming Churches through Theological Education

Missio Dei defines the mission as God's mission. Primarily it belongs to God's responsibility, initiative, and capability. God is the master, enabler, and finisher of His own mission. However, this does not erase human participation. The most significant act of God to accomplish His mission is to send. He has sent natural or supernatural events, any objects or angels, his one and only son, the Holy Spirit, servants, and the church. The church should replace the mission in the right place that is the master's hand, and give herself to Him so that the master can reconstruct her and work through her for His mission. This is the very nature of the

missional church which always aligns with and incorporates to the *missio Dei*. (Goheen 2014, 305)

Theological education should be defined as an extension of this understanding. It is to remain in a serving position in God's mission. Thus, *missio Dei* is the ultimate legitimacy for theological education as it prepares and equips His servants to be sent for God's mission. This should be the primary cause of theological education which justifies the theological institutes. (Ott 2001, 209) As we have discussed earlier, *missio Dei* works in the heart of the people of God first to be His missional agents. This means that first of all the inner being of people is the main ground where God's work should be done. "Renewing minds" based on the Rom. 12:2, therefore, should be what the theological education sticks to achieve. "Renewing minds" is not only limited to the cognitive formation. The mind is meant to be the whole inner being that governs one's life as a whole. The formation of the inner being includes cognitive, affective, and behavioral formation.

When theological education makes the impact with "renewing minds," this would expand to "reforming churches." Those who were trained to be the people of *missio Dei* know that it is God who renews people's minds. In their service for the church, they are to discern how God works in the people to renew their minds and how they should incorporate themselves in His work. When God works to renew the minds of a church as a whole, this will bring the reforming impact to the church. When the church realizes God's work renewing the minds and aligns with this, she experiences God's guidance to be the missional church that works with *missio Dei*. Those who are trained for *missio Dei* will act as catalysts in the reforming movement in the church.

The reforming movement which God initiates and governs in the church is always to restore its authentic Biblical identity and character. In this

procedure, she will also find the *missio Dei* in their reading of the scripture, which is missional hermeneutics. And this will lead the church to establish her own fresh look upon herself, which is missional ecclesiology. Again, the missional agents who trained with *missio Dei* will play a crucial role in this movement. Theological institutes can aid the church by providing the theological ground – especially with missional hermeneutics and missional ecclesiology. (Goheen 2011, 3-6)

Transformative Approach for Renewing Minds and Reforming Churches

In missiology, cultural anthropology is one of the major areas which is required to be studied and applied to practices. Cultural anthropology deals with overall research upon the human culture such as customs, traditions, and lifestyle of a people group. The purpose of this study is to understand the reality of people so that the missionary effort can find the appropriate way to reach them with the gospel. There are numerous theories and arguments to describe the culture. Among those theories, Kwast's model is counted as one of the most valid and informative models. (Kwast 2009, Chap 63)

In this model, behaviors are the observable part of any culture. People will acknowledge this part as the culture itself as they find the behavioral traits which differentiate themselves from others. However, this is only the surface of the total substance of culture. Under this surface, deeper layers of values and beliefs are laid and these layers are not usually conscious. These are more important because they provide the motivation or cause of any specific behavior or practice. These work also as the driving force that shape, guide, and rule peoples' life. These also govern the emotion of people in a given context.

What, then, is the most ultimate core in this complex system of culture? It is the world-view. It

works in the deepest part of a culture. The world-view produces the beliefs, and the beliefs produce the values. The most significant implication of this model is that meaningful and long-lasting changes happen in the world-view. In many cases, the behaviors are targeted to be changed. Behavioral changes, however, will be superficial without the changes from the deepest core. There are approaches to make changes in the behavior using force, threat, or manipulation. These approaches are definitely limited as the changes won't be continued when the force, threat, or manipulation stops. In reverse, when the world-view change happens, there would be fundamental changes in behaviors. This kind of change is what we call the transformation which signifies the ultimate and complete change which can't be reversed. The changing world-view produces a different set of beliefs. And they will have different emotional responses and make different decisions. (Hiebert 2008, 310)

This insight that cultural anthropology offers can be practically applied to the "renewing minds and reforming churches." The world-view change is mandatory for the renewing minds of people. And reforming churches is the outcome of establishing the biblical world-view. This will be the transformation that affects all components in one's life beginning from the world-view to beliefs, values, and behaviors. If theological education

aimed to make not superficial changes but the ultimate “renewing minds and reforming churches,” the transformational approach is inevitable.

Missio Dei as the Core of Biblical Worldview

What would be then the Biblical world-view that should be in the heart of Christian culture – beliefs, values, and behaviors? What should be in the center of transformation for “renewing minds and reforming churches?” As we discussed earlier, the mission Dei, the key that unlocks the whole narrative of the Bible, would be the most appropriate theme as the core of Biblical world-view. It can even be the updated version of the Reformed world-view which describes world history as “the creation, the fall, the redemption, and the restoration.” *Missio Dei* more highlights the absolute component in this framework – God’s mission, the prime thrust for the advance of the redemptive history. (Hiebert 2008, 302-303) It is not simply the enterprise of various actions or programs. It is much more about being, the life of the transformed people and community through “renewing minds and reforming churches.”

God’s mission always begins and flows out from his heart and character. *Missio Dei* primarily deals with “who God is” and “what He does in the world.” This provides the concrete structure of world-view. Furthermore, it is more dynamic than static as it shows God who works actively in the world and its history with his power, wisdom, and authority. With the understanding of *mission Dei*, people will not only know about Him and His work but also will be fueled by zeal for it. “Run for the Gospel” can be counted as an example of this. This is RPS students’ voluntary autonomous movement to make the outreach of the gospel in the frontline of mission fields. They have made this a strong tradition since 2011. Without any intervention from higher authority, students formed the coalitional body with a mere passion for the gospel. This movement has been stemmed out from the transformational process of theological education.

In sum, for the mandate of “renewing minds and reforming churches,” theological education is required to move ahead to make its curriculum for the transformational dynamics. This transformational curriculum is to build the Biblical worldview so that it would bring irreversible changes in beliefs, values, and behaviors in personal life as well as communal life. These individuals and communities will make impacts through their character, words, and deeds. *Missio Dei* does well fit for this demand to be the core of the Biblical worldview.

Works Cited

- Goheen, Michael W. *Introducing Christian Mission Today: Scripture, History, and Issues*. Downers Grove, IL: IVP Academic, an imprint of InterVarsity Press, 2014.
- A Light to the Nations: the *Missional Church and the Biblical Story*. Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2011.
- Hiebert, Paul G. *Transforming Worldviews: an Anthropological Understanding of How People Change*. Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2009.
- Kwast, L. “Understanding Culture.” In *Perspectives on the World Christian Movement: Study Guide and Reader, 2009 Edition*, ed. Steven C. Hawthorne, Chapter 63. Pasadena: William Carey Library, 2009.
- Ott, Bernhard. *Beyond Fragmentation: Integrating Mission and Theological Education: a Critical Assessment of Some Recent Developments in Evangelical Theological Education*. Eugene, Or.: Wipf & Stock, 2011.
- Ott, Craig, Stephen J. Strauss, and Timothy C. Tennent. *Encountering Theology of Mission: Biblical Foundations, Historical Developments, and Contemporary Issues*. Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2010.
- Shaw, Perry. *Transforming Theological Education: A Practical Handbook for Integrative Learning*. Carlisle: Langham Monographs, 2014.

ईश्वरशास्त्रीय शिक्षा, अगुवापन निर्माण र विकास Theological Education, Leadership formation and Development

रेम. रामेश्वर यादव

यस संसारको ढाँचामा नचल, तर आफ्नो मनमा नयाँ भई पूर्ण रूपले परिवर्तित होओ, र परमेश्वरको असल, ग्रहणयोग्य र सिद्ध इच्छा के हो, त्यो तिमीहरूले जाँचन सक् - रोमी १२:२ ।

कोही खीष्टमा छ भने त्यो नयाँ सृष्टि हो । पुरानो बित्तिएको छ, हेर, नयाँ आएको छ - २ कोरिन्थी ५:१७ ।

आफ्नो प्राण दिएर खीष्टले परमेश्वरदेखि टाढा रहेर पापमा मरेका र संसारको ढाँचाअनुसार बोझमा दबिएर थकित भइसकेका मानिसहरू किन्नुभयो । तिनीहरूलाई खीष्टमा परमेश्वरले नयाँ तुल्याउनुभयो । र तिनीहरू नै आज उहाँको मण्डलीमा विश्वभरि छरिएर रहेका छन् । खीष्टमा तिनीहरू परमेश्वरसँग अन्ततःसम्म पनि रहनेछन् । परमेश्वरसँग सधैं रहने मानिसहरूले यस संसारमा रहदाँ नयाँ भई जीवन जिउनुपर्छ किनकि हामीले शर्मका र लुकीछिपी गर्ने कामहरू त्यागेका छौं । यस संसारको ढाँचामा हिँडन छोडेका छौं । अर्थात् हामी आफ्नो बोलावटअनुसार योग्यको जीवन यापन गर्नुपर्छ । यस यथार्थलाई आत्मसाथ गर्दै रिफर्मड र प्रेस्बिटेरियन सेमिनारी (RPS) ले आफ्नो २०औं वार्षिक समारोह मनाइरहदा “हृदय परिवर्तन र मण्डली सुधार (Renewing Minds and Reforming Church)” लाई मुख्य विषयबस्तुको रूपमा छनौट गरेको छ । किनकि परमेश्वरको वचनलाई सहिदंगले सिकाएर

RPS ले यहाँ आउने हरेक परमेश्वरका जनहरूलाई पवित्र आत्माको शक्ति र अगुवाईमा बाइबलिय सिद्धान्त अनुसार नयाँ बन्न तिनीहरूलाई स्थानिय मण्डलीमा सेवाको लागि पठाएर मण्डली सुधारको काम लगाउने गर्छ । साथै सुसमाचारको काममा पनि, जसले परमेश्वरको नाँउमा छलपूर्वक काम गर्ने माझमा ज्योति चमकाउने काम गर्छ । यसकारण यो मुख्य विषयबस्तुमा केन्द्रीत भई अगुवापन निर्माण र विकासमा ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाको भूमिकालाई प्रष्टयाउने प्रयास यस लेख मार्फत गर्दैछु ।

यस विषयलाई प्रेरित पावलले रोमी १२:१-२ मा महत्वसाथ प्रष्टयाउनु हुन्छ । यी पदहरूमा एउटा कुरा स्पष्ट छ कि मनमा नयाँ भई पूर्ण रूपले परिवर्तित भएका परमेश्वरका मानिसहरूले परमेश्वरको असल, ग्रहणयोग्य र सिद्ध इच्छाको निरन्तर खोजी गर्छन र आफ्नो जीवन परमेश्वरको इच्छा बमोजिम छ वा छैन भन्ने कुराको जाँचन पनि गर्छन । किनकि आज हामी जे छौ, त्यो हामी परमेश्वरको कृपाले छौं । यसकारण हामी परमेश्वरको कृपालाई हरेक समय ध्यानमा राखी हाम्रो शरीरमाथि परमेश्वरको अधिकार रहेको सत्यतालाई विर्सनु हुदैन । अब हामी पनि परमेश्वरको आराधक भएकोले आ-आफ्ना शरीरलाई पवित्र र परमेश्वरलाई ग्रहणयोग्य हुने काममा लगाउनु पर्छ । हामी नयाँ मानिस हुन बोलाईएका हौं । र हामी परमेश्वरको असल, ग्रहणयोग्य र सिद्ध इच्छाको खोजमा निरन्तर लागि रहनुपर्छ ।

यसकारण अगुवाहरूको निमार्ण र तिनीहरूको नेतृत्व विकासमा खीष्टको शिक्षालाई ध्यान दिदै परमेश्वरको असल, ग्रहणयोग्य र सिद्ध इच्छाअनुसारका सेवकहरू तयार गर्नु हाम्रो सेमिनारीको उद्देश्य रहेको छ। किनकि खीष्टले अगुवाहरूको निमार्ण र नेतृत्व विकासमा विश्वास, विश्वासअनुसारको काम र परमेश्वरको शिक्षालाई महत्व दिनुभयो र दिनुहुन्छ। उहाँले आफ्ना प्रेरितहरूलाई तीन वर्षसम्म शिक्षा दिएर तिनीहरूलाई मनमा नयाँ तल्याउनुभयो। प्रेरितहरूलाई शिक्षा दिने क्रममा तिनीहरूको विश्वास र कामलाई पनि खीष्टले जाँच्नुभयो। तर तिनीहरू धेरै पटक असफल हुँदा खीष्टले तिनीहरूलाई “अत्यविश्वासी” पनि भनेर भन्नुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई पवित्र आत्मा दिनुभयो, जसलाई सत्यताको आत्मा पनि भनिन्छ। त्यसपछि चेलाहरूले सत्यताको जगमा टेकि खीष्टमा जिवन जीउन र उहाँलाई प्रचार गर्न कहिले पछाडि परेनन्। यसकारण, हाम्रो जीवनको त्रिकोणनात्मक पक्षहरू **विश्वास, शिक्षा र काम** सँगसँगै जानु पर्छ।

१. विश्वास

धर्मी विश्वासद्वारा जिउँछ र हामी पनि धर्मी बन्न बोलाइएका हौं। यसकारण हाम्रो नयाँ जीवनको आरम्भ विश्वासद्वारा नै हुन्छ। यो नयाँ जीवनको जग खीष्ट आफै हुनुहुन्छ। खीष्टमा रहेको हाम्रो विश्वासले हामीलाई मुक्ति दिलाएको छ। यति मात्र होइन, हामी खीष्टमा नयाँ सृष्टि भएका छौं। नयाँ मानिस हुन हामीसँग खीष्टको मन पनि छ। किनकि पुरानो मशकमा कसैले नयाँ दाखमद्य राख्दैन नत्र मशक र दाखमद्य दुवैको नोक्सानी हुन्छ। यसकारण परमेश्वरको सम्पूर्ण वचन र आज्ञाले हामीलाई हाम्रो कमजोरीहरू देखाउँदै परमेश्वरको मार्गमा हिँडन प्रोत्साहन गर्नुको साथै विश्वासमा पनि हामीलाई दरिलो बनाउँछ (भजन १९:११; ११९:९)। तर पनि परमेश्वरको मार्गमा विश्वासमा अगाडि बढ्दै गर्दा हामी धेरै पटक गल्ती गर्छौं। यसको अर्थ हाम्रो विश्वासको पतन होइन। अब्राहाम, मोशा, र दाऊदले गल्ती गर्दा वा समस्यामा पर्दा पनि परमेश्वरसँगको घनिष्ट सम्बन्धमा रहि नै रहे किनकि तिनीहरूलाई परमेश्वरको स्वभावबारे राम्रो जानकारी थियो।

परमेश्वरको दण्ड पाएर पनि तिनीहरू परमेश्वरको विरुद्धमा गएनन् किनकि तिनीहरूलाई परमेश्वरले चुन्नु र बोलाउनुभएको थियो। विलियम केरी, अदोनिराम जडसन, र हडसन टेलरहरू जस्ता सेवकहरू पनि तिनीहरूमा परमेश्वरप्रति रहेको गहिरो विश्वासका कारण समस्या र अभावका बीचमा अटल रहे। परमेश्वरको अनुग्रहमा आफ्नो विश्वासलाई जोगाउन र परमेश्वरको सेवा गर्न डटि नै रहे। हामी पनि तिनीहरूजस्तै परमेश्वरको मानिसहरू हौं। हामी समस्यामा पर्छौं र गल्ती पनि गर्छौं। तरपनि परमेश्वरको वचनअनुसार हामी हाम्रो जीवन जिउने प्रयास गरिरहनु पर्दछ। विश्वासको लडाई अन्तिम समयसम्म लड्नुपर्छ। हाम्रो नयाँ सृष्टि भएपछि हामी परमेश्वरलाई राम्ररी चिन्न सक्छौं, घनिष्ट सम्बन्धमा रहेका हुन्छौं, परमेश्वरबारे हामीले सही शिक्षा पाएका हुन्छौं र नयाँ सृष्टि भएका छौं। यसकारण, विश्वासलाई जोगाउन र विश्वासमा फलवन्त हुन हामीले परमेश्वरसँग हाम्रो घनिष्ट सम्बन्ध स्थापित गर्न प्राथमिकता दिनुपर्छ किनकि हाम्रो विश्वासले एक अर्काको विश्वासलाई उध्याउँछ, र बलियो बनाउँछ।

२. शिक्षा

शिक्षा भनेको ज्ञान हो। यो ज्ञानले हाम्रो विश्वासलाई बलियो बनाउँछ। जति धेरै हामी आफ्नो विश्वासको बारेमा सिक्छौं, त्यति नै हामी विश्वासबारे स्पष्ट हुन्छौं र यसमा बलियो पनि हुन्छौं। यसकारण परमेश्वरले आफ्नो चुनिएका मानिसहरूलाई उहाँको आज्ञा सिक्न र यसलाई पालन गर्न भन्नुभएको छ। साथै त्यही कुरा अरुलाई सिकाउन र पालन गराउन पनि। उहाँले आफ्नो अनुग्रहमा केही मानिसहरूलाई बोलाएर यसको जिम्मा दिनुभएको थियो। यस सम्बन्धमा व्यवस्था ४:१-२ मा यसरी लेखिएको छ: “अब हे इस्राएली हो, मैले तिमीहरूलाई सिकाउन लागेका विधिविधानहरूमा ध्यान लगाओ, ती पालन गर, र तिमीहरू जिवित रहनेछौं.....मैले तिमीहरूलाई दिएका आज्ञाहरूमा केही पनि घटबढ नगर्नु, तर मैले तिमीहरूलाई दिएका आज्ञाहरू पालन गर्नु।” यी पदहरूले के स्पष्ट गर्छ भने परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्नेहरूले जीवन पाउँछन् र अनाज्ञाकारीहरूले मृत्यू। त्यसैले परमेश्वरको वचनले

उहाँको आज्ञाहरूलाई अध्ययन गर्न र यसबाट सिक्नको लागि आज पनि हामीलाई भनिरहेको छ, किनकि ज्ञानविनाको विश्वास अन्धविश्वास हो । यसकारण परमेश्वरले आफ्नो वारेमा सिकाउन आफूलाई प्रकट गर्नुभयो ।

उदाहरणको लागि, परमेश्वरले अगुवा बनाउनु भएका केही व्यक्तित्वहरूमा वारेमा हेरौं । संसारको सृष्टिपछि, परमेश्वरले आदमलाई सबैथोकमाथि अधिकार दिनुभयो । परमेश्वरले आदमलाई सृष्टि गरिएका हरेक चिजहरूको नाम दिन र हेरचाह गर्नको लागि उपयुक्त ज्ञान दिनुभएको थियो । यो नै आदमको जीवनमा परमेश्वरको शिक्षा हो । परमेश्वरको सामु आदमले सबै वस्तुहरूको नामाकरण गर्नुको साथै प्रतिनिधित्व पनि गरे । उहाँले आदमलाई आज्ञा दिएर उसको अधिकारलाई निश्चित गरिदिनु भएको थियो । आदमपछि हामी अब्राहाम, इसहाक र याकूबलाई पनि परमेश्वरद्वारा चुनिएको अगुवाहरूलाई हेरौं । परमेश्वरले उहाँहरूलाई पनि उपयुक्त प्रकाश र आज्ञा दिनुभयो । आफ्नो राज्य निमार्ण गर्न तिनीहरूलाई शिक्षित पार्नुभयो । उहाँहरूपछि, परमेश्वरले मोशालाई मिश्रदेशको राजघरानामा बस्न र शिक्षा प्राप्त गर्ने अवसर जुटाइदिनुभयो । परमेश्वरले मोशाद्वारा आफ्ना आज्ञाहरू लिखित रूपमा दिनुभयो । आज्ञाहरू दिएपछि, उहाँले मोशालाई इस्राएलका मानिसहरूलाई ती आज्ञा पालन गर्न गराउन आज्ञा दिनुभयो । त्यसपछि येशू, लेवी वंशका इस्राएलीहरू, न्यायकर्ताहरू, शमूएल, राजा दाऊद, राजा सोलोमन, भविष्यवक्ताहरू र प्रेरितहरूलाई परमेश्वरले आफ्नो आज्ञाहरू सिक्न र सिकाउन सहायता गर्नुभयो । तिनीहरू परमेश्वरको शिक्षामा लागेर आफ्नो विश्वास, ज्ञान र काममा प्रसिद्ध भए । यसकारण आज पनि अगुवापनको नमुनाको अध्ययन गर्दा उहाँहरूको नाउँलाई छुटाउन सकिँदैन ।

३. काम

काम, ज्ञान र विश्वासको ऐना हो किनकि कामले ज्ञान र विश्वासलाई स्थापित गर्दछ । जसरी रुखको पहिचान फलले गराउँछ, त्यसरी नै अगुवाको पहिचान पनि उसको कामले गराउँछ । यसबाट

अगुवाको जीवन र नेतृत्व दुबै थाहा हुन्छ । यसकारण नै खीष्टले याकूबद्वारा लेख्न लगाउनुभयो, “काम विनाको विश्वास मरेतुल्य हुन्छ” । यो परमेश्वरको वचनलाई मनन गर्दै ज-जसले मेहनत गरे र गरिरहेका छन् त्यसको परिणाम विश्वव्यापी रूपमा हिजो पनि देखिएको थियो, आज पनि देखिरहेका छौं र भोलि पनि देखिने छ ।

अन्त्यमा,

परमेश्वरको पूत्र येशू खीष्ट यस संसारमा आउँदा यहूदी अगुवाहरूले परमेश्वर विरोधी काममा व्यस्त थिए तरपनि तिनीहरू ती कामहरू परमेश्वर कै नाममा अधिकार र छल साथ गर्ने गर्थे । तिनीहरूले परमेश्वरको सहज र सरल कामलाई मानिसहरूले उठाउनै नसक्ने बोझ बनाइदिएका थिए । ती मानिसहरूको बीचमा खीष्टले पनि परमेश्वरको कामलाई अधिकार साथ सत्यतामा प्रकट गर्न आरम्भ गर्नुभयो । खीष्ट र त्यति बेलाका इस्राएली अगुवाहरूले गर्ने काम एउटै थिए तर गर्ने तरिका फरक हुन पुग्यो किनकि खीष्टले सत्यको मार्गलाई चुन्नुभयो तर अरुहरूले देखावटीपनलाई । उहाँको कामले मानिसहरूको ध्यान तान्यो । मानिसहरूले खीष्टको काममा नयाँ पन देखे किनकि उहाँले आफ्नो काम सत्यतामा (परमेश्वरको वचनअनुसार) र पवित्र आत्माको शक्तिमा गर्नुहुन्थ्यो । सर्वप्रथम उहाँले परमेश्वरको वचनको शिक्षालाई सही प्रकारले व्याख्या गर्नुभयो । त्यो शिक्षाले धेरै मानिसहरूलाई मनमा कोतुहलता उत्पन्न गरायो । साथै येशूले आफू कहाँ आउने हरेक मानिसलाई प्रेम गर्दै तिनीहरूको लागि परमेश्वरसँग प्रार्थना गरिदिनुभयो । परमेश्वरले पनि खीष्ट आग्रहअनुसार सबैलाई बोझबाट मुक्त गरिदिनुभयो । ती मानिसहरूले खीष्टलाई पछ्याउन लागे साथै देखावटी अगुवाहरूले खीष्टको शिक्षालाई परमेश्वर विरोधी भनेर प्रचार गर्दै खीष्टलाई गलत सावित गर्न सुरु गरे । उहाँले आफ्नो मानिसको लागि प्राण समेत दिन तयार रहेको र परमेश्वरको इच्छा पनि उहाँको लागि त्यही रहेको प्रचार सुनेर मानिसहरू र चेलाहरू समेत अन्यौलमा परे । पत्रुसले त खीष्टलाई हप्काए पनि । उहाँले वचनमा

लेखिएअनुसार परमेश्वरको इच्छालाई यस संसारमा पूरा पनि गरेर जानुभयो ।

परमेश्वरको सत्यतामा आधारित शिक्षालाई जीवन र नेतृत्व निर्माणमा महत्व दिनुपर्छ । यसको विकल्प छैन किनकि मानिसको ज्ञानले परमेश्वरको सेवा र मण्डलीको नेतृत्व गर्न सकिँदैन । किनकि मानिसको शिक्षामा आधारित अगुवाको सिद्धान्तले मानिस एकपटक अगुवा भएपछि उ नमरुन्जेल आफ्नो जिम्मेवारी वा पद वा अधिकारलाई अरु कसैलाई नदिन सक्दछ अर्थात् स्वार्थी हुदछ । उसले आउने दिनको लागि आफ्नो उत्ताधिकारी पनि तयार गर्दैन । यसकारण, देशहरूमा जुभार तथा दूरदृष्टि भएका अगुवाहरूको खडेरी रहन्छ । असल नेतृत्वको अभावमा राष्ट्रहरू हरेक पक्षहरूमा ओरालो लागि रहन्छन् । त्यस्तै नेपालको राजनैतिक, समाजिक तथा धार्मिक क्षेत्रमा पनि असल अगुवाको अभावका

कारण दिन प्रतिदिन समस्या उब्जिरहेको छ । यसवारे सोच्नुपर्ने बेला आएको छ ।

अरु क्षेत्रहरूजस्तै आज नेपाली मण्डलीको अगुवा निर्माण र नेतृत्व विकासमा पनि परमेश्वरको शिक्षाभन्दा संसारको शिक्षाले अहम् स्थान पाएको छ । यसको क्रमभङ्ग गर्नु जरुरी छ । अगुवा वा परमेश्वरको जनको जीवनमा परमेश्वरको शिक्षाको महत्व अहम् छ किनकि परमेश्वरको वचनद्वारा मात्र मानिसहरूले बुद्धि र अनुशासन प्राप्त गर्दछ । यसद्वारा परमेश्वरका जनले अन्तर्दृष्टिका कुराहरू बुझ्नेछन् । उनीहरू एक अनुशासित र विवेकी जीवन जिउने छन् । मानिस विवेकशील बन्ने छ । जवानहरूले पनि ज्ञान र बुद्धि प्राप्त गर्ने छन् । बुद्धिमान्ले सुनुन् र तिनीहरूको ज्ञान बढोस्, र विवेकशील व्यक्तिलाई अगुवाई मिलोस् । यसले मण्डलीमा सुधार ल्याउने छ । आमिन ।

"Reflecting on RPS's anniversary, the word faithfulness comes to mind. RPS is faithful--it holds God's revelation and the salvation message with determination and integrity. The anniversary is also a recognition of God's steadfast faithfulness and blessing. As gospel partner, Resonate Global Mission celebrates RPS's faithful witness and gives thanks for God's faithfulness to you. May RPS continue to be a blessing to Nepal and beyond."

Resonate

Joyce Suh,
Director of South-Southeast Asia Region,
Resonate Global Mission

RENEWING MINDS AND REFORMING CHURCHES *RPS 20th year Anniversary Reformation Day, 2020*

Rev. Arbin Pokharel
Chairman, RPS

This year is RPS' 20th Anniversary. The plans we made to celebrate, have been cancelled due to COVID-19. We are still living under the precautions to reduce the spread of virus infections as I write this in October 2020. We are all feeling the impact of the pandemic. Our ministries have been drastically challenged. Yet we are doing our best to make the most of the situation, even making new opportunities for ministry, because church, as history has proven, thrives under pressing circumstances.

In the 15th Anniversary, I wrote an article titled, "what does EPTS have to do with the church?" (now we are called Reformed & Presbyterian Seminary [RPS]), where I illustrated how the vision and mission of the seminary is being realized. The mission of RPS is the mission of the church. The mission of the church is the mission of Jesus Christ. At RPS, we pride ourselves at calling RPS a "church school." Because we exist to serve the Nepali church. Our focus this year has been to address the urgency of theological education in Nepali churches, as we celebrate 20 years of God's faithfulness (see Restorers Spring 2020 issue). We are deeply grateful for all the ways God has used us, and for each one of you who have been praying and supporting the seminary in various ways.

As I travel and visit churches, people ask me, **"what is the greatest need of the Nepali church?"** I've evaluated my answers over 15 years of leading one, and I know for certain that well trained and equipped pastoral leaders is the greatest need of the Nepali church today. Pastoral leaders who lack the desire and commitment to studying God's word, is the greatest challenge of our churches, perhaps more than the challenges posed by COVID-19. Soon there will be a vaccine for COVID-19, but there's no vaccine or medicine for character and attitude set on self-serving motivations, unwilling to continue learning as they teach and lead churches.

An Illustration

There's a church in Kathmandu, that is started alongside an NGO project. Many people joined the church with the passion for the project at hand- community development, serving poor and the marginalized. They served women at high risk of exploitation. With the women they served, they began educating their children, so started a primary school and scholarship programs. The many projects kept the pastors and elders very busy throughout the week. Church had to be planned on Saturday morning,

deciding who would preach, lead worship, select songs and make a quick program for the two hours' fellowship. People came at 10am, sang songs, prayed out loud, worshiped vibrantly (lively), and the preacher had many good stories to tell about the words and phrases in the Bible texts. Many moral lessons were given each week. There were also healing programs in the church. Many came with their illnesses, and their friends and families came with much curiosity. They liked what the church offered, hopes, healing, and other possibilities, so they joined it. The church was exciting and people flocked to it in more and more numbers each week. The church grew fast and wide. There was no lack of activities, with all the projects and possibilities alongside the church. The vibrancy of the activities, and success of the programs entitled the church as "dynamic".

After some time, the initial excitement began to wane, with lack of continued and committed discipleship programs. Therefore, faith-roots of both old and new believers stayed shallow. As with any human institution, with so much activities and growing budget, and opportunities that came along the way; but some got it more than others. Conflicts began to rise, first under the surface, but eventually it became apparent that lines were drawn about who liked which leader, associated with particular project, possible upgrades, or branch off ministries, etc. Eventually ego got in the way of working together in unity, and one pastor with enough experience split off to start his own church. Emotional and mental health of senior leaders became apparent, but no one admitted it, far less sought help. The initial passion began to subside. Is it the devil? Internal politics? Personality? Ego? Mental health? What will hold the church together and make it effective in ministry?

Many Nepali churches are engaged in all various different activities, such as, worship, preaching, evangelism, all various church ministries, social work, with or without NGO, relief aid works, media productions, orphanages, Christian education, scholarships, discipleship training, diaconal ministry (mercy and compassion), building projects, fund raising, supporting churches and various projects locally and in villages. Which one is more important? More importantly: "what is the church called to do?" *So the concern I want to address in this article is the concern for pastoral leader and theological education*, thus the title: "Renewing Minds and Reforming Churches." Church leaders face immense challenges of cultural Christianity growing within Nepali churches, such as shallow promises of instant blessings and healing, to external forces of cults and false teachings are constantly alluring young believers, if not the ever-present persecution pressuring them. They are equally challenged by the pace of the world moving forward in education and technology, that the leaders cannot keep up.

Pastors need theological education, and churches need reforming. This was the call of the Protestant reformation of 16th century, for the church to return back to the Biblical standards, to save it from the political corruption of the established structures which benefitted those in power, and a system established to nurture it, while people were being slowly led astray. God has a way of reforming his church. History is our witness.

John Calvin's thoughts and principles became a cornerstone for European model of life in the world. Calvin was a pastor and a theologian, and a magistrate in a progressive city of Geneva, primarily serving a refugee community in the mid-16th century Europe. He made the greatest contributions in shaping Protestant church theology. System of teaching and church

governance structured after John Calvin's framework and principles are called Reformed and Presbyterian churches. Many other churches also follow Calvin's teachings such as Anglican or Episcopal, and many others. His daily preaching and teaching, not to mention the writings of commentaries (to almost every book of the Bible, except Revelations), *Institute of Christian Religion*, and many letters, gave shape to not only Protestant Reformation Theology, but also comprehensive Christian worldview to living in God's world and shaping of national policies.

Today, 500 years later, churches across the world continue in the systematic framework of theology forged by John Calvin. Westminster Catechism used by Presbyterian Churches, and Heidelberg Catechisms used by Reformed churches are standards of teaching developed directly from the standards of Calvin's teachings and writings. Over time, as the Protestant churches grew and spread across the world, the primary method of training and equipping pastors gradually became the task of the seminary. And the seminaries grew in academic arrangements, and were known for those standards and achievements, whereas church practices (pastoral, worship, spiritual disciplines, community, etc.) received lesser importance in comparison.

In diagnosing pastoral formation in the western churches, Brian Williams argues that *the church in our time has been hijacked by the academia of the past millennia*. (*The Potter's Rib*, 53). He bemoans the fact that preparation of pastors has been yielded to academic institutions, which prepare intellectuals, but not necessarily shepherds. He claims that the fact, "That most preparation for pastoral ministry takes place exclusively in the seminary or university instead of in-partnership with a church or a more experienced pastor is more an accident of history than the result

of careful theological deliberation." (55). This departure has led to the detriment of many modern churches. "Preparations for pastoral ministry" claims Williams, "is not a matter of graduation, ordination, conversion, or individual will. Instead it is a matter of *calling and formation* in the company of others." (18). There is a lot more that goes into pastoral formation than the cognitive exercise of academic enterprise. It requires collective wisdom gleaned from a community. Learning happens best within a practicing community, and pastoring within a worshiping community. Pastoral formation requires living within a context and culture over many seasons of life; deliberately learning alongside diverse individuals.

So what must we do?

RPS has a stated vision: "We see Nepali communities flourishing in the fruits of the Gospel through the labor of disciples who are yoked to Christ." And the mission of RPS is "To provide Christ-centered training to equip godly leaders for the Nepali church, who are authentic in Christian character, competent in theology, and equipped for ministry." If that is our calling as an institution, then our duty is to:

1. Continue Excelling in Education. Learning is a process, not an act or event to take part in, or arrive at in order to achieve a certificate or a medal; rather it is an attitude of the heart and course set on the journey. Everyone learns, but a good student evaluates (assesses and filters) what she learns. Here, we also admit that we (seminary) are not the only way pastors learn. We provide a systematic framework, a category in which learning can take place for the rest of their lives.

2. Practice Loving God and Loving One's Neighbor. "Knowledge puffs up" says Paul, "but love builds up" (1 Corinthians 8:1). Knowledge is not our goal, but love is. To love the Lord our

God, and to love our neighbor is the goal of theological education for the church. In order to Love the Lord, one must know the Lord as he has revealed himself (God's self-revelation), for which a student must be invested in learning the Word of God throughout his/her life. In order to best love our neighbor, a student (pastors and leaders included) must learn and understand by listening to their neighbor (long enough) to know what makes them flourish to their fullest.

3. Walk in Strides with the Local Church

A student of the church must learn to love the church. If theological education drives a student to criticize and run away from the church, (which has happened, unfortunately), purpose is defeated. After a student achieves educational degree opportunities will come knocking at their doors. But, one who has true theological education, he/she is filled with passion to serve the church. Like Peter after three years under Jesus' training in John 21:15-19, a pastor leader cares and feeds God's sheep through a local church.

Jesus Christ lived a life in a community, within a culture and a context, each of these aspects is important to understand his teachings. His disciples watched him closely, as they listened to his teachings to make sense of the principles of the Kingdom of God. As much as they could comprehend, although not fully at the time, but surely as they continued to abide in him and commit to embodying in practice what they saw and heard. They [the Apostles] started the Christ-centered church and shaped its practices from the beginning, from everything they had heard and seen Jesus do and teach.

A Balanced Approach

Looking at the great model, we can conclude that church, as the Body of Christ must be made up of right and evaluated teachings as well as embodied practices within a community. In this regard, pastors training must be made up of [take place in] both of these two factors in the right balance: continued learning and committed practicing within a covenant community. In order for this to happen, pastoral mentoring along with theological education must be part of the pastoral formation curriculum. The church walks on two feet, by the Word & Spirit. A balanced church keeps in stride (rhythm) of Word and the Spirit. My New Testament Professor Jeffery Weima, used to say, "if you only have Word you will dry up, if you only have Spirit you blow up." A balanced church must be built upon the Word and the Spirit.

Conclusion

It is said, that a close friend of Bonhoeffer came to visit him at Finkenwalde to see the progress of his "underground seminary" from Berlin, in Germany, during early days of WWII. The friend gave him the latest reports on what was happening in the city, and Hitler's plans. He asked Bonhoeffer, "with all the education and status, why he was wasting his life in such a task in this corner of the country?" The two friends walked over the hill nearby, reaching on the other side, Bonhoeffer showed his friend the war machines being built and prepared for war and said to his friend, "church must be more powerful than this!" (Michael Van Dyke, *Radical Integrity*). Church in the world, exists for Christ's mission, which shall prevail against every forces of sin and evil, even death itself. Amen!

हाम्रो पुस्तकालय

मैया नेपाल
लाइब्रेरियन RPS

एकदमै थोरै पुस्तकहरूको संकलनबाट सुरु भएको RPS पुस्तकालयमा हाल आएर करिव बाह्र हजार पुस्तकहरू छन् । यस पुस्तकालयको मुख्य उद्देश्य भनेको यस कलेजमा आएका विद्यार्थीहरूलाई उच्च स्तरको ज्ञान प्राप्तिका लागि सेवा दिनु हो । पुस्तकहरूको संख्या चाहना गरे जति नभए पनि यो पुस्तकालयबाट काठमाडौंका धेरैजसो बाइबल कलेजका विद्यार्थीहरूलाई पनि सहयोग मिलेको छ । हामीसँग भएका पुस्तकहरूको वर्गिकरण यस प्रकारको छ :

१. General Section - ८, ९७६
२. Reference Section - १,११५
३. Journal Section - १,०६६
४. E-Book Section - २००
५. Nepali Section - ३३९
६. Children Section - ३२६

RPS बाट दिक्षान्तित भएकाहरूका साथै अरु बाइबल कलेजका विद्यार्थीहरूको लागि पनि यो पुस्तकालय सधैं खुल्ला राखिएको छ । दिक्षान्तितहरू यस पुस्तकालयमा आउन मन पराउँछन् किनभने यो काठमाडौंमा रहेका सेमिनारीहरू मध्येको सबैभन्दा ठूलो र उत्कृष्ट पुस्तकालय हो । यो पुस्तकालयले स्थानिय पास्टर तथा अगुवाहरूलाई पनि सेवा उपलब्ध गराउने गरेको छ । सन् २०१९ देखि यो पुस्तकालय ओ.पी.सी. अर्थात् कम्प्युटरको माध्यमबाट चलि रहेको छ । यो माध्यमबाट पुस्तकालयको सदुपयोग गर्न एकदमै सजिलो छ; आफूलाई चाहिएको किताब छिटो भेटाउन सकिन्छ ।

सन् २०१८ देखि RPS ले M.Div. का कक्षाहरू सुरु गर्‍यो । त्यसको निम्ति गुणस्तरीय पुस्तकहरूको संख्या बढाउनु आवश्यक थियो । त्यही उद्देश्यलाई

पूरा गर्न विगत दुई वर्षमा लगभग दुई हजार नयाँ किताबहरू यस पुस्तकालयमा थप्ने काम भयो । तीमध्ये केही किताबहरू उपहारस्वरूप प्राप्त भएका थिए भने अरुचाहिँ खरिद गरिएको थियो । अबै गुणस्तरीय शिक्षा प्रदानका लागि धेरै किताबहरूको आवश्यकता छ । यो काम पूरा गर्न अब केही समय लाग्ने देखिन्छ । यस कार्यमा सहयोग गर्न चाहनुहुने महानुभावहरूलाई सदैव स्वागत छ ।

कोभिड-१९ को महामारीले गर्दा विभिन्न संघ-संस्थामा काम गर्नेहरू महिनौंसम्म घरमै थुनिएको अवस्था थियो तर RPS का कर्मचारीहरू श्यफ भभतप्लन द्वारा व्यस्त थिए । यस कलेजका प्रिन्सिपल डा. विरेन्द्र श्रेष्ठले चलाउने गर्नुभएको श्यफ भभतप्लन हरू धेरै नै लाभदायक थिए । जसले सबै कर्मचारीलाई कलेजको लागि योगदान दिई राख्न मद्दत पुऱ्यायो । यस कलेजमा कार्यरत सबैकर्मचारी, शिक्षक-शिक्षिका अनि समिति सदस्यहरू यस सेमिनारीमा पढ्न आउने हरेक विद्यार्थीको बौद्धिक वृद्धिका साथै सामाजिक अनि आत्मिक वृद्धिका निम्ति अत्यन्त संवेदनशील हुनुहुन्छ । समयअनुसार काम गर्ने मौका पाएकोमा मलाई पनि धेरै खुसी लागेको छ । विद्यार्थीहरूका निम्ति सेवा पुऱ्याउँदै गर्दा धेरै भाइबहिनीहरूको हृदय परिवर्तन भएर परमेश्वरको सेवामा समर्पित भएको देख्दा आफ्नो सेवाले सार्थकता पाएको अनुभव हुन्छ र मेरो हृदय हर्षले गद्गद् हुन्छ । अनि मेरो अन्तस्करणबाट अनायासै प्रस्फुटित हुन्छ, “हे प्रभु येशू, तपाईंलाई धेरै-धेरै धन्यवाद ।”

मेरो जिवनमा RPS को योगदान Contribution of RPS in My Life

रेम. लकिम राई
पाष्टर, Crossway Church, Lalitpur

सर्वप्रथम परमेश्वरलाई धन्यवाद भएको होस् RPS जस्तो एउटा स्तरिय बाइबल कलेजमा अध्ययन गर्ने अवसर जुटाइदिनुभएको लागि । सेवाकाईको निम्ति बाइबलीय शिक्षाको जग बसाल्न कलेजले मेरो जीवनमा ठूलो योगदान पुऱ्याएको छ । मैले बाइबल कलेज पढ्नुभन्दा पहिले र त्यसपछिको सेवाकाईमा धेरै नै फरक अनुभव गरेको छु । हुन त कति अग्रजहरूले सेवाकाई गर्नलाई बाइबल कलेज नै पढ्नुपर्छ भन्ने छैन भनेर सल्लाह पनि दिए । म अन्योलमा थिए । तर परमेश्वरले मलाई RPS मा पढ्ने ठोकाहरू खोलिएका छन् । मैले RPS मा २००६ देखि २००९ सम्म अध्ययन गरे । मेरो कलेजको अध्ययनपश्चात् क्रस-वे कम्प्युनिटी चर्चमा सेवा गर्दै आइरहेको छु । सेवाकाईको लागि नभइ नहुने आधारभूत शिक्षाहरू प्रदान गर्नमा महत्वपूर्ण योगदान गर्नुभएकोमा RPS का सम्पूर्ण गुरुजनहरूलाई म हृदयदेखि धन्यवाद टर्क्याउँछु ।

जुन दिन मैले बपतिस्मा लिएको थिए त्यसै दिनदेखि मैले पाएको शान्ति ममा नै सीमित नराखेर अरुलाई पनि सुनाउँछु भनेर मनमा सोचेको थिए । तर परमेश्वरको सेवा गर्ने जोस भए पनि होस भने थिएन । व्यक्तिगत रूपले गरेको बाइबल अध्ययनद्वारा जति जानेको थिए त्यसैको आधारमा सुसमाचार जोसको साथ सुनाउने गर्थे । एकपटक पहाडमा एकजना आफन्त पर्ने दाजु धेरै महिनादेखि सिकिस्त विरामी भएर म नै लागेको छ भन्ने खबर पाए । त्यो समयमा पहाडमा गाडी बाटो बनेको थिएन । कठिन यात्रा गर्दै दाजुको घरमा

पुगे । दाजु त विरामीले सुकेर हड्डी र छाला मात्रै हुनुभएको रहेछ । म उहाँको घर पुगेको समयदेखि नै प्रभु येशूले कसरी विरामीहरू निको पार्नुभयो भनेर बाइबलबाट सुसमाचार सुनाए । उहाँले येशूमा विश्वास गर्नुभयो । समय बित्दै जाँदा दाजु निको हुनुभयो र बपतिस्मा पनि लिनुभयो । प्रभुले प्रार्थना सुन्नुभयो ।

यसरी विरामी मानिसहरूको घर-घर गएर सुसमाचार सुनाउन म भन-भन जोसिए । तर कतिपल्ट भने मेरो प्रार्थनाको सुनुवाइ हुँदैन थियो । त्यसबेला म निरास हुन्थेँ । विरामीहरूको लागि उपवास बसेर गरेको प्रार्थनाले पनि कतिपय विरामीहरूलाई बचाउन सक्दैन थियो । मनमा शङ्का हुन्थ्यो । मैले पाप गरेर पो सुनाइ भएन कि या कुनै गल्ती गरेकी, किन यस्तो भयो होला भन्ने प्रश्नले मनमा सारै खुलदुली लागिरहन्थ्यो । बाइबल कलेजमा आएपछि गुरुजनहरूले रोग विरामीको जरा, यसको प्रवेश, अन्त्य इत्यादी विषयका बाइबलीय सिद्धान्तहरू सिकाउनुभयो । जब सेमिनारीमा आएपछि यी सिद्धान्तहरूका बारेमा सही ज्ञान भयो तब जोसमा होस थपिँदै गयो । आफूले जानेको सिकेको कुराहरूमा अभिज्ञान थप्ने अवसर प्राप्त भयो । परमेश्वरको उद्देश्यहरू बुझ्नेपछि शङ्काहरू बिस्तारै हट्दै गए ।

सुसमाचार कसरी सुनाउने तरिका पनि सिकेको थिइन । धेरैजसो सुसमाचार येशूले चङ्गाई गर्नुहुन्छ भन्ने मात्र हुन्थ्यो । RPS मा आएपछि गुरुजनहरूले धर्मशास्त्र सिकाउँदै जानुभएपछि थाहा भयो कि

परमेश्वरले मानिस सृष्टिगर्दा सिद्ध भए तापनि मानिसमा मृत्यु कसरी प्रवेश गर्‍यो ? त्यो मृत्युबाट छुटकारा दिन परमेश्वरले कस्तो बन्दोबस्त गर्नुभयो ? त्यो बन्दोबस्तबाट फेरी हामीले कहिल्यै पनि नमर्ने जीवन प्राप्त गर्नेछौं भन्ने कुरा स्पष्ट रूपमा थाहा भयो । मानवजातिको लागि परमेश्वरबाटको असल सुसमाचार त यो रहेछ । यसरी सुसमाचारलाई सही तरिकाले प्रस्तुत गर्न RPS ले पुर्‍याएको महत्वपूर्ण योगदानलाई म कहिल्यै भुल्न सकिदैन ।

कलेज आउनअघि वचन तयारीको लागि धेरै अध्ययन गर्ने बानी पनि थिएन । बाइबल बुझ्नलाई लेखिएका सहायक पुस्तकहरूको अध्ययन कहिल्यै गरेको थिएन । मेरो बानी त एकछिन बाइबल हेर्‍यो, हेरिसकेपछि मनमा जे आयो त्यही प्रचार गर्दथे । बाइबलका अप्ठ्यारो शब्दहरूको अर्थ बुझ्न शब्दकोष पढ्न, पदहरूको वास्तविक अर्थहरू बुझ्न टिप्पणीहरू हेर्न, अगाडि पछाडिका सन्दर्भलाई बुझ्न RPS मा

गुरुजनहरूले सिकाउनुभयो । बाइबललाई किन परमेश्वरको वचन भनिन्छ, बाइबल कसरी तयारी भयो र बाइबललाई कसरी उल्था गर्ने भन्ने RPS मा आएर नै सिकेको हो । बाइबलका पुस्तकहरू कसले, कसलाई, के उद्देश्यले लेखेको हो इत्यादि कुराहरू बुझेपछि हरेक किसिमका परिस्थितिहरूमा बाइबलका विभिन्न पुस्तकहरूको प्रयोग गर्न सजिलो हुन्छ । यी कुराहरू पनि गुरुजनहरूले रटान लगाइ लगाइ सिकाउनुभयो । यति मात्र हैन हरेक शुक्रबार प्राक्टिकल मिनिष्ट्रिमा पठाइन्थ्यो । यो क्रियाकलापले हप्ताभरी सिकेको ज्ञान व्यावहारिक रूपमा उतार्न सहायता मिल्‍यो । RPS ले ज्ञान मात्र हैन ज्ञानलाई व्यवहारमा उतार्ने अवसर पनि प्रदान गरिदियो । यसले आजको सेवाकाई गर्नमा धेरै टेवा पुगेको छ । यसरी सेवाकाईको जग परमेश्वरको वचनको शिक्षामा बसाल्न RPS ले पुराउनुभएको अतुलनीय योगदानको लागि हृदयदेखि आभार प्रकट गर्न चाहन्छु । धन्यवाद ।

हार्दिक बधाई तथा शुभकामना

परमेश्वरको खेतका खेताहरू तयार गर्ने काममा बाइबल स्कुल, कलेज तथा सेमिनारीहरूको भूमिका सदियौंदेखि अत्यन्त महत्वपूर्ण रहँदैआएको छ । नेपाल जस्तो परमेश्वरको वचनबाट सिँचित हुन नपाएको मुलुकको निम्ति त बाइबल अध्ययन गराउने संस्थाहरूको टड्कारो आवश्यकता छ । यसै आवश्यकतालाई मध्यनजर गरी परमेश्वरका सेवकहरूले नेपालमा विभिन्न प्रकारका बाइबल तालिम केन्द्र तथा बाइबल कलेजहरू स्थापना गरी परमेश्वरका कामदारहरू तयार गर्ने काम गरिरहनुभएको छ । सन् २००० मा स्थापना भएको RPS तीमध्ये एउटा हो । यस चर्क सेमिनारीले विगत बिस वर्षदेखि अनवरत सेवा गरी खीष्टका सयौं सेवकसेविकाहरू तयार गरिसकेको सर्वविदितै छ । हाल ती सेवकसेविकाहरू आफ्नो कार्य-क्षेत्रमा रही परमेश्वरको निम्ति आत्मिक फल फलाउने काममा व्यस्त हुनुहुन्छ । परमेश्वरको अनुग्रहमा नै RPS ले आफ्नो कार्यमा सफलता पाएको कुरालाई स्वीकार गर्दै उहाँप्रति कृतज्ञता प्रकट गर्न विसौं वार्षिक उत्सव मनाउन लागिहनुभएका यस संस्थाका कार्यसमिति सदस्य, कर्मचारी, शिक्षक-शिक्षिकासहित वर्तमान तथा भूतपूर्व विद्यार्थीहरू सबैप्रति म र मेरो संस्था स्कृप्चर यूनियन, नेपाल (Scripture Union Nepal) को तर्फबाट हार्दिक बधाई तथा शुभकामना व्यक्त गर्न चाहन्छु, साथै उहाँहरूको उत्तरोत्तर प्रगतिको निम्ति परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्दछु । परमेश्वरले चर्क सँग सम्बन्धित सम्पूर्ण महानुभावहरूलाई प्रशस्त आशिष् दिनुभएको होस् । धन्यवाद ।

खीष्टको सेवामा,
ध्रुव नेपाल
राष्ट्रिय निर्देशक, स्कृप्चर यूनियन नेपाल

RPS को घुम्टिहरू घुम्दै अघि बढेँ

पा. चेतन बज्राचार्य
पाष्टर, स्वागत मण्डली, बनस्थली, काठमाडौं

हाल म काठमाडौंको बनस्थली मार्गमा अवस्थित स्वागत मण्डलीमा पास्टरीय सेवकाई गर्दैछु । सो मण्डलीमा पास्टरीय सेवकाई गर्दै आएको लगभग आठ वर्ष बितिसकेको छ । मेरी पत्नी प्रशंसा बज्राचार्यले पनि मलाई सेवकाईमा सहायता पुऱ्याउँदै आएको छिन् ।

मेरो शैक्षिक योग्यताको विषयमा भन्नुपर्दा, EPTS/RPS को B.Th. तालिम पूरा गरिसकेपछि, मसँग छात्रा गरेका मेरा कतिपय मित्रहरूले तत्काल नै M.Div. गर्न मलाई पनि आग्रह गर्दै थिए । तर म ज्ञान र डिग्री मात्र थुपार्न चाहन्थे । त्यसैले मैले तालिममा सिकेका कुराहरूलाई ज्ञानमा मात्र सीमित नराखी त्यसलाई अभ्यास गरेर अनुभवमा परिणत गर्न केही वर्ष सेवकाईमा नै समय बिताएँ । त्यस पश्चात् सन् २०१२ मा नेतृत्व र सेवकाईको लागि आवश्यक भएको हुँदा मैले DAI को M.A. in Organizational Leadership तालिम लिए र सो पूरा गरेँ ।

EPTS/RPS को पहिलो विद्यार्थीको रूपमा तालिम सुरु गरेको बीस वर्ष अघिका दिनलाई सम्झँदै इमान्दारिताका साथ भन्नुपर्दा, त्यो समय तालिम लिँदा मैले इसाई विश्वासलाई अपनाएको वर्ष दिन पनि बितिसकेको थिएन । बाइबल पनि खासै पढेको थिइन । त्यसमाथि अंग्रेजी भाषामा ईश्वरशास्त्र सम्बन्धी सैद्धान्तिक कुराहरू सिक्दा मेरो हालत कस्तो भएको थियो होला भनी तपाईंहरू सहजै अनुमान लगाउन सक्नुहुन्छ । मैले केही पनि बुझिरहेको थिइन । मलाई एक किसिमले लाजको अनुभूति भइरहेको थियो । समय बित्दै जाँदा, व्यक्तिगत रूपमा बाइबल पढ्दै गएँ, सिकाइएका कुराहरू बुझ्दै गएँ, फन सिक्ने तृष्णा बढ्दै गयो ।

तालिम सुरु भएको लगभग एक वर्ष पश्चात् विभिन्न कारणवश तालिम नै रोकिने जस्तो अवस्थामा पनि सृजना भएको थियो । तर हामी विद्यार्थीहरूले तालिम आयोजकहरूलाई जसरी पनि तालिमलाई निरन्तरता दिनैपर्छ भनी दबाव दियौं । किनकि दक्ष परमेश्वरका दास र दासीहरूबाट हामीले हाम्रो आत्मिकी जीवन र सेवकाईको लागि ज्यादै लाभदायक कुराहरू सिक्किरहेका थियौं । र हामीमध्ये धेरैजसोले जसरी पनि यो तालिम पूरा गरेरै छोड्ने अडान लिएका थियौं । खुशीको कुरा तालिम फेरि अगाडि बढ्यो, र हामी दीक्षान्तित पनि भयौं ।

एउटा रोचक कुरा थप्न चाहन्छु । तालिमको समयावधिभरि विभिन्न कारणवश लगभग तीन पल्ट हाम्रो सेमिनारीको नाम परिवर्तन भएको थियो । र हामी दीक्षान्तित हुँदा यसको नाम Evangelical Presbyterian Theological Seminary थियो । साथै हाम्रो तालिम हुने स्थानहरू पनि तीनपल्टसम्म सरेको थियो । सुरुको स्थान पुलचोक (हालको सुमेरु अस्पतालभन्दा केही कदम पर), सातदोबाटो र दीक्षान्तित हुँदा बागडोल ।

मलाई लाग्छ कि कलस्सी २७ पदमा प्रेरित पावलले लेख्नु भएजस्तै बाइबलीय सिद्धान्तको जगविना साँचो आत्मिकी जीवन निर्माण हुन सक्दैन । साथै परमेश्वरलाई बाइबलीय आधारमा नबुझी आफ्नै विचार, कल्पना र प्रयासमा बुझ्न खोज्नु भनेको ठूलो भूल हो । तसर्थ म यो भन्न चाहन्छु कि, म जो भर्खरको विश्वासी थिएँ, मलाई यही तालिमले परमेश्वरलाई बाइबलअनुसार बुझ्न र साँचो आत्मिकी जीवन निर्माण गर्न सहायता पुऱ्याएको थियो । साँचो अर्थमा भन्नुपर्दा मेरो निम्ति सम्पूर्ण तालिमका समयावधिहरू नै प्रेरणादायक थिए । साथै आजसम्म पनि त्यही तालिमले मलाई सेवकाई गर्न सशक्त रूपमा सहायता पुऱ्याउँदै आएको छ । धन्यवाद !

Memors

Name: **Binod Magar**
Hattiban Church, Program Coordinator, Nepal
Mission Commission (NMC), Nepal

In February 2014 A.D., I enrolled at RPS as Dr. Kim David, choir director of Nepal Miriam Choir, encouraged me to study Church Music course. Along with two friends, I were the very first batch to undertake this course. Seminary life was a whole new set of lifestyle for me. It was a tough time for me to follow the schedules from morning devotion to study hours till night because I did not have prior experience with such a lifestyle and hostel life as well. But, it gradually became a habit. Attending classes, doing the group works, worship chapels, completing assignments before the due date, spiritual life retreats, sports time, social hours, manual duty, community works, and field ministry were part and parcel of our seminary life. I actively involved in all activities. It seems just yesterday of joining RPS and struggling to walk along with the schedules, but I have already overcome it. I thank the faculties, teachers and staff of our seminary because, with their help, I could complete my studies.

After my graduation, I had the privilege to serve the Church Music Department of RPS. For this, I am grateful as it has helped me to develop my talents, and leadership skills to be a faithful servant and steward of my knowledge and skills for the glory of our Almighty God.

Serving as a relief volunteer for two months during the post-earthquake period is one of my sweetest memories. Along with me, other

students have also served as relief volunteers in many affected districts of Nepal. It was a blessed time to learn many things regarding relief works and volunteer services.

In November 2016, Ekta Sangeetik Pariwar and NCCEF jointly organized Group Carol Singing Competition. We participated in and won the reward. The preparations, rehearsals, performances as well as winning the title were the sweetest memories of mine. Our regular choir practice significantly contributed to winning the competition. For this, we got appreciation from the organizers, the participants, and the audiences. It was a blissful moment that still encourages me to move forward.

Rev. Dr. Arbin Pokharel's vision, commitment to the body of Christ, the way of his encouragement, his leadership, teaching, and preaches styles have inspired me and imprint a lasting impression on me.

I love all the places in college. My favorite places were class, library, computer lab, kitchen, chapel, cottage, hostel, playground, and garden. All of these places have impacted my life and taught me many lessons to shape me in different manners. So, it is hard for me to choose one. Apart from this, I missed classes, discussions, group works, worship chapel, spiritual life retreats, study hours, field ministry and hang out with friends.

Now I see/understand the Church, Christianity, and the Christian life in a better way. I mainly used to involve in the ministry of the church as a youth and worship leader. Also, I used to preach in Saturday's service and house meetings, yet, I had lots of grudges and complaints about my local church and the leaders. Still, in His Grace and Mercy, God led me to RPS for training. I spent my life's most auspicious years here. I learned several things. Frequently, I boasted about my ministry experiences, but as time went on, I discovered that it was my ego/pride. Finally, I have come to know that I have learned anything yet. The classes of Doctrines, Homiletics, Church Management, Reformed Worldview, Church History, Pastoral care, and counseling impacted me a lot and helped to remove my preconceptions, grudges, bitterness and ego. Since my graduation in 2017 A.D., I am regularly serving my local church faithfully and thankfully.

I am carrying out the given responsibilities with a renewed mind and heart to reform the local church by God's grace. Furthermore, the teachings of RPS have also help me to carry out my current working place and enlarge my tent allowing me fruitfully into a different sector.

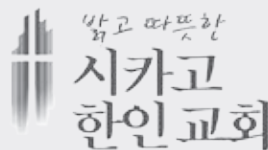
Dear brothers and sisters, you are in good hands and one of the best seminaries in Nepal. It is the best place you have been where you are being prepared for God's service. Always be thankful to God and ask for His guidance, wisdom, and knowledge for your life. You will be busy in the seminary but make sure to invest your time wisely. Never see the rules and regulations of the seminary as a heavy burden; they are all there to shape us. Be faithful and respect others around you at the seminary. Do not hesitate to correct yourself and to accept your weaknesses and failures. As they are the way of refinement towards ministry.

I want to express my **congratulations for the 20th anniversary of RPS**

I know God knows all your effort and prayers for the school. I also have every hope that RPS will continue to play it great part for the kingdom of God. I will keep my prayer that the school would prosper as it produces kingdom workers and I know God will receive the all the glory. On behalf of the members of Korean Church of Chicago, once again congratulations on the 20th anniversary. Thank you and may God bless you all.

**Rev. Park Shin Yong,
Korean Church of Chicago**

RPS, एक घर

केशर सुनुवार

जब मैले RPS मा पाइला टेकेँ, मेरा आदरणीय गुरु, गुरुआमाहरूले भन्नु भयो “RPS तिम्रो घर हो” । साँच्चै हुनु पनि हो, RPS एउटा असल अनि सभ्य घर भन्दा केही कम थिएन जहाँ, बुबा आमाको रूपमा एकदमै माया गर्नुहुने, गुरुबा, गुरुआमाहरू, दाजुभाई दिदीबहिनीहरूको रूपमा अति असाध्यै मिलनसार साथीसङ्गीहरूले भरिएको थियो । समग्रमा भन्नु पर्दा RPS मा मैले संयुक्त परिवार पाएको थिएँ । मैले भुल्नै नसक्ने RPS का ती अविस्मरणीय पलहरू भनेको त्यहाँ हुँदा कहिल्यै एकलोपनको महसुस भएन । मनमा दुःख पिडा हुँदा हरक्षण उत्साह र हौसला अनि प्रार्थना गरिदिने आदरणीय गुरुबा, गुरुआमा अनि साथीसङ्गीहरू साथमा हुनुहुन्थ्यो । यहाँसम्म कि मैले स्वयम् गल्ली गर्दा पनि सम्झाई बुझाई सही दिशातिर डोर्‍याउने असल परिवार पाएको थिएँ ।

RPS को पारिवारिक जीवनलाई हाल पछाडि फर्केर हेर्दा दीक्षान्त भई जाने सबै विद्यार्थीहरू मलाई लागेको छ कि तिनीहरू सबै चेलीको रूपमा जन्मलिएका जस्तो, जहाँ एउटी चेली एउटा घरमा जन्म लिन्छिन तर पछि बढ्दै गएपछि पराई घर गएर पराईकै संस्कृति, घर व्यवहार ईत्यादि सम्हाल्नु पर्छ । हुन सक्छ ती चेलीले पराई घरमा गएर विभिन्न अफयारो परिस्थिति भएर जानुपर्छ । त्यस्तै हुन ती RPS बाट दिक्षान्त भई जाने विद्यार्थीहरू । जहाँ उनीहरू पनि RPS लाई छोडेर गएपछि अनेकौँ प्रकारका संघर्षहरू, लडाईहरू लड्नु पर्छ । यसर्थ RPS एउटा यस्तो घर हो जहाँ एउटी

चेली पराई घर जानुभन्दा अगाडि बढ्ने, पढ्ने र हुर्कने गर्छिन् । मेरो घर RPS को मैले सम्झिरहने क्षण भनेको गुरुबा, गुरुआमा र साथीभाईहरूको साथ र सहयोग हो र उहाँहरूले दिनुभएको आत्मिकी अनुशासन अनि वाइबलिय ज्ञान हो, जसले गर्दा अहिलेको समयमा मलाई मेरो मण्डलीमा मात्र नभएर विभिन्न ठाउँमा वाइबलिय शिक्षा सिकाउन पाउनुको साथै असल खबर बताउनमा सहायता भएको छ । अन्तमा म भन्दछु, हाल RPS मा अध्ययन गर्दै हुनुहुने मेरा प्रिय दाजुभाई दिदी बहिनीहरूलाई RPS मा जति सक्नुहुन्छ, मेहनत गर्नुहोस्, गुरुबा, गुरुआमाले भनेको मान्नुहोस् । तपाईहरू अहिले भर्खर नारिएको बर भै हुनुहुन्छ । थाहा छ, तपाईहरूलाई एउटा भरखर नारिएको बरले जानि नजानी नारिएको हलोलोलाई तान्छ, त्यो बर जति धेरै पिडा सहेर नारिन सिक्छ र उ पछि गएर कयौँ बारी र खेत जोतेर मालिकलाई धेरै भन्दा धेरै फाईदा दिन्छ । त्यसै गरी हाल तपाईहरू पनि भर्खरको बर हुनुहुन्छ । विभिन्न प्रकारका दुःख, कष्ट सही नारिन सिक्नुहोस् । पछि गएर तपाईले पनि सारा ब्रहमाण्डका मालिकलाई महिमा दिन सक्नु हुनेछ । उहाँको राज्य विस्तार गर्न सक्नु हुनेछ । आमेन ।

अन्तमा म भन्दछु, अहिले RPS मा हुनुहुनेको लागि RPS घर हो भने दिक्षान्त हुनेहरूको लागि RPS माईती घर हो ।

तिता मिठा र अविश्वरणीय पलहरू

रुथ मुखिया
Good Friends Nepal

याद छ मलाई त्यो दिन, भोला बोकी छिरेको त्यो प्रांगणमा, विद्यार्थी भनिने एउटा नाम लिएर, कति उत्साहित थियौं हामी सबै, नयाँ कलेज अनि नयाँ साथीहरूको साथ । त्यो हाम्रो प्रवेश यति आकर्षक र आनन्दमय थियो कि लाग्थ्यो हाम्रो चार वर्ष यतिकै बित्ने होला । आरनको फलाम भैँ नयाँ जोस र धेरै कुरा सिकेर सेवा गर्छु भन्ने उत्सुकता बोकेर आएका हामी सात दिनसम्मको orientation पश्चात गलेको मांशपेशी अबै ताजा नै छ, जस्तो लाग्छ मलाई । सम्झना गर्छु म कलेजका पहिलो वर्ष, कति कठिन थियो । सरकारी विद्यालय पढेर आएको म, अंग्रेजी त पटकै नआउने, फाटफुट बोल्ल खोजे पनि चिरचिर पसिनामा रातो अनुहारको अनुभूति अबै ताजा छ । बिहान भाले डाकको पहिलो पहरमा चिसो सरेटोको स्पर्शलाई चिरफार गर्दै हातमा बाइबल बोकेर डिभोशन गर्दथ्यो । समय सिमा एकदमै साधुरो भएको हुँदा बिहानीको खाजासम्म खान पुग्न मुस्किल थियो । कलेजमा आफ्नै निती नियम होस्टेलमा फेरि आफ्नै नियम, सबै तिरको रुपरेखामा हिँडन कठिन थियो । कति साथीहरू त आफ्ना भोला बोकेर आधा बाटो मै फर्केको पिडा याद छ मलाई । मलाई पनि कति पल्ट त्यो विचार नआएको त होइन, तर आँट गरेर अगाडि बढ्ने अठोटलाई हराउन भने दिइन मैले । समय बित्दै थियो, दोस्रो वर्षको दौडानमा हो जस्तो लाग्छ पढ्ने र भाषाको क्षेत्रमा अलिकति भए पनि विकास गरे जस्तो लाग्थ्यो तर पनि कति पटक अन्य कुराहरूको कारण कता कता

मुस्किल नै लागि रहन्थियो । पढाई, सम्बन्ध, आत्मिक जीवन, सेवा, शारीरिक व्यायामदेखि अरु क्षेत्रलाई सन्तुलित राख्ने कुरा एउटा साधारण विद्यार्थीलाई सजिलो कुरा थिएन । वर्षे पिच्छे आउने नयाँ साथीहरूको आगमनले कता कता असहजतालाई पनि अनुभूती नगरेको चाहि होइन मैले जसकारण कति पटक साथीभाइसँगको सम्बन्ध पनि चिरा परे जस्ता हुने । सायद फरक भुगोलको फरक परिवारिक संरचनाबाट आएका हामी एकअर्कालाई सहन कठिन भएको कारणले पनि हुन सक्छ । तर पनि त्यस्तो घडीमा साथ सहयोग, सल्लाह र उत्साह प्रदानको लागि राखिएको समुह जस्तै Advisory Group / Mentor-Mentee भनिने क्षेत्र एकदमै मन पर्छ मलाई, जहाँ प्रार्थना, सल्लाह दिनुका साथै कसैले आफ्नो कुरा राख्न र भन्न सकिन्थ्यो र कसैले सुनिदिनुहुन्थ्यो । यति मात्र नभएर म निराश भएको बेला पुस्तकालयमा कथाहरू पढ्न मन पराउँथे । कति पटक कलेजले गर्ने गतिविधी र क्रियाकलापले पनि ताजापन पाएको महशुस छ मलाई । म खाली समयहरूमा, लेख, कविताहरू लेख्ने, साथै कथा र जिवनीहरू पढ्न रुचाउछु जसकारण आफुलाई ताजापन अनुभव हुने गर्दथ्यो । कहिले काँही किचनमा त कहिले कलेजका विभिन्न क्षेत्रहरूमा सघाउने समेत मौका मिल्थ्यो । यस्ता साना तिना जिम्मेवारी कलेजले दिएर सहकार्य गर्न मौका दिने गरेको हुनाले, समय अनुकुल संगै कलेजले दिने साना साना जिम्मेवारीका कामले पनि मलाई जिम्मेवारी बोध गराएको थियो । फलस्वरूप

आज मलाई जुनसुकै जिम्मेवारी देखि पनि डर लाग्दैन ।

शुक्रबारको संगती पछि, सेवा क्षेत्रमा जाने कुरा मैले विर्सन नसक्ने एउटा भाग हो, जुन कुराले सेवामा जाँदैछु भन्ने कुराले भन् उर्जाशील बनाएको जस्तो लाग्थ्यो मलाई । कलेजले दिने शैक्षिक क्षेत्र त छुदैनै छ तर वास्तविक जीवनमा प्रयोग गरि सिकाउने विधी अत्यन्तै राम्रो लाग्छ । जसले एउटा आकार निर्धारण गरि एउटा भाडो तयार पारेर दिन्छ । जुन भाडोको रुपमा आज म पनि एक छु जस्ता लाग्छ ।

चार वर्षको आवधीमा RPS कलेजले दिएको आकार मेरो लागि आशिषको कुरा बनेको छ । जहाँ मैले तिता मिठा, गाढो सजिलो जे जति सिके, जुन कुराले एउटा सुन्दर आकारको भाडो बनाएको छ । जब मैले कुनै काममा सफलता पाउँछु, फर्केर त्यहि सम्झन्छु जहाँ मलाई प्रशिक्षण, कडा मेहनतका साथ तालिम दिएर आजको कामको लागि तयार पारियो । साना जिम्मेवारीले ठुलो काम गर्न सिकायो । आज म Good Friends Nepal भनिने संस्थामा परियोजना व्यवस्थापनमा सहायता गर्ने काम गर्छु जसद्वारा समाजिक कार्य गरि सुसमाचारको काममा सहायता गर्दै आएको छ । यसैगरि Himalayam Leadership Center मा एक Child Department Coordinator को

रुपमा रहेर बाल बालिकाको विचमा सेवा गरिरहेको छु । यति मात्र नभएर मण्डलीमा सहायता गर्नुका साथै RPS बाटोको शिक्षाले म आफैको आत्मिक जीवन र बौद्धिक विकास भएको महशुस मलाई भएको छ ।

RPS एउटा यस्तो ठाँउ हो जहाँ जीवनमा आइ पर्ने हरेका पललाई अनुभव गर्ने मौका पाइदो रहेछ । साथीहरू दाजु दिदीहरू, र भाइबहिनीहरू यहाँको वातावरणलाई अनुभव गरेर जाने हरेक जनाले केही न केही कुरालाई लिएर पक्कै जानु भएको छ । कुनै आकार पाउनु भएको छ । त्यो आकारलाई बेकार भएर जान नदिनुहोस् । जती पनि हाल अध्ययन गर्दै हुनुहुनेहरूलाई यहि उत्साह छ कि यो तपाईंहरूको एउटा अत्यन्तै अविस्मरणीय समय हो । यहाँको कठिन कुरालाई मात्र नभइकन पछि प्राप्त हुने स्वादलाई सम्झना गर्दै भरपुर आफ्नो समयको सदुपयोग गर्नुहोस् । र उत्कृष्ट आकाररूपी भाडो बनेर जानुहोस् ।

लुकेर रहेको खुबीलाई प्रस्फुटन गर्नुका साथै मरेको ज्ञानलाई पुर्ण जिवतताको रुपमा सृजित गरि, बन्द मष्तिस्कलाई ढकढकाई व्युत्क्रान्त हुने, एक सिपाहीलाई जस्तै पूर्ण बनाई तालिम दिनुहुने, RPS परिवार एक प्रेरणाको स्रोत र गर्व गर्ने कारण बनेको एउटा मेरो घर हो ।

RPS का रमाइला पलहरू

सन्तोष सतिवडा

RPS मा बिहानको प्रार्थना पश्चात् ८ बजे देखि १ बजे सम्म विभिन्न कक्षाहरू हुन्थ्यो । पढ्ने सिक्ने कुराहरू धेरै थिए । अंग्रेजी सिक्नु अलिक महत्वपूर्ण थियो किनकि पढाई अंग्रेजीमा र पुस्तकालयमा किताबहरू पनि अंग्रेजी भाषामा नै धेरै थिए । फुटबल, भलिबल, टेवल टेनिस खेल पाउँदा साँढै रमाइलो लाग्दथ्यो । हप्ताभरि एउटै समय तालिम भईन्थ्यो । शनिवार मण्डली जाँदा अलि स्वतन्त्र भएको महशुस हुन्थ्यो ।

बिहानीको खाजा बनाउने जिम्मा विद्यार्थीहरूको थियो । RPS मा आएर खाना र रोटी पकाउन सिकें । बिहानी ५ बजे प्रार्थना गर्न उठ्नु फलामको चिउरा चपा भनेर दिए जत्तिकै लाग्दथ्यो । तर पनि नियम पालना गर्ने पर्ने । जसो तसो गरिन्थ्यो । पछि आएर त आदत पो भएछ ! त्यतिबेलाको नियमले अहिले सहज भएको छ । हप्ताको एक दिन बुधवार मांशाहारी भोजन ग्रहण गर्न पाईन्थ्यो । खाना खानु अघि प्रार्थना गर्न आँखा चिम्लेँदा मासु नै गायब हुन्थ्यो । अंग्रेजीमा यसलाई फ्रेण्डसिप भन्छन क्यारे, हो त्यो चाहिँ साँढै राम्रो थियो ।

RPS मा भेटेका शिक्षक जनहरू-पास्टरहरू सबैको योगदान रहेको छ । तर रेभ. याकुब किम को अलि विशेष रह्यो । उहाँको सरलता, नम्रता र वचन प्रचार गर्ने शैली र सिकाउने शैली असाध्य मिठो लाग्दथ्यो । RPS को दर्शन शायद त्यति बेला लिखित रुपमा छापिन तयारी हुँदै थियो होला । उहाँले “restoring creation” मा वचन दिनुभएको थियो । मलाई खुब सान्तवना मिल्यो । परमेश्वरको उद्धारको योजना भित्र म पनि एक अंश वा बिन्दु हुँ भन्ने कुराको महशुस भएको थियो भने ख्रीष्टिय विश्वासलाई अलि फराकिलो थियोलोजिकल सन्दर्भमा राख्न पनि सिकें । हामीले त खाली बाइबल सिरानी मुनि राखेर सुत्न जानेको थियौँ । सुत्र, रहस्य, आत्मा, सपना, नैतिकवाद र स्वयं धर्मवाद मात्र जानेको । उहाँको त्यो वचनले त मलाई स्याल्यकै बनायो । उहाँलाई धन्यवाद ।

उतिबेला, त्यस्तो सुविधाहरू थिएनन् । पढाई, खेलकुद र मण्डलीहरू मात्र थिए । भलिबल खेल, र दौडन मलपोखरी खुबै गईन्थ्यो र रेभ. याकुब किमले अध्ययन कोठामा बुथ जस्तो एकलै एकलै बसेर अध्ययन गर्ने ठाउँ तयार पारिदिनुभएको थियो । घरमा त्यस्तो ठाउँमा बसेर कहिल्यै पढ्न पाको थिएन । हामी त बारीको कान्ला, टौवा, धन्सारमा बसेर पढेको, त्यहाँ बसेर पढ्दा त अर्कै अनुभूति हुन्थ्यो । त्यसैले म प्राय त्यहि अध्ययन कोठामा हुन्थेँ । जाडोमा महिनामा साथीहरूले तँ एकलैलाई के हिटर चाड्यो भनेर लगिदिन्थे । तैपनि रमाइलो हुन्थ्यो ।

मलपोखरीमा गएर खेलकुदमा भाग लिएको, अन्तर वाइवल कलेजको खेलकुदहरू, र साथी साथी मिलेर सँगै अध्ययन गरेको र विशेष बुधवारको दिन चाहिँ यसो सम्झनामा आईरहन्छ ।

RPS को शिक्षा त राम्रो थियो । तर हामी अब अंग्रेजी आयो कि दाँतबाट पसिना छुट्नेहरू भएर होला । अलि भेट पाउन मुस्किल थियो । तथापि, वाइवल अध्ययन गर्न चाहिँ RPS ले सिकाए कै हो । थियोलोजियनहरूको नामहरू पनि सुन्ने अवसर पाईयो । मण्डलीलाई प्रेम गर्न पनि सिकें । हामी त गाउँमा हप्ताको एक दिन मण्डली जान्थ्यौँ । अरु दिन वाइवल पनि खोपाहरूमा राख्ने । के को प्रार्थना, के को संगती ? खाली बिसंगती तिर ध्यान जान्थ्यो । तर RPS मा आएपछि, वाइवल खोपा र सिरानीबाट निस्किएर हातमा, टेवलमा बस्न थाल्यो र मैले मण्डलीलाई प्रेम गर्न थालें ।

RPS मा पढ्दै गरेका भाईबहिनीहरूलाई मेरो सुझाव यो छ कि आफ्नो भाषामा सजिलै उपलब्ध भएको वाइवल राम्रो सँग अध्ययन गर्नुहोस् किनकी सबै थियोलोजिहरू माथि वचन नै अधिकार हो । डा. डेभिड पावलले भने जस्तै, “थियोलोजिलाई नै जीवनको उद्देश्य नबनाउनुहोस् ।” हाम्रो उद्देश्य त ख्रीष्ट हुनुहुन्छ तर थियोलोजि ख्रीष्टलाई जान्ने बुझ्ने माध्यम हुनसक्छ । तपाईंको उद्देश्य के होईन अब को हो ? भनेर सोध्नुहोस् । धन्यवाद ।

अभिप्रेरणाको संगालो RPS

सबैजनालाई जयमसिह ।

म टेक बरामु हुँ । मेरो जन्म स्थल गोरखा जिल्लाको थुमी हो । अहिले म तनहुँ जिल्लामा पर्ने आबुखैरेनीको विनय चर्चमा सेवाकाई गर्दै छु, जहाँ ११ वर्षसम्म संस्थापक अगुवा र छ वर्षदेखि अभिषिक्त पाष्टरको रूपमा सेवा गरिरहेको छु ।

मैले बाल्यकाल देखि नै चर्च जाने मौका पाएँ । किनकि मेरो जन्म भएको लगत्तै मेरो बाबा बिरामी हुनुभयो । अनेक उपाय गर्दा पनि उहाँलाई निको नहुदा अन्तिम बिकल्पको रूपमा चर्चमा लगियो । परमेश्वरले मण्डलीको प्रार्थना सुन्नुभयो र उहाँ निको हुनुभो । त्यसपछि मलाई परमेश्वरको सेवाको लागि परमेश्वरमा मेरो आमाबुवाले समर्पण गर्नुभयो । म जीवनभरि परमेश्वरकै सेवा गर्नेछु भनी उहाँहरूले परमेश्वरसँग प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो ।

ईस्वी सम्वत २००२ मैले SLC सम्मको अध्ययन सिध्याएर त्यही वर्ष नै मेरो आमाबुवाले मलाई बाइबल अध्ययनको लागि EPTS (हालको RPS) पठाइदिनुभयो । त्यहाँ मैले २००५ सम्म अध्ययन गरे । अध्ययनको क्रममा मेरो जीवनमा विभिन्न प्रकारका उत्तार चढावहरू आए, यति सम्म कि म पढाई छोड्ने अवस्थामा पनि पुगे । तर निरन्तर उत्साह दिएर अध्ययन सफल गराउन सहायता गर्नुहुने बेन्जामिन सरलाई धन्यवाद भन्छु र बाइबल स्कूल पढनलाई अवसर मिलाइदिनुहुने रेभ. याकुब किम लाई पनि धन्यवाद भन्न चाहन्छु । त्यसैगरि आफ्नो समय, अनुभव र ज्ञान दिनुहुने सम्पूर्ण गुरुवर्गलाई पनि धन्यवाद दिदछु ।

EPTS शुरु गर्नुको एउटै लक्ष्य नेपालमा सेवाकाईको लागि कारिन्दाहरू निर्माण होस भन्ने हो, त्यसैको लागि हाम्रो Rev. याकुब किम सरले आफ्नो जीवन र समय नेपालमा लगानी गर्नु भयो । EPTS मा अध्ययन गर्दा नै दर्शनको रूपमा आफु जुन ठाउँबाट आएको त्यहि ठाउँमा चर्च स्थापना गर्ने भनेर देखि सकेको थिएँ । चर्च स्थापना गर्दै हराएकाहरूकोमा पुग्नुपर्छ भन्ने त्यो बोलावटमा निश्चयता मैले EPTS बाट

Tek Baram
Pastor, Binay Church

पाएको हुँ । त्यहाँको अध्ययन सकेपछि, internship को लागि सतुङ्गलमा भएको PCN (Presbyterian Church in Nepal) को एउटा भुन्डमा एक वर्ष सेवा गरे र त्यसपछि काठमाडौं, नारायणगढ जस्तो ठुलो शहरमा चर्च स्थापनाको लागि जाने हो भने पूर्ण सहयोग गछौं भन्नेहरू हुनुहुन्थ्यो । तर मलाई पहिला नै पक्का निश्चयता थियो कि म जुन ठाउँबाट आए, सुविधाको हिसाबले कम र कसैले सहयोग नगरे पनि जसले मलाई यो ठाउँको लागि बोलावट दिनुभो उहाँले नै सबै प्रबन्ध जुटाउनु हुन्छ । त्यसपछि २००६ मा म फर्केर आबुखैरेनी आएँ । एउटा चर्चमा ३ वर्ष स्वयमसेवकको रूपमा काम गरे र त्यो ठाउँ मेरो लागि चर्च स्थापनाको लागि सिक्ने ठाउँ भयो । २००९ मेरो लागि चर्च स्थापना गर्ने ठिक समय रहेछ, परमेश्वरले मन दिनुभो र आबुखैरेनीमा एउटा सानो संगती शुरु भयो । पछि चर्चको रूपमा स्थापित हुदै गयो । चर्च स्वपालक हुनुपर्छ अनि बलियो हुन्छ र मिशनको काम पनि गर्नुपर्छ भनी म हुर्केको चर्चबाट सिकेको थिए । उहाँहरूको प्रार्थना र सरसल्लाहमा निरन्तर मलाई सेवाकाईमा अगाडि बढाउने मेरो बुबा र एक जना आत्मिक mentor पा. मोशा तामाङ हुनुहुन्छ । त्यसपछि बेन्जामिन सर पनि हुनुहुन्छ, जसले मेरो लागि निरन्तर प्रार्थना र चर्च भवन बनाउनको लागि सहयोगी जुटाइदिनुभयो । प्रभुको अनुग्रहमा चर्च वृद्धि हुदै गयो र चर्चले पाष्टरलाई पालनु पर्छ भन्ने मान्यतामा अगाडि बढ्दै गयो । यसमा परमेश्वरले आशिष दिदै जानु भयो । अहिले ११ वर्षको अन्तरालमा हाम्रो छ वटा भुन्ड सहित ६ वटा चर्चको मुख्य पाष्टरको रूपमा सेवाकाई गरिराखेको छु । पूर्ण कालिन सेवाकाईमा चर्चले नै पालेको पाष्टर भएर मिशनको काममा लाग्दै मलाई मुक्ति दिने मेरो प्रभुको सेवा गरिराखेको छु ।

RPS प्रति मेरो दुई शब्दः धन्यवाद र शुभकामना

पा. बाबु राम हिंगमांग
ईममानुएल, सातदोबाटो, ललितपुर

मेरो नाम बाबुराम हिंगमांग । मेरो जन्म धनकुटामा भएको थियो । मैले २०३२ सालमा सुसमाचार सुनेर परमेश्वरमा विश्वास गरे । २०५५ सालदेखि इममानुएल चर्चमा पाष्टरीय सेवकाई गर्दैछु । सेवकाईको दौरान देशका विभिन्न क्षेत्रमा ५९ चर्चहरू स्थापना गरिएको आकडा छ । हाल सातदोबाटो स्थित इममानुएल चर्च मेरो कार्यथलो रहेको छ ।

तिता मिठा सन्दर्भ उल्लेख गर्न यति नै कुराले पर्याप्त नहोला । मेरो सेवकाईको श्रोत EPTS हालको रिफर्मड र प्रेस्बटेरियन सेमिनारी (RPS) रहेको छ । हाम्रो पालामा यहाँ साँझको समयमा पढाई हुन्थ्यो । पा. किम र पा. फाल्गुन सुनुवार को सक्रियतामा यो कलेजको सुरुवात भएको मेरो जानकारी छ ।

सातै संकष्ट र श्रोतको अभावको वावजुद यो कलेजले मेरो जीवनमा ठूलो योगदान र लगानी गरेको छ । म ऋणी छु यो कलेजको योगदानको लागि । मेरो ईश्वरीयशास्त्रको अध्ययनको सुरुवात यसै कलेजबाट भएको थियो । धेरै कुराको अभाव रहँदा रहदै पनि यो देशमा म जस्ता धेरै अगुवाहरूलाई सेवकाईमा चाहिने ज्ञान र कुशलता प्रदान गर्दै हाल यहाँसम्म आई पुगेको छ । कलेजले दुःखलाई नसम्झी आफ्नो गन्तव्य र उद्देश्य पुरा गर्न सफल भएकोमा म परमेश्वरलाई हृदयदेखि धन्यवाद दिन्छु । साथै कलेजका संस्थापकज्यूहरूलाई पनि ।

म यस कलेजको प्रशंसा गर्दछु । योगदानको लागि हृदयदेखि कृतज्ञता प्रकट गर्दछु । अबै यस कलेजले उत्तरोत्तर प्रगति गरोस् र यो देशमा चाहिने सक्षम अगुवाहरू उत्पादन गर्न सफल होस् । यहि मेरो सुभेक्षा छ । साथै २०औं वर्षगाठ मनाईरहेको उपलक्ष्यमा मेरो शुभकामना पनि ।

RPS संगै मेरो पनि सुरुवाती दिनहरू र शिक्षाहरू

रेम. हेम जर्गा
पाष्टर, EPCoN Moderator

सन् १९९९ तिरको कुरा हो। पुल्चोकको सुन्दर गलैँचा कारखानामा सन्ध्याकालिन ईश्वरशास्त्रीय कक्षाहरू सञ्चालन हुँदैछन् भन्ने कुरा थाहा पाएँ। परमेश्वर र धर्मशास्त्र सम्बन्धी अभै बृहत् जान्ने मनसायले उक्त सेमिनारीमा प्रवेश गरें। हामी त्यस्तै १५ देखि २० जना थियौं। व्यवस्थापनसँगको खटपटको कारणले सन् २००० मा पाष्टर फाल्गुन सुनुवारसँगै हामी केही विद्यार्थीहरू बागडोल सञ्चौं जहाँ याकुव किम सरसँग भेट भयो। र म EPTS, अहिलेको RPS मा अध्ययन गरे र दिक्षान्तित पनि भएँ।

कक्षाहरू सबै सन्ध्याकालिन र रात्री मात्र थिए। हामी २ वा ४ जना मात्र जवानहरू थियौं भने अरुहरू प्रायः पाको हुनुहुन्थ्यो। दिनभरी काम गर्ने अनि बेलुका थिओलोजी पढ्ने यो चानचुने कुरा थिएन, फेरी अंग्रेजीमा धेरै गाह्रो थियो। कतिले त बीचमै छोडिदिनुभयो। हामीले ३ वर्षको अवधिमा ५४ वटा विषयहरूको अध्ययन गरेको मलाई अभै पनि याद छ। त्यतिबेलाका शिक्षकहरू एकदम व्यावहारिक हुनुहुन्थ्यो जस्तो लाग्छ। कक्षामा पढाउँदा पढाउँदै आँखाभरी आँसु देखिन्थ्यो। कोही कोही त रुनु पनि हुन्थ्यो। कसैले हसाउनु पनि हुन्थ्यो - “नेपालीहरू माछाजस्तै हुन्; साह्रो समायो कि फुत्तै चिप्तिहाल्छन्।”

२० वर्ष पछाडि फर्केर हेर्दा धेरै तिता मिठा पलहरूका याद आइरहन्छन्। साथिभाइहरूसँगको भेटघाट, छलफल र सेमिनारीले आयोजना गर्ने Retreat हरू अविस्मरणीय हुन्। सेमिनारीमा रहँदा अफ्ठ्यारा, निरासा, र तिता

पलहरू पनि धेरै छुन् तर सबै अहिले भन्न सकिदैन। तर एउटा रोचक तर घोचक घटनाचाहिँ बताउन चाहन्छु।

सेमिनारीको अन्तिम परिक्षाको समय थियो। म कामबाट फर्केर आउँदा अलिक ढिलो भएको थियो। परिक्षा हलमा पर्सें। यसो हेरेको त कोही दाईहरूले धमाधम पुस्तकहरू हेरेर लेख्दै हुनुहुँदोरहेछ। मैले व्यंग हानिहाले “के पाष्टर भएर नि चोरेको?” मलाई प्रतिउत्तर पनि राम्रै आयो, “पाष्टरलाई चोर भन्ने तिमी को?” (त्यसको व्याख्या आफै गर्नुहोला)।

मेरो आफ्नै खुबी/क्षमताले त होइन तर प्रभुको अनुग्रहमा दिक्षान्तित हुन सकें। आज एउटा मण्डलीको पाष्टर मात्र नभएर यससँग सम्बन्धित धेरै छोरी मण्डलीहरू र एउटा मण्डलीकै समूहसँग मिलेर सेवकाई गरिरहेको छु। यसको सबै देन RPS लाई जान्छ किनकि मेरो ईश्वरशास्त्रीय शिक्षाको जग नै यहि तयार भयो। मलाई पछुतो लाग्ने कुरा चाहिँ यो हो कि मैले अभै गम्भिरताका साथ मेहनत गरेको भए अभै कति असल हुनेथियो। यसकारण RPS मा अध्ययन गर्ने र गर्ने योजना बनाइरहनु भएका भाइबैनिहरूलाई मेरो आग्रह छ कि तन, मन, र धनले थिओलोजी अध्ययन गर्नुहोस् ता कि भविष्यमा मलाईजस्तै छुकछुकी नहोस्।

RPS का सम्पूर्ण परिवारलाई २० वर्षे यात्रा पार गर्नु भएकोमा बधाई।

फर्केर हेर्दा RPS

Raju Muktan
School Principal (LSA)

बाइबल कलेज मेरो लागि एउटा अचम्मको ठाउँ थियो जहाँ मैले परमेश्वरलाई बढी नजिकबाट चिन्न सकें र प्रार्थनालाई बानी बनाउने कुरा सकें। मसँग अबै पनि त्यो बानी छ र यसलाई मेरो परमेश्वरले दिनुभएको उत्तरदायित्वमा प्रभावकारी हुन उपकरणको रूपमा प्रयोग गर्न सिक्दैछु। यदि सेमिनरीले बिहानको प्रार्थनालाई अनिवार्य क्रियाकलापको रूपमा नराखेको भए, आज समयको यो मोडमा प्रभुको माहिमाको निम्ति उहाँको राज्यमा म उहाँले दिनुभएको बोलावटमा विश्वासयोग्य भइरहन सकिदिन थैं होला।

बाइबल कलेजमा रहदा मलाई एकदमै रमाइलो लाग्ने कार्यक्रमहरू मध्ये कउच्चस्तर्गवा चर्भतचर्भत एक हो। यसमा धेरै पाठाहरू छन् जस्तै नयाँ ठाँउमा गएर केही दिन बस्ने र विविध किसिमका क्रियाकलापहरूमा सहभागी हुन पाउने। मिठो मिठो खाने कुरा खाना पाउने र साथीहरूसँग रमाइलो गर्न पाउनु पनि एक महत्वपूर्ण पाटो थियो। कार्यक्रमको समापन गर्दै नविन जोश र संकल्पका साथ कलेज फर्किनु यसको अर्को महत्वपूर्ण क्षण हो जुन मलाई असाध्यै मन पर्थ्यो।

म प्रायः जसो विरामी भइरहन्थें। धेरै चोटि म एकलै आफ्नो कोठाभित्र रोएको पनि छु जुन विरलै

साथीहरूलाई थाहा हुन्थ्यो किनकि म विश्वासको कारणले मलाई घरबाट बहिष्कृत गरिएको थियो।

जीवनमा यस्ता थोरै व्यक्तिहरू हुन्छन् जसको सम्झना सधैं भरि हुने गर्छ। यस कलेजमा परमेश्वरले मलाई यस्ता दुर्लभ प्रभुको जन दिनुभयो जो अबै पनि मेरो मन मुटु छन्: पास्टर मणि कोइराला। उहाँले मलाई धेरै कुराहरूमा हौसला तथा जीवनमा अगि बढ्ने प्रेरणा दिनु भएको छ। आज म जुन ठाँउमा छु, यसको श्रेय परमेश्वर पछि म उहाँलाई नै दिन चाहन्छु।

मलाई सेमिनारीमा अत्याधिक मन पर्ने अर्को ठाँउ खेल मैदान पनि हो। र बिहानीको प्रार्थना म धेरै मिस गर्छु। चक्क ले मलाई मेरो सर्वाङ्गिक विकास हुने शिक्षा दियो। परमेश्वरलाई पहिलो प्राथमिकता दिन, वचनप्रति विश्वासयोग्य हुन, आफुले पाएको जिम्मेवार त्यो सानो भन्दा सानो किन नहोस् त्यसप्रति इमानदार हुन मलाई यसै कलेजले सिकाएको छ। आज यी सिकाईहरूलाई मैले मेरो जीवनको मेरुदण्ड बनाएर अघि बढ्दै छु।

अन्त्यमा, नम्र बन्नुहोस्। अरुलाई आदर गर्नुहोस्। अख्तियारहरूको आदर तथा अधिनमा बस्नुहोस्। आफुले पाएको जिम्मेवारीहरूमा इमानदार हुनुहोस्। म यहि भन्न चाहन्छु।

स्थानिय मण्डली र सेमिनारीको अन्तरसम्बन्धः एक चर्चा

डा. प्रेम सुवेदी

परिचय

रिफोर्ड एण्ड प्रेस्बेटेरीयन सेमिनारी (चर्क) को २०औं वार्षिकोत्सवको सुखद अवसरमा प्रथमतः सेमिनारी परिवारलाई हार्दिक बधाई तथा शुभकामना व्यक्त गर्दै यी २० वर्षमा परमेश्वरको विश्वासनियताको लागि उहाँलाई प्रशंसा चढाउन चाहन्छु । यस छोटो आलेखमा हृदयको परिवर्तन र मण्डलीको सुधार—जुन यस पत्रिकाको बीसौं वार्षिकोत्सव विशेष अंकको मूल विषय रहेको छ— का संबन्धमा स्थानिय मण्डली र सेमिनारीको अन्तरसम्बन्धका विभिन्न आयामहरू, सम्भावना र चुनौतीहरू, एक अर्काको भुमिका तथा निरन्तर सुधार भई रहने स्थानिय मण्डलीका फलहरू र प्रभावहरूका विषयमा सामान्य चर्चा गर्ने प्रयत्न गरिएको छ ।

(क) मण्डली—सेमिनारी अन्तरसम्बन्धका आयामहरू

१. सिकाईको अवसर: नेपालका विभिन्न स्थानहरू, खासगरी दुर्गम ठाउँहरूको भ्रमण गर्ने क्रममा प्रायः पाइने वा सुनिने, टिप्पणी भनेको असल, बाइबलीय, धार्मिकतापूर्ण सिकाईको अवसर नपाएकाले मण्डली र विश्वासीहरू फस्टाउन (बन्न, बनिन) नसकेको हो भन्ने छ । यो टिप्पणी कतिपय ठाउँमा टिप्पणी मात्र नभएर गुनासोको रूपमा पनि सुनिन्छ । सिकाइको कमी वा अवसर नपाएको अवस्थालाई ध्यानमा राखी स्थानिय मण्डलीले आफ्ना विश्वासी/अगुवालार्ई बाइबल तालिम तथा अध्ययनको लागि सेमिनारीमा पठाउछन् । यसरी स्थानिय मण्डलीका विश्वासी अव

अध्ययन पछि परिपक्व अगुवा बन्नका लागि विद्यार्थी वा शिक्षार्थीको रूपमा सेमिनारीमा आई पुग्छन् । सिकने अवसर सेमिनारीले उपलब्ध गराई दिन्छन् र संग संगै सेमिनारीले पनि गाउँ ठाउँका मण्डलीमा अगुवापनका सम्भावना र चुनौती बारे अझ बढि जान्ने सिकने मौका पाउदछन् ।

२. शिक्षा: अहिले हामीले सुनिरहेका, देखिरहेका र भोगी पनि रहेका छौं कि कति धेरै तरिका बाट भुटा शिक्षा सजिलै समुदायमा प्रवेश गरेको छ । मण्डलीमै प्रवेश गरि रहेका पनि छन् । यो सबैको चासो र चिन्ताको रूपमा रहेको छ, किनकी यी सब कुराहरू ख्रीस्टकै नाममा हुने गरेका छन् र धेरै विश्वासीलाई अलमलाउने किसिमका छन् । यो समस्याको समाधानको उपाय ठीक र असल अनि धार्मिकताले भरिएको बाइबलीय शिक्षाले नै दिन सक्दछ । यसैका निमित्त मण्डली, विद्यार्थी र सेमिनारीहरू लागि परेका छन् । भुटा शिक्षा र भ्रमपूर्ण सिकाईलाई चिर्नका लागि विद्यार्थी (स्थानिय मण्डलीका अगुवा वा भविष्यका अगुवा) र सेमिनारी लागी पर्नु स्वभाविकै छ, किनकी असल बाइबलीय शिक्षा दिने जिम्मेवारी सेमिनारीमा रहेको ठानिन्छ र विद्यार्थी पनि आफुले भोग्दै आएको समस्या प्रस्तुत गर्दछन् र समाधानका लागि लालायित हुन्छन् । भुटा शिक्षाको प्रतिवाद वा बाइबलीय आधारमा विरोध गर्न मात्र नभएर ठीक शिक्षा लिने दिने मामलामा स्थानिय मण्डली (आफ्ना अगुवा मार्फत) र सेमिनारी जोडिएका छन् ।

३. अभ्यास: सेमिनारी सैद्धान्तिक वा दार्शनिक शिक्षा मात्र प्रदान गर्ने थलो नभएर सिकेका कुराहरु विभिन्न माध्यमबाट व्यवहारीक अभ्यास गर्ने केन्द्र पनि हुन् । सुसमाचारीय कार्यहरु, चेलापन र अगुवापन, मण्डली व्यवस्थापन, धार्मिक विधिहरुको अभ्यास बाट नै अगुवाहरु आफ्नो बोलावट र सेवामा परीपक्व बन्दै जाने हो । यस प्रकृत्यामा सेमिनारीले आफ्ना अनुभवहरु विद्यार्थीहरुलाई बाँड्न सक्छन् भने विद्यार्थीले पनि सेमिनारीमा सिकेका, सुनेका कुरालाई विभिन्न माध्यमबाट (जस्तै फिल्ड सेवकाई र इन्टर्नसीप) मण्डलीमा खटिएर वा प्रशिक्षार्थीको रुपमा गएर अभ्यास गर्न सक्छन् । त्यसैले “अभ्यास” मण्डली र सेमिनारी बिचको अन्तरसम्बन्धको महत्वपूर्ण आयाम हो जसरी सिकाईको अवसर र शिक्षा महत्वपूर्ण छन् ।

(ख) अन्तरसम्बन्धका सप्रतिपलहरू

माथि संक्षिप्त चर्चा गरिएका सेमिनारी र अगुवा (विद्यार्थी) मार्फत स्थानिय मण्डली जोडिएका आयामहरु निश्चय नै निकै सम्भावना भएका र फल पनि फलिरहेका विषयहरु हुन् । धेरै मण्डलीमा यो सिकाईको अवसर, बाइबलीय शिक्षा र अभ्यासका माध्यमबाट उदाहरणीय कामहरु भएका छन् । मण्डली संख्या र गुण दुवैमा बढ्दै जानु, असल अभ्यास गर्दै निरन्तर सुधार (वधिवधक चर्चायकप्लन) हुदै जानु र असल अगुवा तथा गुण र संभावना भएका येशुका चेलाहरु निर्माण पनि भएका छन् । स्थानिय समुदायका आवश्यकतालाई सम्बोधन गर्दै मण्डली-समुदाय सम्बन्ध सुधार हुदै गएको छ साथै आपसी दुरी पनि कम हुदै गएको छ ।

(ग) निरन्तर सुधार हुनका लागि चुनौती र समाधानका उपाय

हामी र हाम्रो मण्डली निरन्तर बगिरहने नदी जस्तो हुने वा पानी जमिरहने पोखरी जस्तो हुने भन्ने कुरा हाम्रो सिकाई, शिक्षा र व्यवहारमा भर पर्ने कुरा हुन् । निरन्तर बगिरहने वा सुधार भै रहने भन्ने कुरा स्वतः भई हाल्ने कुरा नभएर सुविचारित योजना, बाइबलीय दर्शन र फर्केर हेर्ने र सुधारका क्षेत्र पहिल्याउने र त्यस अनुरूप अगाडि बड्ने कुराहरुमा भर पर्दछन् ।

यी कुराहरुले एउटा मण्डली र विश्वासीलाई निरन्तर सुधार भै रहने र निरन्तर बगिरहने जीवन्त नदी जस्तो बनाउँछ । सबैको चाहाना त पवित्र आत्मा र सु-समाचार को फल लटरम्म फलेको देख्ने नै छ, तर आफै लटरम्म फल्दो रहेनछ । लटरम्म फलका लागि वीउ मात्र असल भएर पुग्दैन, वातावरण, माटो, मल, पानी, गोडमेल र सरसफाइको त्यतिकै जरुरी हुन्छ । वीउ (सुसमाचार) त असल छ तर त्यो वीउलाई कहाँ र कसरी रोपेका छौं र कस्तो हेरचाह पुर्‍याएका छौं भन्ने कुराले नै हृदय/मनको पनि नवीकरण र परिवर्तन हुने र मण्डली पनि निरन्तर सुधार हुने कुरा भर पर्दछ । हामी मण्डली र विश्वासीहरुलाई ठुलो चुनौती पनि यहि हो कि यो आफै हुदैन । ख्रीस्टको शरीर (मण्डली) जमेको पानी जस्तो र निरन्तर सुधार भई नरहने हो भने उहाँ को मण्डली नै कसरी भन्न सकिएला र ? मण्डलीलाई निरन्तर फल फलाई रहने खोला किनारमा रोपिएको रुख जस्तो हुने र बनाउने जिम्मेवारी कसको हो ? स्थानिय मण्डलीको ? सेमिनारीको ? निश्चय नै यो एक पेचिलो प्रश्न हो ।

(घ) स्थानिय मण्डली र बाइबल कलेज/सेमिनारीको भुमिका

माथि उल्लेख गरिए जस्तो सेमिनारी र स्थानिय मण्डली एक अर्कासंग अन्तरसंबन्धित र पुरक पनि छन् । त्यसो त सेमिनारीको भुमिका मण्डलीलाई सघाउने नै हो, त्यसैले सेमिनारीलाई “चर्च स्कूल” भनिएको हो । तर हृदयको नवीकरण/परिवर्तन भएका विश्वासी र अगुवा र आफु पनि निरन्तर सुधार भै रहने मण्डली बन्ने बनाउने जिम्मेवारी र भुमिका बाइबल कलेज वा सेमिनारी को मात्र त हुन सक्दैन किनकि यी संस्थाहरु त सहयोगी हुन, मूल कर्ता त स्वयं मण्डली र यसका अगुवा नै हुन् । निश्चय नै सिकाई अवसर प्रदान गर्ने कुरामा, असल बाइबलीय शिक्षा दिने कुरामा बाइबल कलेजले महत्वपूर्ण भुमिका खेल्न सक्छन् तर सबै जिम्मेवारी सेमिनारीलाई दिएर ती संस्थाहरुले नै बनी बनाउ, सिद्ध, रुपान्तरण वा परिवर्तन भएका अगुवा निर्माण गरी पठाईदिन्छन्, अनि हामी मण्डलीमा सु-समाचारको फल लटरम्म फलेको र परिवार,

समुदाय र वृहत समाजले सो फलबाट मनगो फाइदा लिन सक्छन् भन्ने सोच केवल एक कल्पना मात्र हो । त्यसैले यस प्रकृत्यामा मण्डलीको अहम भूमिका छ । मण्डलीमा भै रहेका अगुवा/पास्टर, बाइबल कलेज वा सेमिनारीबाट वा दीक्षित भएर आउने विद्यार्थी (अगुवा) र मण्डली परिवार विचको निरन्तरको प्रार्थना, अगुवाइको खोजी, कमी कमजोरीको आँकलन र सुधार र परिवर्तनको पहल गर्ने हो । अनि मात्र हाम्रो मण्डली सुधार हुन सक्छ । यी सबै कुरा कुनै खास बेलाका घटना नभएर निरन्तर गरिरहनु पर्ने प्रकृत्या हो किनकि एक पटक सुधार भएर मात्र पुग्ने कुरा हैन । मण्डली त निरन्तर सुधार (बधिव्यथक चर्चायच्छलन) भै रहने हो । जसरी फल नफलाउने रुख काटिन्छ र आगोमा फालिन्छ (मत्ती ७:१९) निरन्तर सुधार नहुने मण्डली पनि दीगो र प्रभावकारी हुन सक्दैन । त्यसैगरी हामीलाई वचनले सम्झाउछ की बाट बढी फल लिनका लागि काँटछाँट गर्दै मलजल दिइ रहनु पर्छ, (युहन्ना १५:१-२) । हृदयको परिवर्तन र मण्डलीको सुधार अत्यन्तै नजिकबाट जोडिएका विषय हुन् । मनमा नयाँ भई पूर्ण रुपले परिवर्तित नहोउन्जेल सम्म मण्डलीको पनि निरन्तर सुधार हुदैन, किनकि मण्डली भनेको कुनै घर वा भवन नभएर परमेश्वरका जनहरुको साझा रुप हो । हरेक विश्वासी आफ्नो मनमा नयाँ भएर पूर्ण रुपले परिवर्तन हुन, संसारको ढाँचामा नचल्न, परमेश्वरको असल ग्रहणयोग्य र सिद्ध इच्छा के हो, सो जाँचन सक्नु नै निरन्तर सुधार भै रहने मण्डलीको आधार हो (रोमी १२:२) ।

यसै सन्दर्भमा सबै कुरा स्थानिय मण्डलीकै हो भनेर बाइबल कलेज वा सेमिनारी चुप रहने स्थिति पनि हैन । मण्डलीलाई निरन्तर सुधार भै रहन आवश्यक पर्ने पास्टरिय सेवा भावले डोच्याइएका अगुवाहरु तयार गर्ने महत्वपूर्ण भूमिका सेमिनारीले खेल्न सक्छन् । यसै आवश्यकतालाई मध्य नजर गर्दै सेमिनारीको स्थापना र विकास भएको हो । अहिले नै रहेका वा सेमिनारी बाट अध्ययन गरेर आएका अगुवाहरुले नै बगालका हरेक भेडाको ख्याल गर्ने, खुवाउने, पियाउने र हेरचाह गर्ने हो, (युहन्ना २१:१५-१७) । यो

नै दीगो, रैथाने, प्रभावकारी र निरन्तर सुधारोन्मुख मण्डली बन्ने प्रकृत्या हो ।

अगुवाहरु आफ्नै दैनिक काम, गतिविधि, योजना तथा परियोजनामा व्यस्त भएर मण्डलीको निरन्तर सुधारका लागि र मण्डलीका विश्वासीहरुको मन नयाँ बनाउनलाई ध्यान पुर्‍याउन नसक्ने अवस्था पनि विद्यमान छ । प्रार्थनाका साथ आफ्नो बगालको हेरचाह र मण्डलीले लटरम्म फल फलाउन सक्ने वातावरण तयार गरी निरन्तर सुधार तर्फ लाग्नु नै आजको प्राथमिकता भएकोले व्यस्तता बाट बाहिर निस्केर आफ्नो मण्डलीको पुनरावलोकन र अध्ययन अनि अति आवश्यकिय सुधार र परिवर्तन गर्न सकौं ।

निष्कर्ष

हृदय परिवर्तन भएका विश्वासीहरु र सधैं सुधार भै रहने मण्डली आफुमा मात्र सिमीत हुदैनन् बरु वृहत समाजका निम्ति काम गर्दछन् । मण्डली र समुदायका सर्वाङ्गीण (शरीर, प्राण, आत्मा तीनै पक्षसंग जोडिएका) खाँचोहरु पूरा गर्न लागि पर्दछन् । अर्थात मानव जीवनको समग्र पक्षमा गरीने सेवामा जुट्दछन् । आफ्नो मात्र नभएर समुदायको रुपान्तरणमा मण्डली र समुदाय सँगसँगै मिलेर काम गर्न सक्छन् र खीष्टले चाहनु भएको समुदाय बन्न सक्दछ । परमेश्वरको अधिनमा रहेर भत्केको सम्बन्ध (मानिस र परमेश्वरको विचमा, मानिस-मानिसको विचमा र मानिस र सृष्टिको विचमा)लाई पुनर्स्थापित गर्ने काम गर्न थाक्दछन् किनकि हामी सबै पापहरुबाट प्रायश्चित गर्दै हृदयमा परिवर्तन भएर सबैलाई प्रेम र सेवा गर्न बोलाइएका छौं र त्यसो गर्दा हाम्रो सामाजिक संलग्नताले सुसमाचारीय प्रभाव पनि ल्याउँदछ जसबाट येशु खीष्टको रुपान्तरणकारी आग्रहको गवाही दिन सक्छ । किनकि खीस्ट केन्द्रित समुदायको निरन्तर विस्तार र सुदृढताको लागि काम गर्नु सुधारिएको मण्डलीको जिम्मेवारी हो ।

हामीहरुलाई यो अभियानमा परिवर्तनका सुत्राधार, ज्ञान, शक्ति र साधनका दाता परमप्रभुले आशिष देउन्, आमेन् ।

Field Ministry 2019-2020

1. Cross-Way Church, Lalitpur
2. Cross-Way Church, Nagdhunga
3. Cross-Way Church, Banepa
4. Cross-Way Church, Dhading
5. Cross-Way Church, Noubisay
6. NRC Churches
7. Ashish Presbyterian Church, Rev. Dr. M. Bhattarai
8. Nineveh Church, Near Phulbari Chowk Ps. Uttam Tamang
9. Bhanjang Methodist Church, Ps. Shanta Shrestha
10. Goldhunga Bible Church/Kathmandu Bible Church, Ps. Bam Lama
11. Aaradhana Church Dohachock, Kathmandu, Rev. Hanok Tamang/ Ps. Kalleb Koirala
12. Shrijana Church, Ps. Hemraj Jarga Magar
13. Logos Church, Rev. Mani Koirala
14. Methodist Church/ Ps. Sabastine Lepcha
15. Saktishali Baptist Church, Ps. Premnarayan Bhattarai
16. Zoe Church, Sunakoshi, / Ps. Abraham Tomas
17. Trinity Church, Godawary/ Ps. Rinzi lama/Ps. Chitra Kumar Rai
18. Branch of Rajghat Bible Church, Kusunti, Ps. Simon/ Jeevan Shrestha
19. Kritipur Church/ Ps. Khristbhakta maharjan
20. New Light Church/ Ps. Krishna Sherchan
21. Balaju Baptist Church, Pauatar Balaju/ Ps. Nima Sang Lama
22. Moravian Upasana Church/Ps. Nagendra K. Pradhan
23. All Nation Mission Church, Thecho/ps. Rakesh Maharjan
24. Goodnews Church/ Ps. Prem Rai
25. Himalayan Christian Church/ Ps. Krist Shrestha
26. Thecho Awaj Church/ Ps. Dinesh Jarga
27. Living Hope Evangelical Church/
28. Faith Hope & Love Church/ ps. Janak Kumar Tamang
29. Bethshalom Church, Bhaisipati/ Ps. John P.
30. Living Ecclesia/
31. Himalaya Ezra Church, Nakkhu/Ps. Dawa Samuel Sherpa
32. Ananta Christiya Church, Bhaktapur/Ps. Ashish Lama
33. Nepal Christian Combined Prayer Church, Shantinagar/Ps. Prem Deep Sunuwar
34. Naya Shristi Church, Theocho/ Ps. Pankaj Neupane
35. PCN/ Rev. V. Lalkima/Ps. Daniel Lalmalsawma
36. Nazarene Church/Rev. Tinzi Lama
37. St. Mark Golgotha Anglican Church, Lagankhel/Ps. Shyam Nepali
38. Living Hope Anglican Church, Gangubu Baniyatar/ Rev. Prem Tamang
39. Anugraha Church/Ps. Kiran Das
40. House of Hope Church/Ps. Narbu Sherpa
41. Dharmikta Church, Nakkhu Dhobato/Ps. Padam Parajuli
42. Shabouth Church, Chyasal, Lalitpur/ Ps. Nanu Rijal
43. Jyoti ko Ghar Mandali/ Ps. Gorkh Magar

नेपाल ख्रीष्टियन समाज

Nepal Christian Society

(A Common Platform of Christian in Nepal)

प.सं. ०७७/०७८

च.नं. ७१

मिति: २०७७/०८/८

हार्दिक बधाई तथा शुभकामना

रिफोर्म एण्ड प्रेस्बिटेरियन सेमिनारी (RPS) ले स्थापनाकालको २० औं वार्षिक उत्सव मनाउँन गईरहेको अवसरमा सर्वप्रथम हामी नेपाल ख्रीष्टियन समाज परिवार हार्दिक बधाई तथा शुभकामना व्यक्त गर्दछौं ।

परमेश्वरको राज्यविस्तारमा यस सेमिनारीले शैक्षिक क्षेत्रमा सुधार गर्नुका साथै मण्डलीको विचमा देखाउनुभएको शैक्षिक विश्वासनियताको हामी उच्च कदर गर्दै मण्डलीहरूसँग प्रत्यक्ष आत्मिय सम्बन्ध राख्दै सबै तहका विश्वासीहरूलाई परमेश्वरको वचनबाट सु-सुचित, प्रेरित र शिक्षित गराउने कार्यमा सशक्त रूपमा निभाउनुभएको भूमिकाप्रति हामी धन्यवाद व्यक्त गर्दछौं ।

RPS ले नेपाली मण्डलीको आत्मिकी वृद्धि, विकास र सुधारमा शैक्षिक क्षेत्रद्वारा पुर्‍याउनु भएको मद्दत र आफ्नो स्थापनादेखि नै नेपालमा मण्डलीको विकास, सुसमाचारको सेवाकाइ तथा विभिन्न आत्मिकी तथा समाजिक क्षेत्रमा पुर्‍याएको योगदान भने अतुलनीय छ । यस सेमिनारीले नेपाल ख्रीष्टियन समाजको हरेक क्षेत्रमा हातेमालो गर्दै सहयोग र सहकार्य गर्नुभएकोमा हामी अत्यन्त धन्यवादी छौं । साथै आगामी दिनमा यस सेमिनारीद्वारा मण्डलीको सर्वाङ्गण विकासमा प्रभावकारी योगदान भइरहने पूर्ण विश्वास गर्दै हामी सेमिनारीसँग सहकार्य गर्दै जाने प्रतिबद्धता समेत व्यक्त गर्दछौं ।

यस ऐतिहासिक अवसरमा सेमिनारीको उत्तरोत्तर प्रगति तथा नेपालमा परमेश्वरको राज्यविस्तारको काम अझ बढि फैलिएर अगाडि बढ्न सकेको होस् भन्ने कामनासहित हामी परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्दछौं ।

डिल्लीराम पौडेल

महासचिव

तथा

नेपाल ख्रीष्टियन समाज परिवार

"आत्माको एकता राज्ञ शान्तिको बन्धनमा परिभ्रम गर" (एफिसी ४:३)
 "Make Every Effort to Keep the Unity of the Spirit." (Eph 4:3)

NATIONAL CHURCHES FELLOWSHIP OF NEPAL

नेपाल राष्ट्रिय मण्डली संगति

हार्दिक बधाई

Reformed and Presbyterian Seminary बिसौ वर्षमा प्रवेश गरेको कुरा सुन्न पाउँदा हामीलाई अत्यन्तै खुसी लागेको छ। यस संस्थाले विगत दुई दशकदेखि बाइबलीय शिक्षा मण्डलीका जुभारु युवाहरूलाई सिकाउने र भविष्यका मण्डलीका अगुवाहरूका रूपमा तयार गर्नुका साथै परमेश्वरले देखाउनुभएको विश्वसनीयतालाई उच्च कदर गर्दै नेपाली मण्डलीहरूमा सशक्त भूमिका निर्वाह गर्ने बोझ दर्शन देख्नुभई परमेश्वरको वचनबाट सुसुचित, प्रेरित र शिक्षित गराउने कार्य गरिरहनुभएको कुरा देख्न/सुन्न पाउँदा हामी आशिषित भएका छौं।

RPS बिस वर्ष पुगेको उपलक्ष्यमा **"हृदय परिवर्तन र मण्डली सुधार"** शीर्षकमा एउटा विशेष स्मारिका प्रकाशन गर्न लागिएको खबरले हामी एकदमै हर्षित छौं र **हार्दिक बधाइ तथा शुकामना** दिन चाहन्छौं। परमेश्वरले यहाँहरूको यस संस्था र लिनुभएको लक्ष्य योजनामा धेरै धेरै आशिष दिनुभएको होस्।

रेम. हनोक तामाङ
 अध्यक्ष, एन.सी.एफ.एन.

Our Faculty

Full-Time Faculty

Rev. Dr. Arbin Pokharel
Chairman

MTS. - Calvin Theological Seminary, USA (2003)
D. Min. - Fuller Theological Seminary, USA (2020)

Teaching Field Concentration: Doctrine, Homiletics, and Christian Leadership

Publication : Articles in various magazine/journals including Nepali Christian Journal and Restorers Magazine

Dr. Birendra Shrestha
Principal

M.Div. - Presbyterian Theological Seminary, India (2006)
Th.M. - Torch Trinity Graduate University, South Korea (2012)
Ph.D. - Asia United Theological University, South Korea (2019)

Teaching Field Concentration: Old Testament

Publication : Basic Understanding of Old Testament in Nepali and in English (2018)
Articles in various magazine/journals including ACTS Journal, Korea Evangelical Old Testament Studies (KEOTS), Nepali Christian Journal and Restorers Magazine

Eld. Menuka Mishra
Vice Principal and Mission Coordinator

M.Div. - Presbyterian Theological Seminary, India (2006)
Th.M. - Torch Trinity Graduate University, South Korea (2014)

Teaching Field Concentration: New Testament

Publication : Articles in various magazine/journals including Nepali Christian Journal and Restorers Magazine

Rev. Jay Raj Gurung
Department of Mission Studies

M.Div. - Kathmandu Institute of Theology, ACTS (2011)
Th.M. - Calvin Theological Seminary, USA (2013)

Teaching Field Concentration: Missions and NT

Publication : Articles in various magazine/journals including Nepali Christian Journal and Restorers Magazine

Rev. Mani Koirala
Academic Dean

M.Div. - Asia United Theological University, South Korea (2005)
M.A. - Tribhuvan University, Nepal (2011)
Th.M. - Calvin Theological Seminary (2016)

Teaching Field Concentration: Systematic Theology

Publication: Foundation of Christian Faith: Ecumenical Creeds and Confession (Ed. 2020)
Articles in various magazine/journals including Nepali Christian Journal and Restorers Magazine

Eld. Umesh Chemjong
Registrar

M.Div. - Presbyterian Theological Seminary, India (2006)
M.A. - Garhwal University, India (2008)

Teaching Field Concentration: Practical Theology

Publication : Articles in various magazine/journals including Restorers Magazine

Santosh Kumhal
Dean of Students

M.Div. Presbyterian Theological Seminary, India (2011)

Teaching Field Concentration: Historical Theology

Publication : Articles in various magazine/journals including Nepali Christian Journal and Restorers Magazine

Mr. Dil Kumar Shrestha
Teaching Faculty

M.Div. - Shalom Bible Seminary, India (2011)

Th.M. - Union Biblical Seminary, India (2020)

Teaching Field Concentration: Christian Education

Ranjit Magar

Music Department Teaching Assistance

B.Th. in Church Music - Reformed and Presbyterian Seminary, Nepal (2017)

Teaching Field Concentration: Music Related Subjects

Adjunct Proffessor

Rev. Amit Karthak

M.Div. - Presbyterian Theological Seminary, India (2010)

Th.M. - Calvin Theological Seminary, USA (2018)

Teaching Field Concentration: Systematic Theology and Philosophy

Publication : Articles in various magazine/journals

Rev. Rameshwar Yadav

M.A. - Providence Evangelical Bible Seminary, India (2009)

Th.M. - Providence Evangelical Bible Seminary, India (2011)

Teaching Field Concentration: New Testament

Publication : Articles in various magazine/journals including Nepali Christian Journal and Restorers Magazine

	<p>Mrs. Indira Thapa M.A. - International Graduate School of Leadership, Philippines (2014)</p> <p>Teaching Field Concentration: Christian Education</p> <p>Publication : Articles in various magazine/journals including Restorers Magazine</p>
	<p>Rev. Narbu Sherpa M.Div. - Torch Trinity Graduate University, South Korea (2011) Th.M. - Torch Trinity Graduate University, South Korea (2016)</p> <p>Teaching Field Concentration: Practical Theology</p> <p>Publication : Articles in various magazine/journals including Restorers Magazine</p>
	<p>Mr. Ujjwal Bomjon Tamang M.A. - Ethnomusicology. Kathmandu University, Nepal (2013)</p> <p>Teaching Field Concentration: Music History & Theory</p>
	<p>Mr. Sagar Pradhan B.A. - Ethnomusicology. Kathmandu University, Nepal (2009) Pops Contemporary Music from Shobi College of Music (2015) Jazz Orchestration from Yamaha Music School (2015)</p> <p>Teaching Field Concentration: Music Department</p>
	<p>Mr. Binod Magar B.Th. - (Church Music). Reformed & Presbyterian Seminary, Nepal (2017).</p> <p>Teaching Field Concentration: Music Department</p> <p>Publication : Articles in various magazine/journals including Restorers Magazine</p>
	<p>Dr. Prem (Ganga) Subedi Ph.D. - Reading University, UK (2007)</p> <p>Teaching Field Concentration: Community Development</p> <p>Publication : Articles in various magazine/journals including Restorers Magazine</p>

Volunteer Faculty

Rev. Phillip Jensen

M.A. - Covenant Theological Seminary, USA (2008)

Ph.D. - Trinity Evangelical Divinity School (ongoing)

Teaching Field Concentration: Church History

Publication : Articles in various magazine/journals including

Dr. KIM DAVID

Ph.D. - American Conservatory of Music Art, USA (1999)

Teaching Field Concentration: Music

Publication : Four Part in Nepali Hymnal (2019) and Articles in various magazine/journals

Mrs. Kim Sunmi

M.A - (Music). Kyungsung University, Korea (2004)

Teaching Field Concentration: Music Department

Full-Time Staff

Mrs. Rojina Magar

Office Assistance

B.Th. - Reformed & Presbyterian Seminary, Nepal (2017)

Mrs. Maiya Nepal

Librarian

B.Th. - Reformed & Presbyterian Seminary, Nepal (2017)

Mr. Tanka and Mrs. Ganga Ale Magar

Guard and Cook

Run for the Gospel

Our Activities

Dance

Spiritual Retreat/Picnic

Singing

Sport

Sport

Dance

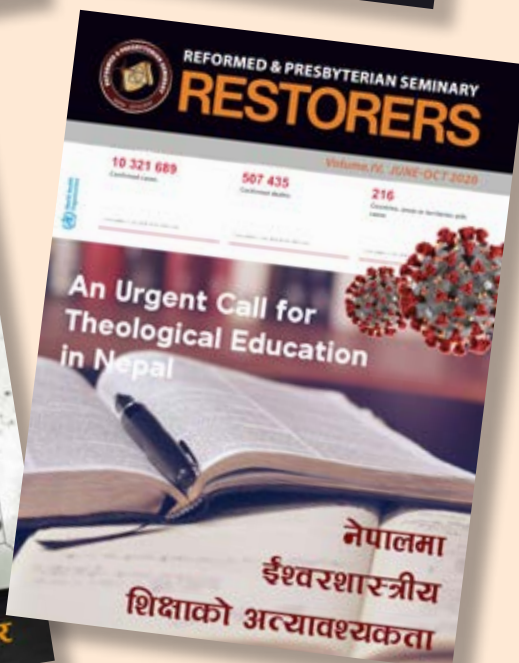
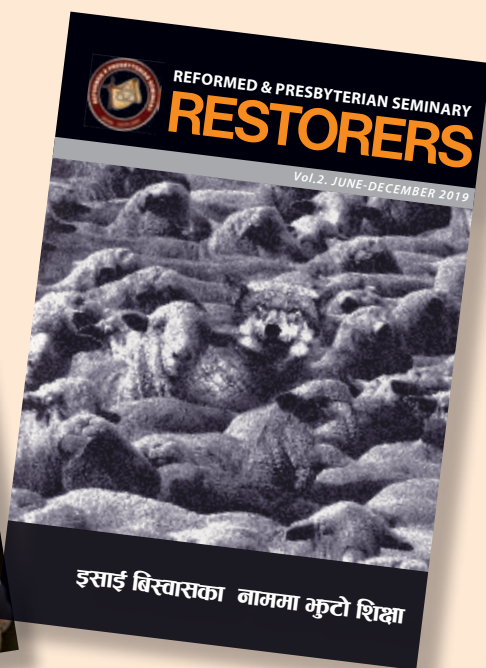
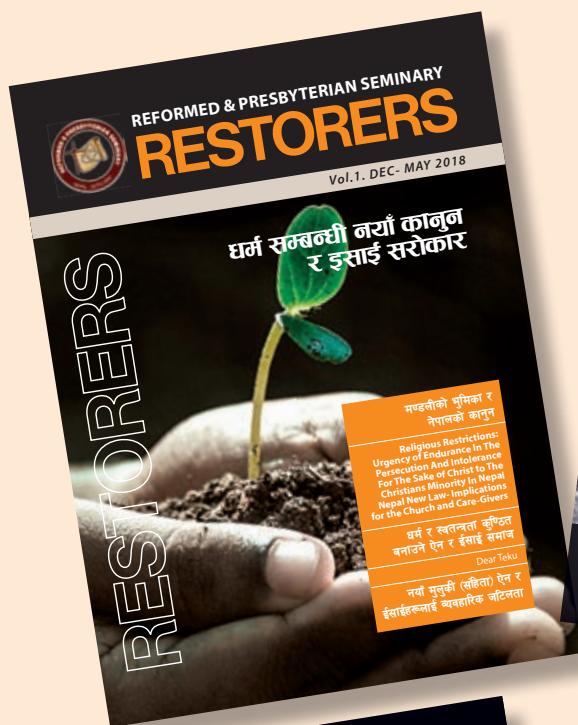
Sport

Volleyball

Our Valuable Assets

Since 2008.....

**"Reaching one life
at a time through
the touch of Beauty"**

New Creation Salon

२० औं वार्षिकोत्सवको अवसरमा **RPS** परिवारलाई हार्दिक वधाई र शुभकामना दिनुको साथै मण्डलीका अगुवाहरूलाई परमेश्वरको वचनमा सुसज्जित पार्न काममा निरन्तर अधि बढदै रहनु भनी परमेश्वरसँग कामना गर्दछौं । **खीष्टमहोत्सवको अवसरमा Wishing Merry Christmas & Happy New Year 2021 to RPS family.**

Our Values

Our passion at New Creation Salon is impacting lives through the touch of beauty. We make people feel good about themselves in an atmosphere of innovation and excellence, enriching our clients, our community and ourselves. You are more than just a woman; you are called into a lifestyle of beauty and wisdom.

Our Goal

At New Creation is for quality service, consistency, continued education in mastering skills, sanitation and great customer service. Our desire is for you to have an experience that will refresh you and bring you back for more.

Remember Us: Hair Color, Hair Cut & Style, Massage, Facials & Make-Up, Waxing, Manicure & Pedicure, Bridal & Up-Do's

---

Community Outreach Program

We believe in Giving back to the community, by networking with organization, better shelter homes and orphanages. Monthly we go to these places and give services to bring love and encouragement to those in need. If you like for us to come visit you please contact us.

Located beside PHO 99 in Jhamsikhel, Call 01-5526218

Training Teachers
Shaping Future

1 Year Accredited Course
**ADMISSION
OPEN** for 2021

- Post Graduate Diploma in Early Childhood Development
- Opportunities for Job Placement*

Accredited by

Supported by

Bhanimandal, Lalitpur
9803424260 | 01-5548439
fb.com/ecec.nepal | www.ecec.org.np
instagram.com/ececnepal

We would like to congratulate for completing the 20 glorious years services. We would like to praise God for your continuous dedication and service to the Lord and His people. May God bless RPS and use it for expanding Godly services and teaching to the churches and leaders of Nepal.

ECEC Family

*Give thanks to the Lord, for he is good;
his love endures forever.*

MERRY
Christmas
happy new year

Asha Presbyterian Church & Mission

परमेश्वरको अनुग्रहमा, सन् २००० मा स्थापना भएको **RPS** ले विगत २० वर्षदेखि अनवरत सेवा गरी ख्रीष्टका सयौं सेवकसेविकाहरू तयार गरि आफ्नो कार्यमा सफलता पाएमा हार्दिक बधाई तथा शुभकामना व्यक्त गर्न चाहन्छु । साथै उहाँहरूको उत्तरोत्तर प्रगतिको कामना सँगै **RPS** परिवारलाई परमेश्वरले प्रशस्त आशिष् दिनुभएको होस् ।

Ps. Sangam K.C.
Senior Pastor

Change Action Nepal

Reformed & Presbyterian Seminary (RPS) ले
२०औं वार्षिक उत्सव मनाउँन गईरहेको अवसरमा हार्दिक बधाई
तथा शुभकामना व्यक्त गर्दछौं । साथै

*Wish you Merry Christmas and
Happy New Year 2021.*

Indira Ghale
Chairman

नेपाली रिफोर्ड चर्च
२० औं वार्षिकोत्सवको अवसरमा RPS परिवारलाई
हार्दिक शुभकामना ।

Well of Grace

Nepali Reformed Church (NRC) congratulate Reformed & Presbyterian Seminary (RPS) for the success of 20 years of effective ministry in equipping leaders for Christ's Church in Nepal. May the Lord bless you with all his riches and wisdom as you lead in training servants of the church for the 21st century Nepal.

With Best Complements from Higher Ground

For celebrating 20 years of faithful ministry of training leaders for Christ church in Nepal.

In 2008, Higher Ground Crafts came into being as a social enterprise. Through the Crafts business, we became self-sustaining, and able to pour more resources into community development. Here, we make hand-crafted jewelry, clothing, bags, and accessories. When you purchase our products, you join our vision.

Vision:

Higher Ground Nepal envisions a just and transformed society where people can live in dignity.

Mission:

Our mission is to restore the lives of individuals at risk of exploitation, human trafficking & social injustice through awareness, counseling and socio-economic empowerment.

Bimala Shrestha Pokharel
Founder/CEO

REFORMED & PRESBYTERIAN SEMINARY

Programs Offered

Master of Divinity (M.Div.)

RPS offers Master of Divinity (M.Div.) program as a semester system, which is only one seminary in Nepal. M.Div. is two years residential program for students with ATA accredited Bachelor of Theology degree and three years for non-ATA accredited B.Th. degree. We accept "Mature Candidates" who are over 30 years of age and have five years of full time ministry experience. M.Div. is designed to equip students to become excellent intellectuals (critical thinkers) for Nepal, excellent Biblical scholars (academics), and excellent pastors who love the church. RPS is one of the AGSTNP consortium members for Master of Theology (Th. M.) degrees under ATA since the beginning of the consortium.

Bachelor of Theology (BTh)

RPS offers Bachelor of Theology degree accredited by Asia Theological Association (ATA). This program is designed to prepare pastors and ministry leaders for Christ's churches in Nepal. This is a four-year residential degree program that requires completion of higher secondary education.

BTh, Majoring in Christian Education

We offer BTh specialized in the Christian Education. Its main purpose is to train the students who desire to serve in educational ministry.

BTh, Majoring in Church Music

We offer BTh specialized in the Church Music. Its main purpose is to train the students who are gifted in music and want to serve church with the gift of music.

FOR MORE INFORMATION PLEASE CONTACT

REFORMED & PRESBYTERIAN SEMINARY

Lalitpur Metropolitan City, Ward No. 25

Phulbari Chowk, Bhaisepati

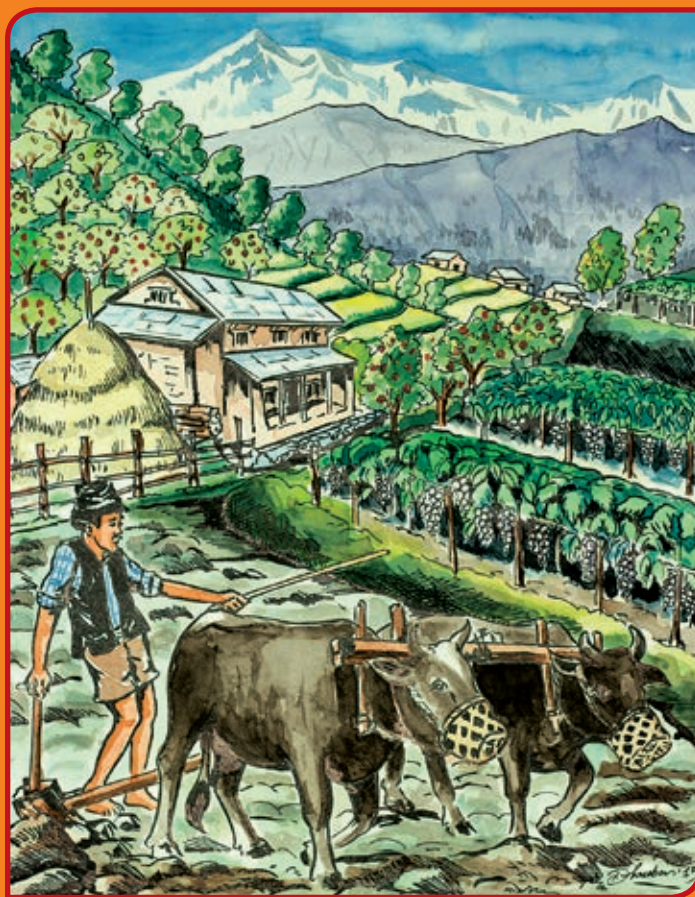
Phone: 977-1-5592987 | **Fax:** 977-1-559298

Postal: GPO 8975, EPC 1923 Kathmandu, Nepal

Email: rpseminary@gmail.com

Web: www.rpsnepal.com

**Our Vision: "We see NEPALI COMMUNITIES
flourishing in the FRUITS OF THE GOSPEL through
the labor of DISCIPLES YOKED TO CHRIST."**

FOR MORE INFORMATION PLEASE CONTACT

REFORMED & PRESBYTERIAN SEMINARY

Lalitpur Metropolitan City, Ward No. 25

Phulbari Chowk, Bhaishapati

Phone: 977-1-5592987 | **Fax:** 977-1-559298

Postal: GPO 8975, EPC 1923 Kathmandu, Nepal

Email: rpseminary@gmail.com

Web: www.rpsnepal.com